

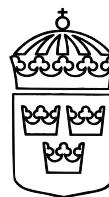

Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Prop. 2009/10:164

Regeringens proposition

2009/10:164

Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande
biobränslen

Prop.
2009/10:164

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 18 mars 2010

Fredrik Reinfeldt

Åsa Torstensson
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (förnybartdirektivet) antogs den 23 april 2009.

Direktivet är ett medel för att uppnå Europeiska unionens mål att 20 procent av unionens bruttoenergianvändning ska tillgodoses genom energi från förnybara energikällor senast 2020 och att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter år 2020 ska uppgå till minst tio procent av den slutliga energianvändningen i transporter i varje medlemsstat.

Bland de förnybara energikällorna ingår biodrivmedel och flytande biobränslen. För dessa energikällor anges i direktivet vissa kriterier som de måste uppfylla för att användningen av energikällorna ska få beaktas vid uppnåendet av målet. Dessutom anges i direktivet att endast biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller dessa kriterier får dels beaktas vid uppfyllandet av kvoter för energi från förnybara energikällor, dels komma i fråga för finansiellt stöd för användning av dessa energislag.

I propositionen föreslås en ny lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen, som genomför direktivets bestämmelser om hållbarhetskriterier för dessa ändamål. Direktivets krav på att hållbarhetskriterierna ska uppfyllas för att ge finansiellt stöd, kommer att behandlas i särskild ordning, då ytterligare utredning erfordras i den delen. Mot den bakgrunden föreslås att den tidigare beslutade tidpunkten, för när skattefriheten för vissa biobränslen ska villkoras av att bränslena är hållbara, skjuts fram från den 1 januari 2011 till den 1 januari 2012.

Detta föranleder en ändring i lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Prop. 2009/10:164

Dessutom föreslås vissa ändringar i lagen (2003:113) om elcertifikat, som innebär att lagen anpassas till direktivets bestämmelser om hållbarhetskriterier.

Genomförande av övriga bestämmelser i direktivet behandlas i regeringens proposition Genomförande av direktiv om förnybar energi (prop. 2009/10:128).

Den nya lagen föreslås träda i kraft den 1 augusti 2010 samt ändringarna i lagen om elcertifikat och i energiskattelagstiftningen den 1 januari 2011.

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:113) om elcertifikat.....	11
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	14
3	Ärendet och dess beredning	15
4	Bakgrund.....	15
5	Artiklarna 17–21	16
5.1	Artikel 17.....	16
5.2	Artikel 18.....	20
5.3	Artikel 19.....	22
5.4	Artikel 20.....	22
5.5	Artikel 21.....	23
6	Lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.....	23
7	Rapportering och tillsyn.....	26
8	Hållbarhetskriterierna som villkor för skattelättnader för vissa biobränslen.....	30
9	Konsekvensanalys.....	34
9.1	Producenter och distributörer	34
9.1.1	Administrativ börda.....	34
9.1.2	Ekonomisk risk.....	35
9.2	Kunder	36
9.3	Statliga myndigheter och domstolarna	36
9.4	Offentligfinansiella effekter	36
9.5	Övriga konsekvenser	36
10	Författningskommentar	37
10.1	Förslaget till lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	37
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:113) om elcertifikat.....	52
10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	54
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009	55
Bilaga 2	Rapportens lagförslag	102
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna.....	109
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag.....	111
Bilaga 5	Lagrådets yttrande.....	120

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 mars 2010.....	122	Prop. 2009/10:164
Rättsdatablad	123	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2009/10:164

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande bio-bränslen,
2. lag om ändring i lagen (2003:113) om elcertifikat, och
3. lag om ändring i lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

2.1 Förslag till lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Genom denna lag genomförs vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG.

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla för att energi från dessa energislag ska få beaktas för det syfte som anges i 3 § första stycket (hållbarhets-kriterier).

2 § I lagen används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa,

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process, vars huvudsyfte inte är att producera detta material,

säljställe: försäljningsställe för biodrivmedel där bränslet finns tillgängligt för allmänheten genom en eller flera bränslepumpar avsedda för tankning direkt i det fordon där bränslet är avsett att förbrukas.

3 § Endast energi från biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i 2 kap. 1–5 §§ får beaktas för uppfyllande av kravet på andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen enligt artikel 3 punkterna 1, 2 och 4 i direktiv 2009/28/EG.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall samt av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk får beaktas även om kriterierna i 2 kap. 2–5 §§ inte är uppfyllda.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhets-kriterierna anses i denna lag som hållbara.

1 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 35 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts. Den minskning som ska ske avser de utsläpp som uppstår under den process som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till förbränningen av bibränslet.

För att biodrivmedel och flytande bibränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2017 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 50 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

För att biodrivmedel och flytande bibränslen som har producerats i anläggningar som togs i drift den 1 januari 2017 eller senare ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2018 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 60 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om hur minskningen av utsläppen av växthusgaser ska beräknas.

2 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 eller senare utgjordes av någon av följande typer av områden, oavsett om marken fortfarande har denna beskaffenhet eller ej:

a) naturskog eller annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där det ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning,

b) gräsmark med stor biologisk mångfald som i avsaknad av mänsklig verksamhet förblir gräsmark och som bibehåller den naturliga art sammansättningen och sina ekologiska särdrag och processer,

c) gräsmark med stor biologisk mångfald som i avsaknad av mänsklig verksamhet skulle upphöra att vara gräsmark och som är rik på arter och inte skadad, eller

d) områden som i lag eller genom beslut av en myndighet har utsetts till naturskyddsområden.

Första stycket gäller dock inte

a) om det inom ett område som anges under första stycket c är nödvändigt att samla in råvaror för att bevara markens status som gräsmark och dessa råvaror används för att producera biodrivmedel och flytande bibränslen, eller

b) om produktion av råvaror till biodrivmedel och flytande bibränslen inte påverkar de syften som gäller för ett sådant område som anges under första stycket d.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som anges i första stycket a–c.

3 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark inom områden som den 1 januari 2008 eller senare har utsetts till skyddsområden för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, som är erkända i internationella avtal eller som ingår i förteckningar som har utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen. Detta gäller oavsett om marken fortfarande har denna beskaffenhet eller ej.

Första stycket gäller dock inte om produktion av råvaror till biodrivmedel och flytande bibränslen inte påverkar de syften som gäller för ett sådant område som anges i första stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som anges i första stycket.

4 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 utgjordes av någon av följande naturtyper, men som inte längre gör det när råvarorna skördas eller avverkas:

a) våtmarker, varmed avses mark som under hela året eller en betydande del av året är täckt eller mättat av vatten,

b) kontinuerligt beskogade områden, varmed avses markområden som omfattar mer än ett hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 procent av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, eller

c) markområden som omfattar mer än ett hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 och 30 procent av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

Första stycket gäller dock inte om ändrad markanvändning inom ett område som anges under c medför att kraven i 1 § uppfylls.

5 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 var torvmark, såvida det inte visas att odling och skörd eller avverkning av råvaran inte medför dränering av tidigare odikad mark.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som avses.

6 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen, som har producerats av jordbruksråvaror som odlats i Europeiska unionen, ska anses som hållbara ska råvaran vara framställd i enlighet med

a) artikel 6.1 och bilaga III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003, och

b) de rättsakter som anges i bilaga II till förordningen, punkterna 1–5 och 9.

3 kap. Rapportering

1 § Rapporteringsskyldig är den som yrkesmässigt

- a) levererar biodrivmedel till ett eget eller någon annans säljställe i Sverige,
- b) använder biodrivmedel som inte erhållits via säljställe,
- c) använder flytande bibränsle, eller
- d) levererar flytande bibränsle till användare i Sverige som inte yrkesmässigt använder flytande bibränsle.

Den som är rapporteringsskyldig ska till tillsynsmyndigheten rapportera den mängd hållbart biodrivmedel och hållbart flytande bi-bränsle, som har levererats eller använts. I rapporten ska den rapporteringsskyldige också visa att de levererade eller använda biodrivmedlen och flytande bibränslena är hållbara.

Uppgifterna i rapporten ska granskas av en oberoende granskare. Granskningen ska säkerställa att uppgifterna är korrekta och tillförlitliga. Det sker genom granskning av det system som den rapporteringsskyldige använder, en utvärdering av provtagningsmetod samt provtagningsens frekvens och tillförlitlighet. Systemet ska vara korrekt, tillförlitligt och skyddat mot bedrägeri. Granskaren ska i ett intyg avge ett utlåtande om rapporten. Intyget ska av den rapporteringsskyldige ges in till tillsynsmyndigheten.

Tillsynsmyndigheten ska i ett särskilt beslut fastställa om de biodrivmedel och flytande bibränslen som omfattas av rapporten är att anse som hållbara.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldigheten enligt andra stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om rapportering enligt andra stycket och granskning enligt tredje stycket.

2 § Den som är rapporteringsskyldig enligt denna lag ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten. En anmälan ska göras senast två veckor efter det att rapporteringsskyldigheten har inträtt.

Den som upphör att vara rapporteringsskyldig ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten senast två veckor efter det att rapporteringsskyldigheten har upphört.

3 § Regeringen meddelar föreskrifter om att myndigheter som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagar där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att komma i fråga för vissa rättigheter ska, på begäran från tillsynsmyndigheten enligt denna lag, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringsskyldiga enligt denna lag.

4 kap. Tillsyn

1 § Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen utövas av den myndighet som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten).

2 § Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. En begäran får förenas med vite.

3 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att trygga efterlevnaden av de föreskrifter som omfattas av tillsynen. Ett föreläggande får förenas med vite.

5 kap. Överklagande

1 § Tillsynsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010 i fråga om 3 kap. 2 § första stycket, den 1 januari 2011 i fråga om 3 kap. 1 § andra stycket och i övrigt den 1 augusti 2010.

2. För biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008 tillämpas 2 kap. 1 § första stycket från och med den 1 april 2013.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1, 3 b, 9 och 9 a §§ lagen (2003:113) om elcertifikat ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Berättigad att bli tilldelad elcertifikat är innehavaren av en enligt 5 § godkänd produktionsanläggning där el produceras med användande av en eller flera av följande förnybara energikällor:

1. vindkraft,
2. solenergi,
3. vågenergi,
4. geotermisk energi, eller
5. biobränslen.

Om flera produktionsanläggningar för vindkraft finns i närheten av varandra och gemensamt matar in el på ledningsnätet, ska de anses som separata anläggningar vid tillämpningen av denna lag.

Innehavaren av en produktionsanläggning enligt första stycket där produktionen sker med användning av flytande biobränslen är berättigad att bli tilldelad elcertifikat endast om biobränslena är att anse som hållbara enligt lagen (2010:000) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Om produktionskapaciteten till följd av investeringar i produktionshöjande åtgärder varaktigt ökats i en anläggning som avses i 1 eller 1 a § efter utgången av år 2006, ska den ökade produktionen av förnybar el berättiga innehavaren att bli tilldelad elcertifikat.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med biobränslen i första stycket 5, och
2. villkoren för att tilldelas elcertifikat enligt tredje stycket.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med biobränslen i första stycket 5, och
2. villkoren för att tilldelas elcertifikat enligt fjärde stycket.

3 b §²

Tillsynsmyndigheten ska, efter ansökan av produktionsanlägg-

Tillsynsmyndigheten ska, efter ansökan av produktionsanlägg-

¹ Senaste lydelse 2009:269.

² Senaste lydelse 2009:269.

ningens innehavare, lämna förhandsbesked om möjligheten till godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § tredje stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a §.

Ett förhandsbesked, som innebär att ett godkännande enligt 5 § kommer att meddelas efter ansökan, får förenas med villkor och är bindande vid prövning av en ansökan om ett sådant godkännande.

ningens innehavare, lämna förhandsbesked om möjligheten till godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a §.

Lydelse enligt prop. 2009/10:133

Föreslagen lydelse

9 §

För ökad produktionskapacitet i anläggningar som avses i 1 § tredje stycket och 2 § tredje stycket har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då produktionen av förnybar el ökade. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2035.

För anläggningar som avses i 3 a § har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då anläggningen, enligt tillsynsmyndighetens beslut om godkännande enligt 5 §, är att anse som ny. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2035.

Om en ansökan om godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § tredje stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a § kommer in till tillsynsmyndigheten efter det att anläggningens godkännande för tilldelning har återkallats enligt 6 kap. 6 § 3 a, får elcertifikat endast tilldelas från tillsynsmyndighetens nya beslut om godkännande för tilldelning av elcertifikat.

För ökad produktionskapacitet i anläggningar som avses i 1 § fjärde stycket och 2 § tredje stycket har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då produktionen av förnybar el ökade. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2035.

Om en ansökan om godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a § kommer in till tillsynsmyndigheten efter det att anläggningens godkännande för tilldelning har återkallats enligt 6 kap. 6 § 3 a, får elcertifikat endast tilldelas från tillsynsmyndighetens nya beslut om godkännande för tilldelning av elcertifikat.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §³

Om en anläggnings godkännande för tilldelning av elcertifikat har återkallats enligt 6 kap. 6 §, får elcertifikat inte tilldelas för samma produktionsanläggning om anläggningen endast har flyttats till en annan plats.

Tilldelning av elcertifikat för ökad produktionskapacitet enligt

Tilldelning av elcertifikat för ökad produktionskapacitet enligt

³ Senaste lydelse 2009:269.

1 § *tredje* stycket eller 2 § tredje stycket får dock ske trots vad som sägs i första stycket.   1 § *ffjärde* stycket eller 2 § tredje stycket får dock ske trots vad som sägs i första stycket.   Prop. 2009/10:164

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2009:1495) om
ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Prop. 2009/10:164

Härigenom föreskrivs att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2009:1495

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Föreslagen lydelse

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. *Bestämmelserna i 7 kap. 3 § fjärde stycket och 7 kap. 4 § andra stycket tillämpas dock från och med den 1 januari 2012.*

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG antogs den 23 april 2009. Direktivet finns i *bilaga 1*.

Regeringen beslutade den 18 december 2008 att låta Statens energimyndighet utreda hur direktivets bestämmelser om hållbarhetskriterier kan införlivas i svensk rätt.

Myndigheten inkom i oktober 2009 med rapporten Hållbarhetskriterier. Rapportens lagförslag finns i *bilaga 2*.

Rapporten har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*.

En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Regeringskansliet (Näringsdepartementet) (Dnr 2009/7508/E).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 18 februari 2010 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådet har haft två synpunkter. Den första gäller s.k. upplysningsbestämmelser. I den delen har regeringen inte följt Lagrådets synpunkt. Frågan behandlas i avsnitt 6. Den andra synpunkten avser utformningen av 4 kap. 1 § i den föreslagna lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. I den delen har regeringen följt Lagrådets förslag. Dessutom har vissa redaktionella ändringar gjorts i lagtexten.

4 Bakgrund

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (förnybartdirektivet) antogs den 23 april 2009.

Direktivet är ett medel för att uppnå Europeiska unionens mål att 20 procent av unionens bruttoenergianvändning ska tillgodoses genom energi från förnybara energikällor senast 2020 och att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter år 2020 ska uppgå till minst tio procent av den slutliga energianvändningen i transporter i varje medlemsstat.

Genom direktivet upprättas en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. För varje medlemsstat anges ett nationellt övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor som medlemsstaten ska ha uppnått senast 2020. Dessa andelar skiljer sig åt mellan medlemsstaterna men om de uppnås medför det att den samlade unionens mål om att 20 procent av unionens bruttoenergianvändning ska tillgodoses genom energi från förnybara energikällor uppnås.

För Sverige är det nationella övergripande målet satt till 49 procent.

Bland de förnybara energikällorna ingår biodrivmedel och flytande biobränslen. För dessa energislag anges vissa kriterier som de måste uppfylla för att användningen av energislagen ska få beaktas vid uppnåendet av det nationella övergripande målet.

Dessutom anges i direktivet att endast biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller dessa kriterier får dels beaktas vid uppfyllandet av kvoter för energi från förnybara energikällor enligt nationella bestämmelser, dels komma i fråga för finansiellt stöd för användning av dessa energislag.

Bestämmelser om dessa hållbarhetskriterier finns i artiklarna 17–21 i direktivet.

Genomförande av övriga bestämmelser i direktivet behandlas i regeringens proposition Genomförande av direktiv om förnybar energi (prop. 2009/10:128).

5 Artiklarna 17–21

5.1 Artikel 17

Artikeln, som består av nio punkter, har rubriken ”Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen”.

Som framgår av rubriken regleras i artikeln vissa frågor angående *biodrivmedel* och *flytande biobränslen*. Dessa två begrepp definieras i artikel 2 enligt följande.

Med *biodrivmedel* avses enligt punkten i ”vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål”.

Med *flytande biobränslen* avses enligt punkten h ”vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål, inbegripet el, uppvärmning och kylning, som framställs av biomassa”.

Gemensamt för båda dessa begrepp är alltså att de framställs av *biomassa*.

Med *biomassa* avses enligt punkten e ”den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall”.

Biomassa

Biomassa är ett samlande begrepp för de råvaror som används för att framställa biodrivmedel och flytande biobränslen.

Med produkter avses sådant som odlas i syfte att användas vid framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen. Med restprodukter avses sådant som blir över vid sedvanligt jordbruk och skogsbruk och som tas tillvara för att användas vid framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen.

De produkter från jordbruk som främst används är vete, raps, majs och sockerrör men även energiskog förekommer. Av vete framställs etanol som används som ersättning för bensin och av raps framställs rapsolja, som förädlas till rapsmetylester (RME), vilket används som ersättning för diesel. Det avfall från jordbruk som främst används är gödsel, av vilket man framställer biogas.

Den produkt från skogsbruk som främst används är ved. De restprodukter från skogsbruk som främst används är toppar, kvistar och bark. Dessa produkter och restprodukter används som eldningsbränsle, vilket är ett fast biobränsle, som inte omfattas av direktivet och därmed inte heller av den föreslagna lagen.

Restprodukter från ”därmed förknippad industri” är främst sågspån och svartlut. Av sågspån görs pellets som används som eldningsbränsle och svartlut som också används som eldningsbränsle och som inom några år förhoppningsvis kommer att kunna förädlas till drivmedel.

Exempel på industriavfall är slam och på kommunalt avfall sopor, av vilket man framställer biogas.

Biodrivmedel

De biodrivmedel som främst används i Sverige är etanol, FAME och biogas.

Etanol framställs vanligen genom jäsning av socker eller stärkelserika jordbruksprodukter, exempelvis spannmål, eller genom jäsning av cellulosabaserad råvara, exempelvis sockerrik lut från sulfitmattatillverkning. Huvuddelen av den etanol som används i Sverige importeras.

Etanol används på två sätt, som låginblandad etanol och som övrig etanol. Det första sättet innebär att etanol tillsätts bensin så att etanolen uppgår till högst fem volymprocent. Det andra sättet innebär att etanol utgör huvudingrediensen i bränslet med inblandning av femton procent bensin eller fem procent tändförbättrare, framför allt i dieselmotorer.

Fat Acid Methyl Ester (FAME) är ett samlingsnamn för fettsyrametylestrar, av vilka den vanligaste i Sverige är rapsmetylester (RME).

FAME produceras i Sverige huvudsakligen genom förestring av rapsolja till rapsmetylester (RME). Förestring innebär att en syra förenas med alkohol.

FAME används antingen genom inblandning i diesel, varvid halten FAME uppgår till högst fem procent, eller direkt som fordonsbränsle i form av biodiesel.

Biogas, som till skillnad från de två föregående biodrivmedlen, är ett gasformigt biodrivmedel, produceras vanligen genom rötning, där organiskt material bryts ner genom jäsning under syrefria förhållanden. Som råvara vid rötningen används i Sverige främst inhemska råvaror, såsom avfall och slam från avloppsreningsverk. Det förekommer också att man använder avfall från slakterier och stallgödsel.

Vid rötningen bildas rågas som uppgraderas till biogas, vilken kan användas som drivmedel.

Antingen blandas biogasen med naturgas, som sedan används som fordonsbränsle, eller används den direkt som fordonsbränsle.

Från skogsråvara sker idag (2010) ännu inte någon storskalig produktion av biodrivmedel, men viktiga möjligheter är produktion av DME (dimetyleter), metanol eller etanol baserat på ved eller svartlut eller biodiesel baserat på råttalolja.

Flytande biobränslen

Definitionen omfattar, till skillnad från biodrivmedel, bara vätskeformiga och alltså inte gasformiga produkter.

De bränslen som används i Sverige och som omfattas av definitionen är biooljor, råttalolja och tallbeckolja.

Biooljor omfattar fyra typer av produkter, nämligen vegetabiliska och animaliska oljor samt vegetabiliska och animaliska fetter. Den vanligaste biooljan är rapsolja.

Biooljor används främst som ersättningsbränsle i stället för fossil olja i värme- och kraftvärmeverk. Olika blandningar av oljor och fetter används beroende på anläggningens egenskaper.

Råttalolja erhålls som en biprodukt vid tillverkning av kemisk pappersmassa och kan användas som bränsle. Råttalolja kan även destilleras och därefter användas vid framställning av lim, färg och fernissa. Vid destilleringen uppstår som en restprodukt tallbeckolja, vilken kan användas som bränsle.

Punkten 1 första stycket

Biodrivmedel och flytande biobränslen får beaktas för tre angivna syften endast om de uppfyller ett antal kriterier, som anges i punkterna 2–6.

De tre syftena är:

a) Mätning av uppfyllandet av kravet på andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen enligt artikel 3 punkterna 1, 2 och 4 i direktivet,

b) Mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor uppfylls, och

c) Möjligheten att få finansiellt stöd från staten för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen.

Punkten 1 första stycket a genomförs genom 1 kap. 3 § första stycket i lagen.

Punkten 1 första stycket b genomförs genom den föreslagna ändringen i lagen om elcertifikat.

Punkten 1 första stycket c reglerar möjligheten att ge finansiellt stöd från staten för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen. Det i Sverige viktigaste stödet är vissa skattelättnader för dessa bränslen. Skattelättnaderna för flytande biobränslen och biogas regleras i lagen (1994:1776) om skatt på energi medan övriga biodrivmedel undantas från energiskatt och koldioxidskatt genom individuella regeringsbeslut, som grundar sig på en dispensmöjlighet i den lagen.

Detta beskrivs närmare i avsnitt 8.

Punkten 1 andra stycket

Biodrivmedel och flytande bibränslen som framställts av avfall eller andra restprodukter än sådana från jordbruk, skogsbruk, fiske och vattenbruk behöver bara uppfylla det hållbarhetskriterium som anges i artikel 17.2 för att anses som hållbara.

Bestämmelsen ligger till grund för 1 kap. 3 § andra stycket i lagen.

Punkten 2

I denna punkt anges det första hållbarhetskriteriet, som innebär att användningen av biodrivmedel och flytande bibränslen måste medföra en minskning av utsläppen av växthusgas jämfört med utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts med minst 35 procent för att bränslet ska anses som hållbart.

Av artikel 19.1 framgår att minskningen avser en minskning för en produktionskedja.

Punkten genomförs genom 2 kap. 1 § i lagen. Frågan behandlas närmare i författningskommentaren till paragrafen.

Punkterna 3–5

I dessa punkter anges ytterligare hållbarhetskriterier. De har det gemensamt att för att anses som hållbara får inte biodrivmedel och flytande bibränslen produceras av råvaror som har odlats eller avverkats på vissa angivna typer av markområden. Skälet är att områdena under punkten 3 är värdefulla för den biologiska mångfalden och att ändrad markanvändning på områdena under punkterna 4 och 5 kan frigöra koldioxid som är bundet i organiskt material i marken.

Punkterna genomförs genom 2 kap. 2–5 §§ i lagen. Frågan behandlas närmare i författningskommentarerna till nämnda paragrafer.

Punkten 6

I denna punkt ges bestämmelser om jordbruksråvaror som används för framställning av biodrivmedel och bibränslen. För att bränslen som framställts av dessa råvaror ska anses som hållbara måste jordbruksråvarorna ha odlats i enlighet med bestämmelserna i ett antal rättsakter, som antagits inom ramen för unionens gemensamma jordbrukspolitik. Rättsakterna utgörs av en förordning, som är direkt tillämplig i Sverige och sex direktiv som samtliga är genomförda i svensk lagstiftning.

Denna punkt gäller bara jordbruksråvaror som har odlats inom unionen.

Punkten genomförs genom 2 kap. 6 § i lagen.

Punkten 7

Punkten riktar sig till kommissionen.

Punkten 8

Enligt denna punkt får medlemsstaterna, med avseende på de syften som anges i punkten 1 första stycket a, b och c, inte vägra att anse biodrivmedel och biobränslen som hållbara av andra hållbarhetsskäl än de som anges i artikeln.

Punkten 9

Punkten riktar sig till kommissionen.

5.2 Artikel 18

Artikeln, som består av nio punkter, har rubriken ”Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen”.

Punkten 1

I de fall då biodrivmedel och flytande biobränslen ska beaktas för de ändamål som anges i artikel 17.1 ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.5 är uppfyllda. Vilka som avses med termen ”ekonomiska aktörer” anges inte.

I punkten anges också att de ekonomiska aktörerna vid rapporteringen ska använda ett s.k. massbalanssystem, som ska uppfylla tre krav enligt följande.

a) Systemet ska medge att partier med råvaror eller biobränslen kan blandas även om olika delar av partiet har olika hållbarhetsegenskaper.

b) Information om hållbarhetsegenskaper hos ett parti och om dess storlek ska vara kopplad till blandningen.

c) Summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

Innebörden av detta är i praktiken att en viss samlad mängd råvaror till biobränslen, som härrör från olika områden med olika egenskaper ska kunna redovisas med varje ingående del separat. De olika delarna behöver inte kunna identifieras rent fysiskt men omfattningen av varje ingående del ska kunna redovisas. Följden av detta är att ett inköp av en viss mängd råvaror med specifika hållbarhetsegenskaper som en återförsäljare har gjort ska motsvaras av försäljning av samma mängd råvaror med de specifika hållbarhetsegenskaperna.

Punkten genomförs genom förordningar och myndighetsföreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet i 3 kap. 1 § sista stycket i lagen.

Punkten 2

Prop. 2009/10:164

Punkten riktar sig till kommissionen.

Punkten 3

Bestämmelserna i denna punkt kan ses som en komplettering till bestämmelserna i punkten 1 om de ekonomiska aktörernas skyldighet att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda.

I *första stycket* föreskrivs att medlemsstaterna ska se till att de ekonomiska aktörerna dels tillhandahåller tillförlitlig information, dels, på begäran, gör de uppgifter på vilken informationen baserar sig tillgänglig för medlemsstaten. Begreppet ”information” syftar på de uppgifter som omfattas av rapporteringsskyldigheten.

Dessutom ska de ekonomiska aktörerna låta informationen genomgå en tillfredsställande oberoende granskning och därefter förete bevis på att så skett.

Granskningen ska avse två omständigheter. Den första är att kontrollera att de system de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier.

Den andra omständigheten avser en utvärdering av dels provtagningens frekvens och den metod som använts för provtagningen, dels uppgifternas tillförlitlighet. Det finns i direktivet inga uttryckliga krav på sådana provtagningar som nämns här, men om detta har skett ska det rapporteras och det omfattas då också av den granskning som nämns i detta stycke.

I *andra stycket* ges närmare bestämmelser om de uppgifter som informationen som nämns i första stycket ska innehålla. Det gäller främst hur de markområden som nämns i artikel 17.2–17.5 har behandlats.

Om den ekonomiske aktören har vidtagit åtgärder för att ta hänsyn till dels den sociala hållbarheten i unionen och i tredjeländer till följd av den ökade efterfrågan på biodrivmedel, dels den inverkan som unionens biodrivmedelspolitik har haft på tillgången på livsmedel till överkomligt pris, särskilt för människor i utvecklingsländerna, ska information lämnas om dessa åtgärder. Det föreligger dock ingen skyldighet att vidta sådana åtgärder.

Tredje stycket riktar sig till kommissionen.

I *fjärde stycket* anges att vad som föreskrivs i denna punkt gäller oavsett om biobränslet har framställts inom unionen eller har importerats.

Enligt *femte stycket* ska en medlemsstat till kommissionen överlämna den information som har lämnats av de ekonomiska aktörerna. Informationen ska lämnas i aggregerad form.

Första och andra styckena genomförs genom 3 kap. 1 § första–tredje styckena samt de förordningar och myndighetsföreskrifter som meddelas med stöd av 3 kap. 1 § sista stycket.

Punkterna 4–9

Dessa punkter riktar sig till unionen och kommissionen.

Artikeln, som består av åtta punkter, har rubriken ”Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel och flytande biobränslen”.

Punkten 1

Här anges hur beräkning av minskade utsläpp av växthusgaser vid tillämpning av artikel 17.2 ska ske. Tre olika modeller anges som alternativ. Alla tre modeller hänvisar till närmare bestämmelser i bilaga V.

Punkten genomförs genom förordningar och myndighetsföreskrifter som meddelas enligt 2 kap. 1 § fjärde stycket. Skälet är att de beräkningsmodeller som anges i denna punkt är både komplicerade och omfattande och därför inte lämpar sig för lagform.

Punkten 2

I denna punkt regleras viss rapporteringsskyldighet till kommissionen för medlemsstaterna.

Punkten 3

I denna punkt ges vissa närmare bestämmelser om det beräkningssätt som anges i punkten 1.

Punkten genomförs på samma sätt som punkten 1.

Punkterna 4–8

Punkterna riktar sig till kommissionen.

5.4 Artikel 20

I artikeln, som har rubriken ”Genomförandeåtgärder”, anges att då artiklarna 17.3 andra stycket, 18.3 tredje stycket, 18.6, 18.8, 19.5, 19.7 första stycket och 19.8 genomförs i nationell lagstiftning ska även de syften som anges i artikel 7a i direktiv 98/70/EG fullt ut beaktas.

Direktiv 98/70/EG är numera ersatt av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensen, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG. Artikel 7a återfinns i detta direktiv.

Direktivet ska vara genomfört senast den 31 december 2010 och är ännu inte genomfört i svensk lagstiftning. Såvitt gäller genomförande av

5.5 Artikel 21

I artikeln, som har rubriken ”Särskilda bestämmelser för energi från förnybara energikällor inom transportsektorn”, åläggs medlemsstaterna i punkten 1 viss informationsskyldighet gentemot allmänheten. Regeringen kommer att ge en myndighet i uppdrag att genomföra sådana informationsinsatser.

I punkten 2 ges vissa bestämmelser om beräkningen av nationella kvoter för energi från förnybara energikällor. Den bestämmelsen kommer att genomföras genom de förordningar och myndighetsföreskrifter, där rapporteringsskyldigheten närmare kommer att regleras.

6 Lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Regeringens förslag: En lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen införs i syfte att genomföra artiklarna 17–21 i förnybartdirektivet såvitt avser kravet att dessa bränslen ska vara hållbara för att få beaktas vid uppnåendet av målet om andel förnybar energi.

Lagen (2003:113) om elcertifikat ändras i syfte att genomföra kravet att biobränslen ska vara hållbara för att få beaktas vid uppfyllandet av kvoter för energi från förnybara energikällor.

Regeringens bedömning: Direktivets krav på att hållbarhetskriterierna också ska uppfyllas för att finansiellt stöd ska få ges till dessa bränslen, bör behandlas i särskild ordning, då ytterligare utredning krävs i den delen.

Rapportens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna är positiva eller har inget att erinra mot förslaget att genomföra artiklarna 17–21 i förnybartdirektivet genom en särskild lag. Ett flertal remissinstanser uppmärksammar dock att skogsvårdslagen och miljöbalken redan innehåller bestämmelser som i viss mån överlappar de här föreslagna hållbarhetskriterierna. Mot denna bakgrund efterfrågas en vidare analys av möjligheterna att använda sig av befintlig lagstiftning såsom miljöbalken eller skogsvårdslagen, som alternativ eller komplement till en särskild lag om hållbarhetskriterier. *Naturvårdsverket* anger att frågan är komplex och att det bör utredas vidare ifall befintlig lagstiftning är tillräcklig eller ifall den kan kompletteras för att kunna användas även för att genomföra hållbarhetskriterierna. *Svenska biogasföreningen* menar att befintlig lagstiftning bör nyttjas så långt som möjligt. *Träbränsleföreningen* anger att man i första hand bör pröva om inte skogsvårdslagen och miljöbalken

räcker för att säkerställa att svensk skogsråvara uppfyller hållbarhetskriterierna för bibränslen.

Skogsstyrelsen, Skogsindustrierna och *SVEBIO* anger att befintlig lagstiftning är tillräcklig för att säkerställa att råvara från svensk skog uppfyller hållbarhetskriterierna. *LRF* anger att befintlig lagstiftning innebär att svenskt lantbruk och skogsbruk uppfyller hållbarhetskriterierna. *Lantmännen* vill låta utreda ifall detta är fallet.

Jordbruksverket anser att odling av grödor för produktion av biodrivmedel och flytande bibränslen på svensk jordbruksmark bör anses uppfylla hållbarhetskriterierna i det fall odlingen sker enligt regler och hävd samt att det befintliga kontrollsystemet för detta är tillräckligt.

Länsstyrelsen i Dalarnas län säger att det behövs en samordning av hållbarhetskriterierna med skogsvårdslagen och miljöbalken – bland annat avseende begrepp, markslagsdefinitioner, mm.

SVEBIO noterar att rapportens förslag innebär att stora delar av direktivet, exempelvis beräkningsmetoden för bränslenas utsläpp av växthusgaser i ett livscykelperspektiv, kommer att regleras genom förordning och föreskrifter, vilket enligt *SVEBIO* inte är tillfredsställande.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt regeringens bedömning finns det flera skäl att reglera hållbarhetskriterierna i en särskild lag. För det första ska hållbarhetskriterierna gälla även importerad råvara eller bränslen. Då dessa kommer från länder med en miljölagstiftning som skiljer sig från den svenska, behövs en lag som kan appliceras även på denna import. Skogsvårdslagen och miljöbalken kan inte kompletteras i detta syfte. För det andra vill regeringen uppmärksamma att några av de aspekter som omfattas av direktivets hållbarhetskriterier i dagsläget inte regleras i svensk rätt. Detta gäller främst kravet på växthusgasreduktion. För det tredje menar regeringen att en särskild hållbarhetslag, som samlar samtliga hållbarhetskriterier, innebär ett tydligare, enklare och mer transparant genomförande av direktivet, jämfört med alternativet att justera ett antal redan gällande lagar, förordningar och föreskrifter.

Förslaget till lag om hållbarhetskriterier innebär att stora delar av direktivets detaljbestämmelser kommer att regleras genom förordning och föreskrifter. Enligt regeringens bedömning finns det två skäl att inte införa dessa detaljbestämmelser i lag. För det första handlar det om en typ av bestämmelser, exempelvis gällande beräkningsmetoder, som inte är lämpade att införa i lag. För det andra kommer dessa bestämmelser att vara föremål för förändring utifrån kommitologiska processer.

Den föreslagna lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande bibränslen innehåller ett antal s.k. upplysningsbestämmelser som i och för sig inte är nödvändiga, eftersom de avser sådana verkställighetsföreskrifter som regeringen alltid kan meddela med stöd av 8 kap. 13 § första stycket 1 i regeringsformen.

Lagrådet har anfört att dessa bestämmelser i sin helhet och särskilt bestämningen ”närmare” är överflödiga och därför bör utgå.

Regeringen anser dock att upplysningsbestämmelserna i detta fall har stor praktisk betydelse för de företag som berörs av den föreslagna lagen. Regeringen vill också framhålla att sådana upplysningsbestämmelser redan finns i flera lagar som riktar sig till företag inom olika sektorer. Som exempel kan nämnas ellagen (1997:857) och naturgaslagen

(2005:403). Det framstår därför som konsekvent att även i detta fall informera om kommande verkställighetsföreskrifter.

När det gäller formuleringen av bestämmelserna finner regeringen inte skäl att nu avvika från det uttryckssätt som hittills använts i lagstiftnings-sammanhang.

Som har nämnts i avsnitt 5.1 under artikel 17 punkten 1 första stycket måste biodrivmedel och flytande biobränslen uppfylla hållbarhets-kriterierna för att få beaktas vid mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor uppfylls. För svenskt vidkommande finns bestämmelser om detta inom elcertifikatsystemet, som regleras i lagen (2003:113) om elcertifikat. Kort uttryckt innebär systemet att en viss kvotdel av en elanvändares elförbrukning måste bestå av el som producerats från förnybara energikällor. Denna skyldighet fullgörs i praktiken genom att elanvändaren inköper ett visst antal elcertifikat som motsvarar elanvändarens kvotdel av el från förnybara energikällor. Enligt lagen om elcertifikat är det elleverantören som för elanvändarnas räkning köper elcertifikaten och sedan debiterar kunderna för detta.

De som producerar el från förnybara energikällor tilldelas av staten elcertifikat i förhållande till sin produktion. Dessa elcertifikat kan elproducenterna sedan sälja till dem som är skyldiga att förvärva certifikat i enlighet med vad som nyss nämnts. Som förnybara energikällor räknas bl.a. biobränslen. Sådana används framför allt i kraftvärme- verk.

På grund av bestämmelserna om hållbarhetskriterier i direktivet föreslås i denna proposition en ändring i lagen om elcertifikat. Ändringen innebär att den som producerar el med användande av biobränslen bara får tilldelas elcertifikat i förhållande till den el som producerats med användande av biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i lagen om hållbarhetskriterier.

I rapporten föreslås även ändring i 6 kap. 7 §. I paragrafens första stycke anges att den som felaktigt tilldelas elcertifikat genom att lämna oriktiga eller vilseledande uppgifter i vissa angivna typer av rapporteringar ska betala en sanktionsavgift. I andra stycket anges att ett beslut om sanktionsavgift inte får avse elcertifikat som har tilldelats mer än två år före beslutet om sanktionsavgift. I rapporten föreslås ett tillägg i andra stycket innebärande att ett beslut om sanktionsavgift inte får avse elcertifikat som har tilldelats mer än sex år före beslutet om felaktigheten består i uppfyllandet av hållbarhetskriterier.

Regeringen avstår från att lägga fram detta förslag. Den fråga som förslaget berör bör avgöras efter det att närmare föreskrifter om rapportering av uppfyllande av hållbarhetskriterier har utarbetats. Det kan också visa sig att en samordning med motsvarande bestämmelser i lagen om skatt på energi kan behövas.

Genom ovanstående lagförslag genomförs artiklarna 17–21 i förnybartdirektivet så vitt avser kravet att dessa bränslen ska vara hållbara för att få beaktas vid uppnåendet av målet om andel förnybar energi samt för uppfyllandet av kvoter för energi från förnybara energikällor. I fråga om artikel 17 rör det sig således om punkterna 1 a och 1 b. Direktivets krav på att hållbarhetskriterierna också ska uppfyllas för att finansiellt stöd ska få ges till dessa bränslen, dvs. punkten 1 c, bör behandlas i särskild ordning. Det viktigaste stödet i Sverige är de skattelättnader som i dag

ges för flytande biobränslen och biodrivmedel. Som närmare utvecklas i avsnitt 8 anser regeringen att ytterligare utredning krävs för att få ett system på plats som uppfyller kraven i förnybartdirektivet och den skattemässiga hanteringen av skattelättnaderna. Regeringen avser därför att senare återkomma med förslag till de erforderliga författningsändringar som kan krävas för att punkten 1 c i artikel 17 kan genomföras.

7 Rapportering och tillsyn

Regeringens förslag: Följande aktörer blir rapporteringsskyldiga enligt den föreslagna lagen:

- den som yrkesmässigt levererar biodrivmedel till eget eller annans säljställe i Sverige,
- den som yrkesmässigt använder biodrivmedel som inte erhålls vid säljställe,
- den som yrkesmässigt använder flytande biobränsle, och
- den som yrkesmässigt levererar flytande biobränslen till användare i Sverige som inte yrkesmässigt använder flytande biobränsle.

Den rapporteringsskyldige ska till tillsynsmyndigheten rapportera den mängd hållbart biodrivmedel och hållbart flytande biobränsle som har levererats eller använts. Uppgifterna ska verifieras av en oberoende granskare.

Regeringens bedömning: Statens energimyndighet bör utses att vara tillsynsmyndighet enligt den föreslagna lagen.

Rapportens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I rapporten föreslås även att den oberoende granskaren ska vara ackrediterad för denna uppgift enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Remissinstanserna: Ett antal remissinstanser, däribland *Jordbruksverket*, *Skogsstyrelsen*, *VTI*, *Tillväxtverket*, *Lantmännen*, *SVEBIO*, *Svenska biogasföreningen* och *Svenska gasföreningen* understryker att den föreslagna rapporteringen utgör en ökad administrativ börda som kan bli särskilt betungande för mindre företag.

Kommerskollegium och *SWEDAC* har i sina remissyttranden uppmärksammat förslaget om att den oberoende granskaren ska vara ackrediterad för denna uppgift enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll. Enligt *Kommerskollegium* och *SWEDAC* strider detta mot gällande EU-rättsliga regler om den fria rörligheten för tjänster, eftersom det föreslagna kravet på ackreditering enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll innebär att endast svenska kontrollorgan kan erbjuda den aktuella verifieringstjänsten. *SEKAB* konstaterar att metoder för verifiering inte finns definierade varken i direktivet eller i förslaget till lagtext. Enligt *SEKAB* är det viktigt att utarbetandet av förordningar och föreskrifter sker i samråd med industrin samt att man undviker olika tolkningar i olika medlemsstater. *SEKAB* föreslår att rapporteringsskyldigheten inte bör omfatta den som levererar biobränsle till annans säljställe, eftersom det

förekommer att kunder hämtar eller lämnar biodrivmedel och att det blir en administrativ börda att separera dessa batcher av biodrivmedel.

VTI ifrågasätter om Energimyndigheten bör vara tillsynsmyndighet för hållbarhetskriterierna eftersom myndigheten i dagsläget inte har något ansvar inom markanvändnings- och miljöområdet. *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* anför på samma grunder att tillsynsansvaret bör delas mellan Energimyndigheten, Jordbruksverket och Skogsstyrelsen. *Naturvårdsverket* anger att frågan om vilken myndighet som är bäst lämpad för att utöva tillsynen beror på hur systemet utformas i övrigt.

Skälen för regeringens förslag:

Den administrativa bördan

Den rapportering som enligt lagen kopplas till hållbarhetskriterierna utgör en administrativ börda. Då hållbarhetskriterierna reglerar hela produktionskedjan, från odling till färdigt bränsle, kommer detta förhållande att gälla inte bara de rapporteringsskyldiga utan även deras underleverantörer. I sammanhanget bör dock understrykas att hållbarhetskriterierna endast utgör en del av ett större paket åtgärder som sammantaget syftar till att öka andelen förnybar energi. Ett exempel är att den högsta andelen tillåten inblandningen av biodrivmedel i bensen och diesel har blivit högre genom den förändring av bränslekvalitetsdirektivet som medlemsstaterna är skyldiga att genomföra kring årsskiftet 2010/2011. Ett annat exempel är det bindande målet om att andelen förnybar energi i transportsektorn ska vara minst 10 procent i samtliga medlemsstater senast 2020. Sammantaget bedöms dessa beslut komma att leda till en kraftigt ökad efterfrågan på dessa bränslen. Hållbarhetskriteriernas huvudsakliga syfte är att minimera de potentiella negativa effekterna av den ökade efterfrågan och rapporteringen är en nödvändig följd av detta, eftersom hållbarhetskriterier utan någon form av rapportering, kontroll och tillsyn kan ifrågasättas som mer eller mindre verkninglösa eller konkurrenssnedvridande, då samtliga eller vissa aktörer hade kunnat välja att inte beakta dem vid produktionen. Rapporteringen är därmed motiverad och förändrar inte den samlade bedömningen att producenter av biodrivmedel sammantaget gynnas av den senare tidens beslut inom området. Regeringen kommer dock att kontinuerligt följa utvecklingen av de administrativa kostnaderna och vid behov vidta åtgärder, inte minst för mindre aktörer eftersom de kan uppleva rapporteringen som särskilt betungande. För att minimera den administrativa bördan bör förordningar och föreskrifter inom området i så hög grad som möjligt beakta och utnyttja redan befintliga system och kontrollmekanismer.

Oberoende granskning

I direktivet anges att rapporteringen om hållbarhetskriterierna ska kontrolleras av en oberoende granskare innan den överlämnas till ansvarig myndighet. Regeringen delar den bedömning som framförts av *Kommerskollegium* och *SWEDAC* om att ett krav på att den oberoende

granskaren ska vara ackrediterad enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll kan vara i strid mot EU-rättsliga regler. Regeringen vill även understryka att hållbarhetskriterierna inte har någon direkt föregångare vilket innebär att det inte finns några befintliga system för att kontrollera huruvida kriterierna är uppfyllda eller inte. Regeringen förväntar sig dock en framväxt av sådana system, exempelvis i form av certifiering. För att inte hindra utvecklingen genom att binda de svenska aktörerna till en särskild lösning föreslår regeringen att lagen endast anger att det ska vara en oberoende granskare. De närmare kraven på den granskaren och granskningen kan sedan anges i förordning eller föreskrift.

Tillsyn

Enligt regeringens bedömning finns det stora fördelar med att utse endast en tillsynsmyndighet, främst eftersom det underlättar för de rapporteringsskyldiga. Energimyndigheten är tillsynsmyndighet för elcertifikatssystemet och ansvarar för energistatistiken. Energimyndigheten har även under lång tid finansierat och bedrivit forskning med anknytning till området samt följt tillkomsten av förnybartdirektivet. Det är dock Jordbruksverket, Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket som handlägger markanvändningsfrågor, vilka utgör en viktig del av hållbarhetskriterierna.

Enligt regeringens bedömning är Energimyndighetens ovan nämnda erfarenheter av relaterade frågor, samt Energimyndighetens mer generella kompetens inom energiområdet av avgörande betydelse i kommande arbete som tillsynsmyndighet för hållbarhetskriterierna. Regeringen avser därför att utse Energimyndigheten som tillsynsmyndighet. I denna roll kommer dock Energimyndigheten att behöva samverka med de myndigheter som ansvarar för markanvändningsfrågor.

Straff

I rapporten föreslås att den som uppsåtligt eller av oaktsamhet inte anmäler sig som rapporteringsskyldig eller inte fullgör sin rapporteringsskyldighet ska dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Regeringen gör i denna del följande bedömning. Straffbestämmelser kan vara motiverade då det kan finnas incitament för den som åläggs en skyldighet att inte fullgöra denna skyldighet. I det nu aktuella fallet råder snarare det motsatta förhållandet. Som närmare framgår av **avsnitt 8**, är avsikten att skattelättnader endast ska kunna ges för hållbara biodrivmedel och flytande bibränslen. Den skattskyldige ska därvid kunna visa att det bibränsle han har använt eller levererat är hållbart. Om inte så sker tas full skatt, i nivå med likvärdigt fossilt bränsle, ut på bränslet. Redan den omständigheten gör att några överträdelse mot de aktuella rapporteringsbestämmelserna stor sannolikhet kan bedömas inte komma att inträffa. Till saken hör också att i stort sett alla aktörer som omfattas av dessa bestämmelser är stora företag, där straffbestämmelser mot enskilda sällan är det mest effektiva sättet att förhindra brott mot denna typ av bestämmelser.

Om trots allt någon aktör skulle bryta mot dessa bestämmelser innehåller lagen möjligheter för tillsynsmyndigheten att vid vite förelägga

vederbörande att iaktta bestämmelserna. Den möjligheten torde vara en mer effektiv åtgärd för att åstadkomma rättelse än hot om straff. Prop. 2009/10:164

Regeringens lagförslag innehåller därför inga straffbestämmelser.

Skadestånd

I rapporten föreslås en bestämmelse att den som lider skada på grund av tekniskt fel i datastödet för hantering av detta system ska ha rätt till ersättning av staten. Bestämmelsen finns intagen i 5 kap. 4 § i rapportens lagförslag. Bestämmelsen är utformad efter mönster i lagen (2003:113) om elcertifikat, där den är intagen i 7 kap. 5 §.

Regeringen gör i den delen följande bedömning.

Hantering av elcertifikat sker i ett elcertifikatregister som förs med stöd av ett datasystem. Registret förs av Affärsverket svenska kraftnät. Registret består av certifikatkonton som läggs upp för certifikatberättigade producenter och för dem som är kvotpliktiga, dvs. som är skyldiga att köpa elcertifikat. Alla transaktioner angående en kontohavares elcertifikat registreras på dennes konto. Om det uppstår fel i datasystemet kan en kontohavare exempelvis förlora ett antal certifikat. Detta går naturligtvis att rätta till, men då felet uppstod kanske kontohavaren stod i begrepp att sälja certifikaten. När certifikaten återställs kan priset på elcertifikat ha sjunkit och han blir tvungen att sälja till ett lägre pris än han ursprungligen avsåg att göra.

Det datasystem som kommer att användas inom ramen för detta system har en helt annan karaktär. Det kommer huvudsakligen att omfatta olika företags rapporter om den mängd bibränslen som de har levererat eller använt och uppgifter om de hållbarhetskriterier som regleras i lagen. Fel i datasystemet kan därmed knappast orsaka några ekonomiska skador av den art som kan uppstå vid datafel i elcertifikatregistret.

Regeringen lägger därför inte fram något förslag till reglering av denna fråga.

I rapporten föreslås också att i ärenden om ersättning enligt 4 § i rapportens förslag ska staten företrädas av den myndighet som regeringen bestämmer. Då den föreslagna bestämmelsen nu saknar aktualitet lägger regeringen inte fram något förslag i den delen.

Skadestånd vid behandling av personuppgifter

I rapporten föreslås att det i lagen införs en bestämmelse som innebär att 48 § personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd ska gälla vid behandling av personuppgifter enligt den föreslagna lagen. Bestämmelsen finns intagen i 5 kap. 5 § i rapportens lagförslag och är utformad efter mönster i lagen (2003:113) om elcertifikat, där den är intagen i 7 kap. 7 §.

Det är vanligt att s.k. registerförfattningar innehåller hänvisningar till bestämmelsen om skadestånd i 48 § personuppgiftslagen. Anledningen till detta är att bestämmelsen är utformad på ett sådant sätt att skadestånd endast utgår vid överträdelser av personuppgiftslagen och inte vid behandling av personuppgifter i strid med andra författningar. Den nu föreslagna lagen innehåller emellertid inte någon reglering om behand-

ling av personuppgifter och det finns därför inte behov av att införa en bestämmelse av det slag som föreslagits i rapporten. Prop. 2009/10:164

Regeringen lägger därför inte fram något förslag till reglering av denna fråga.

8 Hållbarhetskriterierna som villkor för skattelättnader för vissa biobränslen

Regeringens förslag: Det tidigare beslutade villkoret att vissa biobränslen ska uppfylla hållbarhetskriterierna enligt förnybartdirektivet för att ges skattefrihet ska tillämpas först från och med den 1 januari 2012. De biobränslen som omfattas är vegetabiliska och animaliska oljor och fetter m.m. som förbrukas för uppvärmning samt för biogas som förbrukas som drivmedel.

Regeringens bedömning: Om skattelättnader ges för andra biobrivmedel än biogas bör dessa skattelättnader, från och med den 1 januari 2012, villkoras av att bränslena uppfyller hållbarhetskriterierna i förnybartdirektivet. I den mån skattelättnaderna ges genom regeringsbeslut (s.k. pilotprojektsdispenser) bör detta villkor föras in i respektive beslut.

Rapportens förslag: Skattefriheten för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter m.m. som förbrukas som bränsle för uppvärmning samt för biogas som förbrukas som drivmedel villkoras, från och med den 1 januari 2011, av att hållbarhetskriterierna i den föreslagna nya lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen uppfylls.

Remissinstanserna: Svenska Petroleum Institutet (SPI), Skatteverket, Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme anser att det måste klargöras vad som ska gälla om det visar sig att en aktör fått skattenedsättning för ett bränsle som inte bedöms uppfylla hållbarhetskriterierna eller om bränslet inte rapporterats till ansvarig myndighet. Enligt Skatteverket är det väsentligt att bestämmelserna om skattebefrielse samordnas tidsmässigt med det som utgör en förutsättning för skattebefrielsen och anser att ett preliminärt avdragsförfarande är olämpligt. SPI och Skatteverket befarar att massbalanssystemet kan medföra att om en delmängd inte bedöms uppfylla hållbarhetskriterierna, så kan den skattskyldige inte styrka att hela den aktuella bränslemängden uppfyller hållbarhetskriterierna och därmed inte medges skatteavdrag för någon del. SPI anser att det är orimligt att aktörerna under den långa perioden, mellan beslutet om avdrag i skattedeklarationen tills tillsynsmyndighetens beslut om att bränslet är hållbart, får bära den ekonomiska risken för en framtida skattebetalning. Institutet anser att det redan vid den tidpunkt då bränslet enligt skattreglerna frigörs för konsumtion måste avgöras om bränslet är hållbart. Konsekvenserna skulle annars bli ekonomiskt ohållbara. Svensk Energi och Svensk Fjärrvärme förordar att systemet utformas så att det är den aktör som överlämnat felaktig information som ska ta det skattemässiga ansvaret. De anser vidare att möjligheten att göra avdrag för

skatt på flytande biobränslen bör gälla alla sådana bränslen och inte enbart det fåtal som finns uppräknade i lagen om skatt på energi.

Bakgrunden till regeringens förslag och bedömning: Av artikel 17.1 c i direktivet om förnybar energi (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, EUT L 140, 5.6.2009, s. 16, Celex 32009L0028, förkortat förnybartdirektivet) följer att biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla fastlagda hållbarhetskriterier för att få ges finansiellt stöd. Av artikel 2, punkterna h) respektive i) i direktivet framgår vad som avses med *flytande biobränslen* och med *biodrivmedel* (jfr avsnitt 5.1).

Hållbarhetskriterierna ska, som närmare utvecklats i avsnitten 5 och 6 i denna proposition, garantera att biodrivmedel och andra flytande biobränslen framställts på ett hållbart sätt. Syftet med detta är att undvika utarmning av värdefulla naturmiljöer och att säkerställa att användningen av bränslet innebär minskade utsläpp av växthusgaser. Biodrivmedel och andra flytande biobränslen måste uppfylla dessa kriterier för att få åtnjuta finansiellt stöd. Med finansiellt stöd bör avses att åtgärden utgör en skattelättnad eller annat stöd till berörda företag som är att betrakta som statsstöd.

Skatteplikt gäller enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, för en rad uppräknade energiprodukter (se 1 kap. 3 § LSE) och även samtliga andra produkter som säljs eller förbrukas som motorbränsle samt kolväten som säljs eller förbrukas som bränsle för uppvärmning. Skattereglerna är anpassade till energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, Celex 32003L0096). Av olika skäl gäller skattefrihet för vissa bränslen eller användningsområden.

Generell skattefrihet gäller i dag enligt LSE för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter (KN-nr 1507-1518), icke syntetisk metanol (KN-nr 2905 11 00) samt fettsyrametylestrar (KN-nr 3824 90 99) som uppvärmningsbränsle (se 7 kap. 3 § LSE). Även skattefrihet för biogas, såväl som uppvärmningsbränsle som drivmedel, följer av regler i LSE (7 kap. 4 § i den lydelse av LSE som enligt SFS 2009:1495 träder i kraft den 1 januari 2011; för tiden fram till och med utgången av 2010 åstadkoms skattefriheten genom undantag från skatteplikt i 2 kap. 11 § första stycket 1 LSE).

Skattefriheten för ovan nämnda bränslen åstadkoms genom avdrag i den skattskyldiges deklaration av energiskatt och koldioxidskatt. Redovisningsperioden för dessa skatter är kalendermånad.

Som ett led i anpassningen till förnybartdirektivet har riksdagen under hösten 2009 beslutat att skattefriheten i LSE för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter m.m. som uppvärmningsbränsle samt biogas som drivmedel ska villkoras av att bränslena uppfyller de hållbarhets-kriterier som lagts fast i direktivet (se prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21, SFS 2009:1495). Dessa lagändringar träder i kraft den 1 januari 2011.

Skattelättnader för andra biodrivmedel än biogas ges i dag genom regeringsbeslut (s.k. pilotprojektsdispenser), med stöd av 2 kap. 12 §

LSE. Dessa beslut avser främst etanol och FAME och gäller som längst till och med utgången av 2010. I den mån skattelättnader kommer att ges för dessa biodrivmedel även för tid efter 2010, har regeringen i prop. 2009/10:41 uttalat att det bör säkerställas att denna skattelättnad villkoras av att hållbarhetskriterierna i förnybartdirektivet är uppfyllda. Skattefriheten åstadkoms, med åberopande av dispensbeslutet, genom avdrag i den skattskyldiges deklaration.

Ovan nämnda skattelättnader utgör statligt stöd i enlighet med EU:s regler om statligt stöd och har godkänts ur statsstödsynpunkt av Europeiska kommissionen (se kommissionens beslut i statsstödsärende N 866/2006, EUT C 220/2 avseende uppvärmningsbränslen till och med utgången av 2012 och i statsstödsärende N 592/2006, EUT C 303/79 för biodrivmedel till och med utgången av 2013).

Regeringen har under hösten 2009 i propositionen Vissa punktskattefrågor med anledning av budgetpropositionen för 2010 (prop. 2009/10:41) utvecklat de allmänna principer som bör gälla för samordnade och effektiva ekonomiska styrmedel på klimat- och energiområdet. Förslag lades fram till lagstiftning i skattefrågor på detta område som bedömdes minska utsläppen av växthusgaser samt bidra till att målen för andel förnybar energi och effektivare energianvändning kan uppnås. Riksdagen har beslutat om dessa förslag, som successivt träder i kraft vid olika tidpunkter under perioden 1 januari 2010 – den 1 januari 2015 (se prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21, SFS 2009:1492 samt 2009:1494–1497).

En av de beslutade åtgärderna är att säkerställa att endast hållbara bio-bränslen får del av de skattelättnader som ges med stöd av LSE. Detta ska, som framgått ovan, ske genom att regler införs i LSE om att skattefriheten, för vegetabiliska och animaliska oljor och fetter m.m. som förbrukas som bränsle för uppvärmning samt för biogas som förbrukas som drivmedel, villkoras av att bränslena uppfyller hållbarhetskriterierna enligt förnybartdirektivet. Regeringen angav att den närmare innebörden av dessa kriterier kommer att läggas fast senare, i samband med det närmare genomförandet av detta direktiv (se prop. 2009/10:40 s. 163).

Skälen för regeringens förslag och bedömning: I denna proposition lägger regeringen nu fram förslag till lagstiftning som innebär att direktivets regler om hållbarhetskriterierna införlivas i svensk lagstiftning avseende mätning av uppfyllandet av kravet på andelen energi från förnybara energikällor samt hur kvoter för energi från förnybara energikällor uppfylls. Det rör sig alltså om artikel 17.1 a och artikel 17.1 b i direktivet om förnybar energi.

Det följer uttryckligen av artikel 17.1 c i förnybartdirektivet att finansiellt stöd endast får ges till flytande biobränslen och biodrivmedel om direktivets hållbarhetskriterier är uppfyllda. Med finansiellt stöd bör avses att åtgärden utgör en skattelättnad eller annat stöd till berörda företag som är att betrakta som statsstöd enligt EUF-fördraget. Den skattebefrielse som enligt LSE i dag ges till vegetabiliska och animaliska oljor och fetter m.m. som förbrukas för uppvärmning samt för biogas som förbrukas som drivmedel bör därför, som regeringen uttalat i prop. 2009/10:40 s. 160 ff., vara villkorad av att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Hållbarhetskriterierna är en garant för att dessa bränslen framställs på ett hållbart sätt och utgör en viktig del i regeringens energipolitik [se

regeringens proposition En sammanhållen klimat- och energipolitik – Energi (prop. 2008/09:163, bet. 2008/09:NU25, rskr. 2008/09:301), s. 20 ff.]

Skattefriheten för bränslen som inte omfattas av skatteplikt enligt LSE utgör dock inte statsstöd (jfr prop. 2009/10:40 s. 162). Ingen av de produkter, som förts fram av *Svensk Energi* och *Svensk Fjärrvärme* (t.ex. glycerol ur KN-nr 1520 och restprodukter av biomasseursprung från kemiska industrier ur KN-nr 3825) utgör energiprodukter eller bedöms omfattas av andra skattepliktsbestämmelser i LSE. Något skatteavdrag blir således inte aktuellt för dessa produkter och därför behöver ingen skattemässig koppling göras till hållbarhetskriterierna för dem. Det bör dock betonas att i den mån dessa produkter omfattas av definitionen på flytande biobränslen föreligger alljämt rapporteringsskyldighet och krav på att uppfylla hållbarhetskriterierna för andelen energi från förnybara energikällor och för kvoterna för sådan energi enligt hållbarhetslagen.

Den som är skattskyldig enligt LSE redovisar per kalendermånad i en deklaration energiskatt och koldioxidskatt på de bränslen för vilka redovisningsskyldighet har inträtt under redovisningsperioden. Avdrag får göras för skatt på vissa särskilt angivna biobränslen som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning samt för biogas som förbrukats eller sålts som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning. Hållbarhetskriterierna ska, enligt 7 kap. 3 och 4 §§ LSE, vara uppfyllda för att avdrag ska kunna medges för skatten på dessa bränslen. Detta innebär att det vid den tidpunkt då skattskyldigheten inträder måste kunna bevisas att kriterierna är uppfyllda. Om detta krav inte kan uppfyllas, är det inte möjligt att ge skattelättnader, utan energiskatt och koldioxidskatt ska betalas för biodrivmedel respektive flytande biobränslen i nivå med likvärdigt fossilt bränsle. Det saknar härvid betydelse att skattredovisningen och den faktiska betalningen av skatten som belöper på en viss redovisningsperiod av administrativa skäl sker vid en senare tidpunkt. Skattskyldighetens inträde är också avgörande för när den skattskyldige anses få del av det stöd som skattebefrielsen innebär. Kan det inte visas att bränslet var hållbart vid den tidpunkten uppfylls inte EU:s regler om statligt stöd.

Regeringen har tidigare angett att framtida skattelättnader för samtliga eller vissa biodrivmedel bör bedömas i samband med överväganden om införandet av ett kvotpliktssystem för dessa bränslen samt med genomförandet av de nya bränslespecifikationerna i bränsle kvalitetsdirektivet (se bl.a. prop. 2009/10:41 s. 160). Vad gäller flytande biobränslen har angetts att dagens skattefrihet tills vidare ska fortsätta att gälla (se a.a. s. 150). I den mån skattelättnader enligt LSE ges för biodrivmedel och flytande biobränslen är det, som *Skatteverket* och *SPI* framfört, angeläget att den skattskyldige vid skattskyldighetens inträde med säkerhet vet att förutsättningarna för att beviljas avdrag i deklarationen är uppfyllda. Detta krav bör uppfyllas genom att den skattskyldige återoppar för Skatteverket, utan behov av verkets egna materiella prövning, godtagbart underlag om att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Detta underlag ska avspegla förhållandena vid leveransen av bränslet, eftersom skattskyldigheten då regelmässigt inträder. Om den skattskyldige, med stöd av ett sådant underlag, har gjort avdrag för skatt på en viss mängd bränsle i sin skattedeklaration bör han i efterhand endast kunna bli

skyldig att betala skatt om han själv gjort sig skyldig till oegentligheter. Vanliga regler om efterbeskattning m.m. inträder i sådant fall.

I promemorian har inte närmare berörts frågan om hur den skattskyldige vid den tidpunkt då skattskyldigheten inträder ska kunna visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Detta bör snarast utredas för att ett system som uppfyller kraven i förnybartdirektivet och den skattemässiga hanteringen, ska kunna finnas på plats i god tid innan dessa regler ska börja tillämpas. Härvid bör särskilt beaktas behovet av ett tydligt regelverk för att undvika osäkerhet om de skattemässiga förutsättningarna utifrån såväl rättssäkerhetsskäl för de skattskyldiga som administrativ synvinkel för Skatteverket. Vid de fortsatta övervägandena bör utvecklingen på EU-planen och effekterna för en väl fungerande inre marknad följas.

Regeringen bedömer att ett system i nu angivet avseende inte hinner färdigställas i sådan tid att det kan börja tillämpas vid den tidigare beslutade tidpunkten, dvs. den 1 januari 2011. Regeringen föreslår därför att reglerna i 7 kap. 3 och 4 §§ LSE om att skattefriheten ska vara villkorad av hållbarhetskriterier inte ska tillämpas förrän från och med den 1 januari 2012. I den mån de fortsatta övervägandena i frågan så kräver, avser regeringen att efter erforderlig beredning återkomma med förslag till ytterligare regeländringar som är nödvändiga för att säkerställa att beskattningen sker med iakttagande av hållbarhetskriterierna.

Detta bör även gälla i de fall där skattelättnader ges genom regeringsbeslut (s.k. pilotprojektdispenser). Detta sker genom att det i pilotprojektdispenserna uppställs villkor om att hållbarhetskriterierna ska vara uppfyllda från och med den 1 januari 2012 i den mån att skattelättnader ska medges.

Förslaget föranleder ändringar i övergångsbestämmelserna till lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

9 Konsekvensanalys

9.1 Producenter och distributörer

9.1.1 Administrativ börda

Hållbarhetskriterierna och den därtill kopplade rapporteringen innebär en ökad administrativ börda för såväl producenter som distributörer av biodrivmedel och andra flytande biobränslen. Uppskattningsvis 100 aktörer kommer att vara rapporteringsskyldiga enligt lagen men då hållbarhetskriterierna reglerar hela produktionskedjan, från odling till färdigt bränsle, kommer den administrativa bördan att drabba även deras leverantörer, eftersom de rapporteringsskyldiga i stor utsträckning kommer att vara beroende av dokumentation om produktionsförhållandena i tidigare led i produktionskedjan. Rapporteringen kommer att omfatta mängd levererat bränsle, samt huruvida bränslet uppfyller de i lagen angivna kriterierna avseende skyddet av biodiversitet samt marker med stora mängder organiskt bundet kol. Rapporteringen ska vidare inkludera livscykelanalys av växthusgasutsläpp i alla led i den process

som leder fram till att bibränslet kan användas. Uppgifterna om mängd levererat bränsle råder leverantörerna själv över, men för att fullgöra rapporteringsskyldigheten avseende den markanvändning som är förknippad med produktionen av de råvaror som använts kommer de rapporteringsskyldiga att i många fall vara beroende av dokumentation från sina råvaruleverantörer. Detsamma gäller uppgifter om utsläpp av växthusgaser förknippade med exempelvis odlingen av råvaran. Den administrativa bördans storlek kommer därmed att bli en följd av de närmare föreskrifterna om vilka krav som ställs på denna dokumentation i förordning och myndighetsföreskrifter. Den administrativa bördan kommer även att påverkas av utvecklingen av harmoniserade standarder på EU-nivå och internationell nivå och marknadsinitierade certifieringsprogram. Det bör även uppmärksammas att internationell harmonisering är eftersträvansvärt eftersom det underlättar handel.

I sammanhanget bör dock understrykas att ett syfte med klimat- och energipaketet, förutom det övergripande målet att minska växthusgasutsläppen, är att öka andelen förnybar energi. För att nå detta mål vidtas ett flertal åtgärder. Som exempel kan anges att riksdagen redan har fattat beslut om ett nytt mål som innebär att andelen förnybar energi i transportsektorn år 2020 ska uppgå till minst 10 procent. På europeisk nivå innebär förändringarna av det s.k. bränsekvalitetsdirektivet att den tillåtna andelen inblandning av biodrivmedel i bensin och diesel har höjts. Sammantaget kommer den senaste tidens politiska beslut att innebära en ökad efterfrågan på biodrivmedel och andra flytande biobränslen. Hållbarhetskriterierna syftar till att säkerställa klimatnyttan och minimera de potentiella negativa effekter den ökade europeiska efterfrågan på biodrivmedel och andra flytande biobränslen kan leda till. Rapporteringen är därmed motiverad och förändrar inte den samlade bedömningen att producenter av biodrivmedel sammantaget gynnas av såväl den nationella som EU-politiken inom området.

9.1.2 Ekonomisk risk

Enligt direktivet ska finansiellt stöd till biodrivmedel eller andra flytande biodrivmedel villkoras av att dessa bränslen är hållbara. Det i Sverige viktigaste stödet är vissa skattelättnader för dessa bränslen. Som regeringen anført under avsnitt 8, bör snarast utredas hur den skattskyldige vid den tidpunkt då skattskyldigheten inträder ska kunna visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. I det fall leverantörerna vid skattskyldighetens inträde inte med säkerhet skulle veta att hållbarhetskriterierna är uppfyllda, och att det därmed finns förutsättningar för att beviljas avdrag i deklarationen, skulle en ekonomisk risk uppstå i form av ett eventuellt krav på betalning av skatt på bränslet. Denna risk påverkas i hög grad av utformningen av kopplingen mellan skattelagstiftningen och hållbarhetslagen, inte minst den tidsmässiga korrelationen mellan skattskyldighetens uppkomst och det underlag som visar att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Regeringen avser därför att återkomma till frågan om den ekonomiska risken för leverantörerna och dess effekter i samband med regeringens ovan aviserade förslag till författningsändringar som aktualiseras med anledning av genomförandet av artikel 17 c i direktivet.

Detta arbete kommer även att innefatta de fall där skattelättnader ges genom regeringsbeslut (s.k. pilotprojektsdispenser). Under den tid som regeringen utreder frågan tillämpas inte något krav på att bränslena som får del av skattelättnaderna ska vara hållbara. Den beskrivna ekonomiska risken kommer således inte att då kunna uppstå,

9.2 Kunder

Hållbarhetskriterierna innebär att det ställs högre krav än tidigare för att biodrivmedel och flytande biobränslen ska få statligt stöd. Dessa krav kan i praktiken – även om den ekonomiska risk som diskuteras under avsnitt 9.1.2 inte aktualiseras – innebära högre kostnader som överförs på konsumenterna. Även den administrativa bördan som är förknippad med rapportering kan komma att påverka priset för slutprodukterna biodrivmedel och flytande biobränslen. Bedömningen av de administrativa kostnaderna och hur de kan komma att påverka priset kommer kunna göras då kraven på dokumentation för att visa uppfyllande av hållbarhetskriterierna fastställs i myndighetsföreskrifter.

9.3 Statliga myndigheter och domstolarna

Energimyndigheten kommer att vara tillsynsmyndighet för den nya lagen om hållbarhetskriterier. Vid införandet av systemet kommer energimyndigheten att behöva ta fram nya rutiner, föreskrifter och IT-stöd. Energimyndigheten kommer även att behöva avsätta personalresurser för det löpande arbetet med tillsynen. De tillkommande kostnaderna kan enligt regeringens bedömning hanteras inom befintliga anslagsramar. Tillsynsmyndighetens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Ärendetillströmningen beräknas dock bli liten. Kostnadsökningarna bedöms därmed kunna hanteras inom ramen för Sveriges Domstolars befintliga anslag.

9.4 Offentligfinansiella effekter

Förslaget bedöms inte medföra några offentligfinansiella konsekvenser. Den rådande skattebefrielsen för biobränslen kommer inte att påverkas av förslaget. Något bortfall av skatteintäkter bedöms således inte uppkomma till följd av förslaget.

9.5 Övriga konsekvenser

De presenterade åtgärderna bedöms inte ha några konsekvenser för den kommunala självstyrelsen, för sysselsättningen och den offentliga servicen, för brottsligheten eller det brottsförebyggande arbetet, för jämställdheten mellan kvinnor och män eller för möjligheterna till att uppnå de integrationspolitiska målen.

10.1 Förslaget till lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Genom denna lag genomförs vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG.

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla för att energi från dessa energislag ska få beaktas för det syfte som anges i 3 § första stycket (hållbarhetskriterier).

Lagens primära syfte, som anges i *första stycket*, är att genomföra vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (förnybartdirektivet).

De aktuella bestämmelserna i direktivet är de som reglerar de s.k. hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen. Varje medlemsstat ska, enligt artikel 3 i direktivet, till år 2020 ha uppnått att dess slutliga energianvändning till en viss angiven del kommer från energi från förnybara energikällor. När denna andel beräknas gäller vissa inskränkningar vad gäller energi från biodrivmedel och flytande biobränslen. Energi från dessa bränslen får bara beaktas om bränslena uppfyller vissa i direktivet angivna kriterier, som där benämns hållbarhetskriterier. Dessa hållbarhetskriterier är till för att säkerställa hållbarheten i produktionen av dessa bränslen, främst med avseende på biologisk mångfald och kollagring.

Bestämmelser om hållbarhetskriterierna finns i artiklarna 17–21 i direktivet.

I *andra stycket* anges lagens huvudsakliga innehåll. Dessutom anges det som kan anses vara hela lagens huvudregel, vilken är densamma som direktivets bestämmelser om hållbarhetskriterier. Även i lagen används termen hållbarhetskriterier.

Detta innebär inte ett förbud mot att framställa eller använda biodrivmedel och flytande biobränslen som inte uppfyller hållbarhetskriterierna. Regleringen innebär bara att sådana biodrivmedel och flytande biobränslen inte får beaktas för det syfte som anges i 3 §.

2 § I lagen används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk,

liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa,

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process, vars huvudsyfte inte är att producera detta material,

säljställe: försäljningsställe för biodrivmedel där bränslet finns tillgängligt för allmänheten genom en eller flera bränslepumpar avsedda för tankning direkt i det fordon där bränslet är avsett att förbrukas.

I paragrafen definieras vissa begrepp som används i lagen. De tre första definitionerna överensstämmer med motsvarande definitioner i artikel 2 i direktivet. Då avfall inte är definierat i direktivet har lagens definition av avfall hämtats från motsvarande definition i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv.

Definitionerna och de definierade begreppen behandlas i avsnitt 5.1 under artikel 17.

3 § Endast energi från biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i 2 kap. 1–5 §§ får beaktas för uppfyllande av kravet på andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen enligt artikel 3 punkterna 1, 2 och 4 i direktiv 2009/28/EG.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall samt av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk får beaktas även om kriterierna i 2 kap. 2–5 §§ inte är uppfyllda.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna anses i denna lag som hållbara.

I *första stycket* anges närmare det syfte som nämns i 1 § andra stycket. Dessutom anges att biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla hållbarhetskriterierna i 2 kap. 1–5 §§ för att energi från dessa bränslen ska få beaktas för detta syfte.

Det syfte som nämns är uppfyllandet av de krav som regleras i artikel 3 punkterna 1, 2 och 4 i direktivet.

Punkten 1 innebär för Sveriges del att andelen energi från förnybara energikällor år 2020 ska uppgå till minst 49 procent av den slutliga energianvändningen. Punkten 4 innebär att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter år 2020 ska uppgå till minst tio procent av den slutliga energianvändningen i transporter i Sverige. Denna procentsats är densamma för alla medlemsstater.

Enligt punkten 2 ska Sverige, liksom övriga medlemsstater, vidta effektivt utformade åtgärder som syftar till att säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor är minst lika hög som i ett s.k. väg-

ledande förlopp på vägen till de slutgiltiga målen år 2020. Bestämmelsen gör det möjligt att bedöma om en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder i en sådan takt att det slutgiltiga målet år 2020 sannolikt kommer att uppnås. Regler om hur det vägledande förloppet ska fastställas finns i del B i bilaga 1 till direktivet.

Genom paragrafens första stycke genomförs artikel 17.1 första stycket a i direktivet.

I *andra stycket* ges ett undantag från bestämmelsen i första stycket. Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall och av vissa restprodukter behöver bara uppfylla kriterierna i 2 kap. 1 § för att få beaktas. Det kriterium som behandlas i den paragrafen är att användningen av ett biodrivmedel och ett flytande biobränsle ska medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 35 procent i förhållande till om ett fossilt bränsle används.

Undantaget i andra stycket gäller biodrivmedel och flytande biobränslen som har framställts av alla typer av avfall. Undantaget gäller däremot inte biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk. Undantaget gäller alltså bara om restprodukter från andra sektorer har använts. Exempel på restprodukter från andra sektorer är restprodukter från industri-, service- och hushållssektorn.

Bestämmelsen i andra stycket grundar sig på artikel 17.1 andra stycket i direktivet.

I *tredje stycket* anges att biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna benämns hållbara. Termen används i följande paragrafer i lagen.

2 kap. Hållbarhetskriterier

1 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 35 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts. Den minskning som ska ske avser de utsläpp som uppstår under den process som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till förbränningen av biobränslet.

För att biodrivmedel och flytande biobränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2017 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 50 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

För att biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som togs i drift den 1 januari 2017 eller senare ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2018 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 60 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om hur minskningen av utsläppen av växthusgaser ska beräknas.

I denna och följande paragrafer anges de hållbarhetskriterier som måste vara uppfyllda för att biodrivmedel och flytande biobränslen ska anses som hållbara.

Det hållbarhetskriterium som anges i den aktuella paragrafen innebär att användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen måste medföra en viss minskning av utsläppen av växthusgaser i förhållande till de utsläpp som hade uppstått om fossila bränslen i stället hade använts.

Den minskning som måste uppnås avser minskningen under hela produktionskedjan. Med detta avses alla led i den process som leder fram till att biobränslet kan användas. I praktiken handlar det om de utsläpp som uppstår vid odling av den gröda som utgör råvara vid framställning av biomassa, inbegripet utsläppen som uppstår vid framställning och användning av det gödsel som används vid odlingen, utsläpp från de maskiner, fordon, etc. som har använts vid skörd, avverkning eller annat insamlade av biomassan, utsläpp som uppstår vid förädling av biomassan till ett användbart biobränsle och utsläppen från alla transporter i hela produktionskedjan.

Hur denna minskning ska beräknas framgår av bilaga V till direktivet och kommer att regleras närmare i förordningar och myndighetsföreskrifter. Beräkningen går till på följande sätt.

En jämförelse görs mellan två förlopp där slutanvändaren använder fossila bränslen respektive biobränslen. Det första förloppet är det fallet att fossila bränslen hade använts i stället för de biobränslen som faktiskt användes. Detta första förlopp är alltså ett fiktivt förlopp och i bilaga V till direktivet anges hur stora utsläppen från detta fiktiva förlopp ska anses vara. Det andra förloppet, där biobränslen används i stället för fossila bränslen, är det som rent faktiskt har ägt rum. I det fallet beräknar man de utsläpp som faktiskt har ägt rum under hela förloppet. Vissa typer av utsläpp ska dock inte räknas med. Därefter görs en jämförelse mellan dessa två förlopp. Om utsläppen från förloppet med användande av biobränslen är minst 35 procent mindre än de beräknade utsläppen från det fiktiva förloppet med användande av fossila bränslen är hållbarhetskriteriet uppfyllt, annars inte.

Två typer av utsläpp är påtagligt större än andra typer av utsläpp.

Den första typen härrör från gödslingen av den mark där grödan som utgör råvaran till biomassa odlas. Om naturgödsel används avger den stora mängder metan, som är en växthusgas. Om i stället handelsgödsel används uppstår inga utsläpp från själva gödseln. Däremot uppstår stora mängder lustgas, som är en växthusgas, vid tillverkningen av handelsgödsel. Om den inte tas om hand hamnar den i atmosfären.

Den andra typen av utsläpp är de som sker från de anläggningar där biomassan förädlas till ett användbart biobränsle.

Den minskningsgrad som gäller inledningsvis är, enligt *första stycket*, 35 procent. Denna procentsats höjs den 1 januari 2017, enligt *andra stycket*, till 50 procent.

I *tredje stycket* regleras biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som togs i drift den 1 januari 2017 eller senare, dvs. nya anläggningar. Användning av biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i sådana anläggningar måste från och med den 1 januari 2018 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 60 procent i förhållande till utsläppen om fossila

bränslen i stället hade använts för att biodrivmedlen och de flytande biobränslena ska anses som hållbara.

Bestämmelser om hur denna utsläppsminskning ska beräknas finns i artikel 19.1 och 19.3 i direktivet, som även hänvisar till bestämmelser i bilaga V till direktivet. Dessa bestämmelser är mycket omfattande och komplicerade, varför de lämpligen genomförs i förordningar och myndighetsföreskrifter. En upplysning om att detta kommer att ske finns i *fjärde stycket*.

Genom paragrafen genomförs artikel 17.2 i direktivet.

2 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 eller senare utgjordes av någon av följande typer av områden, oavsett om marken fortfarande har denna beskaffenhet eller ej:

a) naturskog eller annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning,

b) gräsmark med stor biologisk mångfald som i avsaknad av mänsklig verksamhet förblir gräsmark och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och sina ekologiska särdrag och processer,

c) gräsmark med stor biologisk mångfald som i avsaknad av mänsklig verksamhet skulle upphöra att vara gräsmark och som är rik på arter och inte skadad, eller

d) områden som i lag eller genom beslut av en myndighet har utsetts till naturskyddsområden.

Första stycket gäller dock inte

a) om det inom ett område som anges under första stycket c är nödvändigt att samla in råvaror för att bevara markens status som gräsmark och dessa råvaror används för att producera biodrivmedel och flytande biobränslen, eller

b) om produktion av råvaror till biodrivmedel och flytande biobränslen inte påverkar de syften som gäller för ett sådant område som anges under första stycket d.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som anges i första stycket a–c.

De hållbarhetskriterier som regleras i denna och de tre följande paragraferna innebär att de råvaror som har använts vid framställningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet inte får komma från vissa angivna typer av områden.

Däriigenom skiljer sig hållbarhetskriterierna i dessa paragrafer från kriteriet i föregående paragraf som ju syftar till minskad användning av fossila bränslen.

De råvaror som används för att framställa biodrivmedel och flytande biobränslen benämns biomassa, som definieras i 1 kap. 2 §. Paragraferna behandlar i praktiken inte alla typer av biomassa utan bara sådan som utgörs av produkter och restprodukter från jordbruk och skogsbruk.

Sådan biomassa får enligt paragraferna inte odlas eller tas ut från vissa typer av områden om de biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras av biomassan ska anses som hållbara.

I *första stycket* i den aktuella paragrafen anges att biodrivmedel och flytande biobränslen, för att anses som hållbara, inte får framställas av råvaror från vissa typer av områden, som anges i punkterna a–d.

De typer av mark som nämns under punkterna a–d är sådana områden som har stort värde för den biologiska mångfalden. Sådana områden bör därför inte tas i anspråk för odling av biomassa för energiändamål om detta riskerar att skada de biologiska värdena.

Bestämmelsen gäller områden som den 1 januari 2008 eller senare var av den typ som beskrivs i de följande punkterna. Bestämmelsen gäller alltså även om ett område har varit av en sådan naturtyp men senare har förlorat denna status. Sistnämnda bestämmelse motiveras av att man vill förhindra att dessa typer av områden omvandlas till jordbruksmark eller odlad skogsmark, även om omvandlingen görs för att odla grödor eller energiskog som kan användas som biomassa.

Punkten a

Den beskrivna naturtypen utgörs i Sverige av skog som växer naturligt, dvs. där det inte bedrivs skogsbruk. Den helt övervägande delen av denna skogstyp är idag avsatt som nationalpark, naturreservat eller liknande, och faller därmed under punkten d som behandlas i det följande. Det finns dock bestämmelser i skogsvårdslagen med anslutande förordningar och myndighetsföreskrifter som skyddar den del av denna marktyp som inte avsatts för naturskyddsändamål.

Enligt tredje stycket kommer regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela närmare föreskrifter som preciserar vilka skogstyper som avses med bestämmelsen i denna punkt.

Punkterna b och c

Båda punkterna beskriver gräsmark. Marktypen under punkten b är naturlig gräsmark, dvs. sådan mark som förblir gräsmark om den inte utsätts för mänsklig påverkan medan marktypen under punkten c är icke-naturlig gräsmark, dvs. sådan mark som upphör att vara gräsmark om den inte utsätts för mänsklig påverkan.

Marktypen under punkten b finns inte i Sverige. Den typen av gräsmark utgörs av stäpp och savann, vilket saknas i Sverige. Det område som mest liknar denna marktyp är Alvaret på Öland, men även den marken kräver viss påverkan i form av bete för att inte växa igen. Detta bete sker av tamdjur medan savanner och stäpper betas av vilda djur. Även Alvaret faller därmed under punkten c.

Däremot är marktypen under punkten c vanligt förekommande i Sverige. Den utgörs av ängs- och hagmarker, som hålls öppna genom främst betning men även viss röjning.

Punkten d

Under denna punkt anges områden som avsatts som naturskyddsområden. För svenskt vidkommande sker detta genom att ett område förklaras som nationalpark, naturreservat eller biotopskyddsområde.

Regler om dessa typer av områden finns i 7 kap. 1–8 och 11 §§ miljöbalken.

Här ingår också områden som har förtecknats enligt 7 kap. 27 § miljöbalken och benämns särskilda skyddade områden (Natura 2000).

Förteckningen som görs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer tar upp områden som bör beredas skydd eller har beretts skydd, antingen som särskilt skyddsområde enligt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (fågeldirektivet) eller som särskilt bevarandeområde enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet).

Enligt *andra stycket* gäller inte bestämmelsen i första stycket för restprodukter som uppstår vid nödvändig röjning av sådana gräsmarker som anges under punkten c. Om sådana råvaror används för framställning av biodrivmedel eller flytande bibränslen, betraktas dessa alltså som hållbara.

När ett område förklaras för nationalpark, naturreservat etc. anges alltid ett syfte med förklaringen, dvs. vilket värde inom området som ska värnas. Utifrån detta syfte anges också de inskränkningar i rätten att använda mark och vatten som krävs för att uppnå syftet. Beroende på syftet kan produktion av råvaror till biodrivmedel och flytande bi-bränslen vara förenligt med syftet. Om sådana råvaror används för framställning av biodrivmedel eller flytande bi-bränslen, betraktas dessa, enligt *andra stycket* som hållbara.

För gräsmark som avses i punkterna b och c ska kommissionen, enligt artikel 17.3 sista stycket i direktivet, fastställa kriterier och geografisk räckvidd för de gräsområden som omfattas av punkterna b och c. Om dessa beslut får formen av ett direktiv ska bestämmelserna genomföras i svensk lagstiftning. Det kan då bli aktuellt att göra detta i form av förordningar och myndighetsföreskrifter.

En upplysning om detta finns i *tredje stycket*.

Genom paragrafen genomförs direktivets artikel 17.3 första stycket a, b i och c.

3 § För att biodrivmedel eller flytande bi-bränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark inom områden som den 1 januari 2008 eller senare har utsetts till skyddsområden för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, som är erkända i internationella avtal eller som ingår i förteckningar som har utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen. Detta gäller oavsett om marken fortfarande har denna beskaffenhet eller ej.

Första stycket gäller dock inte om produktion av råvaror till biodrivmedel och flytande bi-bränslen inte påverkar de syften som gäller för ett sådant område som anges i första stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som anges i första stycket.

För att områden som nämns i *första stycket* ska åtnjuta det skydd som följer av paragrafen krävs, enligt artikel 17.3 första stycket b ii i direktivet, att Europeiska kommissionen har erkänt området enligt artikel 18.4 andra stycket i direktivet. Först efter ett sådant erkännande kan alltså paragrafen bli tillämplig på området i fråga.

Några sådana erkännanden har ännu inte ägt rum. Om så sker kommer regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att, enligt *tredje stycket*, meddela närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för det erkända området.

Bestämmelsen i *andra stycket* har samma innebörd som 2 § andra stycket.

Genom paragrafen genomförs artikel 17.3 första stycket b.ii i direktivet.

4 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 utgjordes av någon av följande naturtyper, men som inte längre gör det när råvarorna skördas eller avverkas:

a) våtmarker, varmed avses mark som under hela året eller en betydande del av året är täckt eller mättat av vatten,

b) kontinuerligt beskogade områden, varmed avses markområden som omfattar mer än ett hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 procent av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, eller

c) markområden som omfattar mer än ett hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 och 30 procent av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

Första stycket gäller dock inte om ändrad markanvändning inom ett område som anges under c medför att kraven i 1 § uppfylls.

I *första stycket* behandlas marktyper där kol är kemiskt bundet i marken och i vegetationen. Närmare bestämt handlar det om det kol som är organiskt bundet i marken och i vegetationen. Med detta avses kol som är bundet i levande organismer eller i materia som uppstått ur levande organismer.

Kemiskt bundet kol finns dessutom i olika mineral. Detta kol berörs dock inte av den aktuella regleringen.

Det händer ibland att markanvändningen inom sådana områden ändras på så sätt att marken läggs om för jordbruksändamål eller annat odlings- eller brukningsändamål. Som exempel kan nämnas odling av energiskog och brytning av torv. Våtmarker dikas då ut och skogen i skogsmarker huggs ner. Sådana åtgärder leder till att organiskt bundet kol frigörs i form av koldioxid, som är en växthusgas.

För att förhindra att sådan ändrad markanvändning genomförs i syfte att odla råvaror till biodrivmedel eller flytande biobränslen får inte bränslen som har framställts av råvaror som har skördats eller avverkats efter ändrad markanvändning anses som hållbara.

Däremot får naturligtvis produktion av biomassa äga rum inom sådana områden så länge pågående markanvändning inte påverkas. Detsamma gäller insamling av restprodukter.

För att paragrafen ska bli tillämplig krävs att markanvändningen först ändras och att skörd eller avverkning av biomassa sker därefter. Om gröda skördas eller skog avverkas för att någon form av infrastruktur ska anläggas är således denna paragraf inte tillämplig.

Om exempelvis en ledningsgata huggs upp i skogen för att dra fram en elledning innebär detta inte att naturtypen ändras. Detta gäller vid alla mindre ingrepp i en naturtyp. Ingrepp i en naturtyp kan dock vara av sådan omfattning att naturtypen ändras. Detta blir exempelvis fallet om en stor motorväg byggs igenom en naturskog. Inte ens i detta fallet blir paragrafen tillämplig. Det beror på det faktum att när avverkningen för vägbygget äger rum har naturtypen inte ändrats i förhållande till situationen den 1 januari 2008.

I direktivet beskrivs dessa marker som att de innehåller stora kollager. För att undvika missförstånd bör här påpekas att detta inte syftar på stora lager av stenkol och brunkol i marken utan på organiskt bundet kol som nyss beskrivits.

Punkten a

Våtmarker är typiskt sett myrar, mossar och kärr. Om dessa dikas ut frigörs, som nyss nämnts, det kol som finns i marken i form av koldioxid. Dessutom kan avgången av lustgas öka. Å andra sidan kan avgången av metan minska. Skogsproduktion och därmed möjligheten att ersätta fossila bränslen ökar vid en, praktiskt sett, lyckad dikning. Nettoeffekten för klimatet är ändå i normalfallet negativ, även sett i ett hundraårs-perspektiv.

Punkten b

Beskrivningen i denna punkt stämmer tämligen väl överens med definitionen av "skogsmark" i 2 § skogsvårdslagen (1979:429). Större delen av den svenska skogsmarken omfattas av beskrivningen i denna punkt. Produktion av biomassa får alltså äga rum i områden under denna punkt, oavsett om biomassan tas ut direkt i form av virke eller om restprodukter efter röjning, gallring och liknande används. Undantag gäller dock om ett område faller under beskrivningen i 2 § första stycket a.

Punkten c

Den mark som beskrivs i denna punkt skiljer sig från mark under b endast därigenom att skogen är något glesare.

Om sådan skogsmark läggs om för jordbruksändamål frigörs inte fullt ut lika mycket koldioxid som vid omläggning av mark under b. Detta beror på att marken under c innehåller färre träd och därmed mindre bundet kol. I vissa fall kan övergången från fossila drivmedel eller bränslen till biodrivmedel eller flytande biobränslen ge en större minskning av utsläppen av växthusgaser än ökningen av utsläppen på grund av ändrad markanvändning i ett område enligt c.

Om det i ett sådant fall uppstår en nettominskning av utsläppen av växthusgaser som motsvarar kraven i 1 §, anses de använda biodrivmedlen eller de flytande biobränslena som hållbara, vilket anges i *andra stycket*.

Genom paragrafen genomförs artikel 17.4 i direktivet.

5 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 var torvmark, såvida det inte visas att odling och skörd eller avverkning av råvaran inte medför dränering av tidigare odikad mark.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som avses.

Syftet med bestämmelsen i *första stycket* är att förhindra att odikade torvmarker dräneras, eftersom detta leder till att i marken bundet kol frigörs i form av utsläpp av koldioxid, som är en växthusgas. Även utsläpp av andra växthusgaser, såsom lustgas och metan, kan påverkas.

Om det kan visas att odling och skörd eller avverkning av råvaran kan ske utan att marken blir dränerad får biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras av sådana råvaror anses som hållbara.

Andra stycket innehåller en upplysning att närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för dessa områden kan komma att meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Genom paragrafen genomförs artikel 17.5 i direktivet.

6 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen, som har producerats av jordbruksråvaror som odlats inom Europeiska unionen, ska anses som hållbara ska råvaran vara framställd i enlighet med

a) artikel 6.1 och bilaga III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003, och

b) de rättsakter som anges i bilaga II till förordningen, punkterna 1–5 och 9.

Denna paragraf har en mera inskränkt räckvidd än de tidigare paragraferna i detta kapitel. De råvaror för framställning av biodrivmedel eller flytande biobränslen som berörs är endast de som härrör från jordbruk. Dessutom omfattas endast råvaror som odlats inom unionen.

Kort uttryckt innebär paragrafen att odlingen av dessa råvaror ska uppfylla kraven i ett antal rättsakter som har antagits inom ramen för unionens gemensamma jordbrukspolitik.

Förordningen, som nämns i punkten a, är direkt tillämplig i Sverige. I artikel 6.1 anges i inledningen den övergripande regeln att medlemsstaterna ska sörja för att all jordbruksmark, i synnerhet mark som inte längre används för produktion, hålls i enlighet med god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Närmare bestämmelser meddelas i artikelns fortsättning och i Bilaga III till förordningen.

I punkten b nämns sex direktiv som finns upptagna i Bilaga II till nämnda förordning. Samtliga sex direktiv är genomförda i svensk lagstiftning.

Direktiven berör bevarande av vilda fåglar genom att skydda, bevara och återställa tillräckligt varierande och stora livsmiljöer (fågeldirektivet), skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen, skydd för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket, skydd av vatten mot förorening orsakad av nitrater som härrör från jordbruket, bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet), och utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden.

De kriterier som regleras i denna paragraf behöver inte visas av den som är rapporteringsskyldig enligt 3 kap. 1 §.

Genom paragrafen genomförs artikel 17.6 i direktivet.

3 kap. Rapportering

1 § Rapporteringsskyldig är den som yrkesmässigt

a) levererar biodrivmedel till ett eget eller någon annans säljställe i Sverige,

b) använder biodrivmedel som inte erhållits via säljställe,

c) använder flytande biobränsle, eller

d) levererar flytande biobränsle till användare i Sverige som inte yrkesmässigt använder flytande biobränsle.

Den som är rapporteringsskyldig ska till tillsynsmyndigheten rapportera den mängd hållbart biodrivmedel och hållbart flytande biobränsle, som har levererats eller använts. I rapporten ska den rapporteringsskyldige också visa att de levererade eller använda biodrivmedlen och flytande biobränslena är hållbara.

Uppgifterna i rapporten ska granskas av en oberoende granskare. Granskningen ska säkerställa att uppgifterna är korrekta och tillförlitliga. Det sker genom granskning av det system som den rapporteringsskyldige använder, en utvärdering av provtagningsmetod samt provtagnings frekvens och tillförlitlighet. Systemet ska vara korrekt, tillförlitligt och skyddat mot bedrägeri. Granskaren ska i ett intyg avge ett utlåtande om rapporten. Intyget ska av den rapporteringsskyldige ges in till tillsynsmyndigheten.

Tillsynsmyndigheten ska i ett särskilt beslut fastställa om de biodrivmedel och flytande biobränslen som omfattas av rapporten är att anse som hållbara.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldigheten enligt andra stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om rapportering enligt andra stycket och granskning enligt tredje stycket.

I *första stycket* anges de ekonomiska aktörer som är rapporteringsskyldiga enligt paragrafen.

I punkten a anges den som yrkesmässigt levererar biodrivmedel till eget eller annans säljställe i Sverige. Biodrivmedel är, enligt definitionen i 1 kap. 2 §, ett sådant bränsle som används för transportändamål. Säljställe är, enligt definitionen i 1 kap. 2 §, ett försäljningsställe för biodrivmedel där bränslet finns tillgängligt för allmänheten genom en eller flera bränslepumpar avsedda för tankning direkt i det fordon där bränslet är avsett att förbrukas.

Den som levererar biodrivmedel till ett säljställe är i de flesta fall ett oljebolag, som levererar exempelvis etanol eller rapsmetylester (RME), som båda är flytande biodrivmedel, till säljstället. Det vanliga är att sådana leveranser sker till såväl bolagets egna säljställen som säljställen ägda av andra bolag.

Exempel på andra aktörer som levererar biodrivmedel till ett säljställe är företag som driver uppgraderingsanläggningar för biogas, som är ett gasformigt biodrivmedel.

Termen ”leverera” syftar inte på den som transporterar biodrivmedlet till säljstället utan på den som säljer det färdiga biodrivmedlet. I en sådan försäljning ligger också regelmässigt ett åtagande att transportera eller låta transportera biodrivmedlet till säljstället. Denna transport kan ske i egen regi eller genom en entreprenör, vanligtvis ett åkeri. Då leveransen sker till ett eget säljställe innehåller transaktionen ingen försäljning men beslutet att leverera biodrivmedlet till det egna säljstället har fattats av leverantören och inte en eventuell entreprenör som utför själva transporten.

I punkten b nämns den som yrkesmässigt använder biodrivmedel som inte erhållits via säljställe. De kategorier som här åsyftas är framför allt företag med en stor fordonspark, exempelvis bussbolag. Dessa fordon tankas inte vid ett säljställe utan centralt i en depå eller liknande på företags område.

I punkten c nämns den som yrkesmässigt använder flytande biobränsle.

Yrkesmässigt användande av flytande biobränsle sker i fjärrvärmeanläggningar, elproduktionsanläggningar men också i viss mån inom andra näringsgrenar.

I punkten d nämns den som yrkesmässigt levererar flytande biobränsle till användare i Sverige som inte yrkesmässigt använder flytande biobränsle.

Exempel på icke-yrkesmässig användning av flytande biobränslen är privatpersoners användning av biooljor för uppvärmningsändamål.

I *andra stycket* anges rapporteringsskyldighetens innebörd. Rapporteringen ska dels innehålla uppgift om den levererade mängden, dels innehålla en redovisning av hur hållbarhetskriterierna har uppfyllts.

Vad gäller mängden är det bara mängden biobränsle som ska rapporteras även om bränslet ingår i en blandning.

Den andra delen i redovisningen, dvs. den del där det ska visas att de använda biodrivmedlen och flytande biobränslena är hållbara, blir mer omfattande. Den rapporteringsskyldige ska alltså visa att biobränslena uppfyller hållbarhetskriterierna enligt 2 kap. 1–5 §§. Däremot behöver det inte visas att de hållbarhetskriterier som anges i 6 § är uppfyllda.

Den första typen av hållbarhetskriterier är den som regleras i 2 kap. 1 §, som innebär att utsläppen av växthusgaser i hela produktionskedjan ska minska i förhållande till om fossila bränslen i stället hade använts. Frågan har behandlats i författningskommentaren till 2 kap. 1 §. För att kunna visa att detta hållbarhetskriterium är uppfyllt måste den rapporteringsskyldige införskaffa uppgifter om utsläppen av växthusgaser i hela produktionskedjan. Det enklaste sättet att införskaffa dessa uppgifter torde vara att avtala om detta i de avtal som den rapporteringsskyldige ingår med sina affärspartner.

De övriga hållbarhetskriterierna, som regleras i 2 kap. 2–5 §§, gäller bara om bibränslet är producerat av råvaror från jord- och skogsbruk. I dessa fall får inte råvaran härröra från vissa marktper. För att kunna visa detta måste den rapporteringsskyldige införskaffa uppgift om att råvaran inte är producerad på en sådan marktper som nämns i de nämnda paragraferna. Även detta torde enklast uppnås genom avtal med den rapporteringsskyldiges affärspartner.

Det räcker inte med att bara visa dessa uppgifter utan de måste också framstå som trovärdiga. Några bestämmelser om hur detta ska visas ges inte i lagen utan den frågan får den rapporteringsskyldige lösa utifrån sitt omdöme. Ytterst blir det den praxis som tillsynsmyndigheten och de allmänna förvaltningsdomstolarna kommer att utveckla som avgör vad som kommer att krävas.

Tredje stycket behandlar granskning av rapporten av en oberoende granskare. Dennes granskning ska säkerställa att uppgifterna är korrekta och tillförlitliga. Det sker genom granskning av det system som de ekonomiska aktörerna använder, en utvärdering av provtagningsmetod samt provtagnings frekvens och tillförlitlighet. Systemet ska vara korrekt, tillförlitligt och skyddat mot bedrägeri.

Det system som nämns avser det sätt på vilket den rapporteringsskyldige visar att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Det syftar närmast på från vem uppgifterna inhämtas, om uppgifternas tillförlitlighet styrks genom någon form av utomstående kontroll eller intyg och i så fall av vem och om den rapporteringsskyldige låter göra någon form av stickprovskontroll och i så fall hur den går till.

Några krav på granskaren anges inte i lagen, annat än att han ska vara oberoende, dvs. stå fri från intressen som kan påverka hans opartiskhet. Närmare krav kan dock komma att meddelas i de föreskrifter som nämns i sjätte stycket. Vissa krav kommer också så småningom att utvecklas i tillsynsmyndighetens och de allmänna förvaltningsdomstolarnas praxis.

Fjärde stycket anges att tillsynsmyndigheten i ett särskilt beslut ska fastställa huruvida de bibränslen som omfattas av rapporten är att anse som hållbara. Detta beslut blir för många av de rapporteringsskyldiga av stor vikt. De flesta av dem är skattskyldiga enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi. Enligt 7 kap. 3 § den lagen kan en skattskyldig göra avdrag för skatt på bränsle som han har förbrukat eller sålt som bränsle för uppvärmning och som utgör en energiprodukt av visst angivet slag. Som har nämnts i avsnitt 8 kommer senare en ändring att föreslås i lagen om skatt på energi som innebär att denna möjlighet till avdrag bara kommer att tillåtas för bränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande bibränslen.

Femte stycket bemyndigas regeringen att föreskriva undantag från rapporteringsskyldigheten för vissa ekonomiska aktörer. Då flera av de företag som kan beröras av kraven på rapportering är små företag, vars administrativa börda bör begränsas, kommer dessa företag att befrias helt eller delvis från rapporteringsskyldigheten.

Enligt en upplysning i *sjätte stycket* kommer regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela närmare föreskrifter om hur rapporteringen av levererade eller använda mängder biodrivmedel och flytande bibränslen ska fullgöras. Dessa föreskrifter kommer att bygga på det massbalanssystem som nämns i artikel 18.1 i direktivet,

som därigenom genomförs i svensk lagstiftning. Närmare föreskrifter kommer också att meddelas om granskningen enligt tredje stycket.

Föreskrifterna kommer också att reglera beräkningen av den minskning av utsläppen av växthusgaser som anges i 2 kap. 1 §. Föreskrifterna kommer att bygga på bestämmelserna i artiklarna 19.1 och 19.3 i direktivet, vilka därigenom genomförs.

Andra och tredje styckena i paragrafen träder i kraft den 1 januari 2011, vilket anges i punkten 1 i ikraftträdandebestämmelsen.

Genom paragrafen genomförs artiklarna 18.1 och 18.3 i direktivet.

2 § Den som är rapporteringsskyldig enligt denna lag ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten. En anmälan ska göras senast två veckor efter det att rapporteringsskyldigheten har inträtt.

Den som upphör att vara rapporteringsskyldig ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten senast två veckor efter det att rapporteringsskyldigheten har upphört.

Denna paragraf syftar till att underlätta tillsynsmyndighetens arbete med att finna de rapporteringsskyldiga. En anmälan ger också förutsättningar för tillsynsmyndigheten att redan på ett tidigt stadium informera om rapporteringsskyldighetens innebörd.

Första stycket i paragrafen träder i kraft den 1 oktober 2010, vilket anges i punkten 1 i ikraftträdandebestämmelsen.

3 § Regeringen meddelar föreskrifter om att myndigheter som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagar där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att komma i fråga för vissa rättigheter ska, på begäran från tillsynsmyndigheten enligt denna lag, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringsskyldiga enligt denna lag.

Skälet bakom denna bestämmelse är att tillsynsmyndigheten kan ha behov av att ta del av uppgifter som finns t.ex. hos Skatteverket om vilka som gjort avdrag i deklarationen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi och som därmed också är rapporteringsskyldiga enligt denna lag. Om den rapporteringsskyldige inte rapporterar om uppfyllda hållbarhetskriterier kan han ändå göra avdrag för skattebefrielse för förnybar energi. Tillsynsmyndigheten kan genom en begäran till Skatteverket erhålla uppgift om vilka företag som är rapporteringsskyldiga. På samma sätt kan upplysningar om elcertifikatberättigade elproducenter från kontoföringsmyndigheten enligt lagen om elcertifikat bidra till att alla rapporteringsskyldiga elproducenter blir kända för tillsynsmyndigheten för hållbarhetskriterier. Med hänsyn till att nya styrmedel för förnybar energi kan tillkomma, bör regeringen föreskriva om skyldighet att överlämna upplysningar till tillsynsmyndigheten enligt denna lag.

Paragrafen bygger på 10 kap. 28 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), där det föreskrivs att sekretess inte hindrar att en uppgift lämnas till en annan myndighet, om uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning.

1 § Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen utövas av den myndighet som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten).

Tillsynen avser efterlevnaden av denna lag och av anslutande föreskrifter, vilket innefattar såväl förordningar som myndighetsföreskrifter.

Paragrafen har utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

2 § Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. En begäran får förenas med vite.

Genom paragrafen ges tillsynsmyndigheten rätt att få de upplysningar och att ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. Rätten är således begränsad till de upplysningar som myndigheten behöver för att kunna utöva sitt tillsynsansvar. I normalfallet kan detta förväntas ske med samarbetsvilja, men tillsynsmyndigheten kan ha behov av att i tvingande ordning få de upplysningar eller få ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. En begäran från myndigheten ska således kunna förenas med vite.

3 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att trygga efterlevnaden av de föreskrifter som omfattas av tillsynen. Ett föreläggande får förenas med vite.

Paragrafen omfattar sådana förelägganden som behövs för att trygga efterlevnaden av de föreskrifter som omfattas av tillsynen. Förelägganden får förenas med vite.

5 kap. Överklagande

1 § Tillsynsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Tillsynsmyndigheten kan meddela tre typer av beslut enligt lagen, vilka samtliga får överklagas enligt *första stycket*.

Den första typen är beslut enligt 3 kap. 1 § fjärde stycket. Tillsynsmyndigheten ska, efter det att den som är rapporteringsskyldig enligt 3 kap. 1 § första stycket har gett in sin rapport, i ett beslut fastställa om de biodrivmedel och flytande biobränslen som omfattas av rapporten är att anse som hållbara enligt lagen. Endast om biobränslena är att anse som hållbara kan den rapporteringsskyldige komma i åtnjutande av den skattenedsättning som regleras i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Denna nedsättning har stor ekonomisk betydelse för den rapporteringsskyldige. Därför måste tillsynsmyndighetens beslut kunna överklagas.

Dessutom kan tillsynsmyndigheten, enligt 4 kap. 2 och 3 §§, dels begära att få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen, dels meddela de förelägganden som behövs för att trygga

efterlevnaden av de föreskrifter som omfattas av tillsynen. Tillsynsmyndigheten kan förena sin begäran respektive sitt föreläggande med vite.

Dessa två typer av beslut brukar regelmässigt kunna överklagas och detta gäller även enligt denna lag.

Enligt *andra stycket* krävs provningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010 i fråga om 3 kap. 2 § första stycket, den 1 januari 2011 i fråga om 3 kap. 1 § andra stycket och i övrigt den 1 augusti 2010.

2. För biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008 tillämpas 2 kap. 1 § första stycket från och med den 1 april 2013.

I *punkten 1* anges att lagen träder i kraft den 1 augusti 2010, med två undantag.

Föreskriften i 3 kap. 2 § första stycket att den som är rapporterings-skyldig enligt lagen ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten inom två veckor från det att rapporteringsskyldigheten inträdde träder i kraft den 1 oktober 2010. Därigenom får de rapporteringsskyldiga en rimlig tidsfrist för denna anmälan efter det att lagen i övrigt trätt i kraft.

Föreskrifterna i 3 kap. 1 § andra stycket om innehållet i rapporteringen träder i kraft den 1 januari 2011. Närmare föreskrifter om rapporteringen kommer att meddelas i förordningar och myndighetsföreskrifter. Där kommer också att anges när den första rapporten ska ges in. Genom föreskriften i *punkten 1* anges att denna första rapportering ska avse tiden från och med den 1 januari 2011.

I *punkten 2* regleras biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008, vilket var den dag då kommissionens förslag till direktiv publicerades. Innehavarna av sådana anläggningar måste få rimlig tid att ställa om sin produktion så att den bedrivs med energi från förnybara bränslen i större omfattning än vad som var fallet vid nämnda datum. Därför anses tills vidare biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i sådana anläggningar som hållbara även om de inte uppfyller kraven i 2 kap. 1 § första stycket. Först från och med den 1 april 2013 gäller alltså nämnda bestämmelse biodrivmedel och flytande biobränslen som har framställts i sådana anläggningar. Bestämmelsen bygger på artikel 17.2 sista stycket.

Bestämmelsen i 2 kap. 1 § andra stycket gäller naturligtvis fullt ut från och med den 1 januari 2017.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2003:113) om elcertifikat

2 kap.

1 § Berättigad att bli tilldelad elcertifikat är innehavaren av en enligt 5 § godkänd produktionsanläggning där el produceras med användande av en eller flera av följande förnybara energikällor:

1. vindkraft,

2. solenergi,
3. vågenergi,
4. geotermisk energi, eller
5. biobränslen.

Om flera produktionsanläggningar för vindkraft finns i närheten av varandra och gemensamt matar in el på ledningsnätet, ska de anses som separata anläggningar vid tillämpningen av denna lag.

Innehavaren av en produktionsanläggning enligt första stycket där produktionen sker med användning av flytande biobränslen är berättigad att bli tilldelad elcertifikat endast om biobränslena är att anse som hållbara enligt lagen (2010:000) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Om produktionskapaciteten till följd av investeringar i produktionshöjande åtgärder varaktigt ökats i en anläggning som avses i 1 eller 1 a § efter utgången av år 2006, ska den ökade produktionen av förnybar el berättiga innehavaren att bli tilldelad elcertifikat.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med biobränslen i första stycket 5, och
2. villkoren för att tilldelas elcertifikat enligt fjärde stycket.

Ett nytt stycke, som placeras som ett *tredje stycke*, införs i paragrafen. Innebörden är att innehavaren av en produktionsanläggning där produktionen sker med användande av biobränslen får tilldelas elcertifikat endast om biobränslena uppfyller hållbarhetskriterierna i den föreslagna lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Frågan har behandlats i avsnitt 6.

Genom ändringen genomförs artikel 17. 1 b i direktivet.

3 b § Tillsynsmyndigheten ska, efter ansökan av produktionsanläggningens innehavare, lämna förhandsbesked om möjligheten till godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a §.

Ett förhandsbesked, som innebär att ett godkännande enligt 5 § kommer att meddelas efter ansökan, får förenas med villkor och är bindande vid prövning av en ansökan om ett sådant godkännande.

Ändringen i *första stycket* är av redaktionell art och föranledd av att ett nytt tredje stycke förs in i 1 §.

9 § För ökad produktionskapacitet i anläggningar som avses i 1 § fjärde stycket och 2 § tredje stycket har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då produktionen av förnybar el ökade. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2035.

För anläggningar som avses i 3 a § har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då anläggningen, enligt tillsynsmyndighetens beslut om godkännande enligt 5 §, är att anse som ny. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2035.

Om en ansökan om godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a § kommer in till tillsynsmyndigheten efter det att anläggningens godkännande för tilldelning har återkallats enligt 6 kap. 6 § 3 a, får elcertifikat endast tilldelas från tillsynsmyndighetens nya beslut om godkännande för tilldelning av elcertifikat.

Ändringarna i *första och tredje styckena* är av redaktionell art och föranledda av att ett nytt tredje stycke förs in i 1 §.

9 a § Om en anläggnings godkännande för tilldelning av elcertifikat har återkallats enligt 6 kap. 6 §, får elcertifikat inte tilldelas för samma produktionsanläggning om anläggningen endast har flyttats till en annan plats.

Tilldelning av elcertifikat för ökad produktionskapacitet enligt 1 § fjärde stycket eller 2 § tredje stycket får dock ske trots vad som sägs i första stycket.

Ändringen i *andra stycket* är av redaktionell art och föranledd av att ett nytt tredje stycke förs in i 1 §.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 7 kap. 3 § fjärde stycket och 7 kap. 4 § andra stycket tillämpas dock från och med den 1 januari 2012.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

Genom SFS 2009:1495 har nya lydelse av bl.a. 7 kap. 3 och 4 §§ beslutats. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Genom förslaget i denna proposition skjuts tillämpningen av hållbarhetskriterierna i 7 kap. 3 § fjärde stycket och 7 kap. 4 § andra stycket upp ett år och ska tillämpas först från och med den 1 januari 2012. Detta sker genom en punkt 3 av övergångsbestämmelserna till SFS 2009:1495.

En viss materiell ändring av 7 kap. 4 § andra stycket läggs fram i en lagrådsremiss under våren 2010 (Bättre skattemässiga förutsättningar för biogas samt för landansluten el till fartyg). Den lydelse av 7 kap. 4 § andra stycket som träder i kraft den 1 januari 2012 avses således vara den lydelse som detta lagrum har enligt denna kommande lagändring.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/28/EG

av den 23 april 2009

om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1, och artikel 95 såvitt avser artiklarna 17, 18 och 19 i detta direktiv,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kontroll av energiförbrukningen i Europa samt ökad användning av energi från förnybara energikällor är, tillsammans med energisparande och förbättrad energieffektivitet, viktiga komponenter i det åtgärdsprogram som krävs för att minska växthusgasutsläppen och uppfylla Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar samt andra åtaganden på gemenskapsnivå eller internationell nivå om att minska växthusgasutsläppen efter 2012. Dessa faktorer spelar också en viktig roll för att trygga energiförsörjningen, stimulera teknisk utveckling och innovation och ge möjligheter till sysselsättning och regional utveckling, särskilt i landsbygdsområden och isolerade områden.
- (2) Fler tekniska förbättringar, fler incitament för användning och utbyggnad av allmänna transportmedel, utnyttjande av energieffektiv teknik och användning av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn hör särskilt till de

mest effektiva sätten för att minska gemenskapens beroende av importerad olja inom transportsektorn, som svarar för de mest akuta energiförsörjningsproblemen, och påverka marknaden för drivmedel.

- (3) Möjligheterna att skapa ekonomisk tillväxt genom innovation och en hållbar konkurrenskraftig energipolitik har konstaterats. Produktionen av energi från förnybara energikällor är ofta beroende av lokala eller regionala små och medelstora företag. Investeringar i regional och lokal produktion av energi från förnybara energikällor skapar betydande möjligheter till tillväxt och sysselsättning i medlemsstaterna och deras regioner. Kommissionen och medlemsstaterna bör därför stödja nationella och regionala utvecklingsåtgärder i dessa områden, uppmuntra utbyte av bästa metoder för produktion av energi från förnybara energikällor mellan lokala och regionala utvecklingsinitiativ och främja användningen av strukturfonder på detta område.
- (4) Vid främjandet av utvecklingen av marknaden för förnybara energikällor är det nödvändigt att ta i betraktande dess positiva inverkan på regionala och lokala utvecklingsmöjligheter, exportmöjligheter, social sammanhållning och sysselsättning, inte minst när det gäller små och medelstora företag och oberoende energiproducenter.
- (5) För att gemenskapens växthusgasutsläpp och beroende av energiimport ska minska bör utvecklingen av energi från förnybara energikällor stå i ett nära samband med en ökning av energieffektiviteten.
- (6) Det är lämpligt att stödja demonstrations- och kommersialiseringssfasen för decentraliserad teknik för energi från förnybara energikällor. Utvecklingen mot en decentraliserad energiproduktion har många fördelar såsom utnyttjandet av lokala energikällor, förbättrad lokal trygg energiförsörjning, kortare transportsträckor och minskade förluster vid energitransmission. Sådan decentralisering främjar också samhällsutvecklingen och sammanhållningen genom att erbjuda inkomstkällor och skapa lokala arbetstillfällen.

⁽¹⁾ EUT C 77, 31.3.2009, s. 43.

⁽²⁾ EUT C 325, 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/30/EG av den 8 maj 2003 om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel ⁽²⁾ fastställer definitioner för olika typer av energi från förnybara energikällor. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽³⁾ fastställer definitioner för elsektorn i allmänhet. För att uppnå rättslig säkerhet och tydlighet är det lämpligt att använda samma eller liknande definitioner i det här direktivet.
- (8) Enligt kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 "Färdplan för förnybar energi – Förnybara energikällor under 2000-talet: att bygga en hållbarare framtid" är det ett lämpligt och realistiskt mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av den totala energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn; planen visar också att rambestämmelser med bindande mål skulle ge näringslivet den långsiktiga stabilitet som krävs för att göra rationella, hållbara investeringar inom sektorn för energi från förnybara energikällor, som skulle kunna minska beroendet av importerade fossila bränslen och öka användningen av ny energiteknik. Dessa mål existerar i anslutning till den målsättning om att uppnå 20 % ökning av energieffektiviteten senast 2020, som fastställdes i kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006 "Handlingsplanen för ökad energieffektivitet: Att inse möjligheterna", som fick stöd av Europeiska rådet i mars 2007 och av Europaparlamentet i sin resolution av den 31 januari 2008 om den handlingsplanen.
- (9) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 betonades på nytt gemenskapens åtagande att över hela gemenskapen utveckla energi från förnybara energikällor även efter 2010. Europeiska rådet anslöt sig till det bindande målet att 20 % av gemenskapens bruttoenergianvändning ska tillgodoses genom energi från förnybara energikällor senast 2020 samt det bindande målet att minst 10 % av varje medlemsstats användning av bensin och diesel inom transportsektorn ska utgöras av biodrivmedel senast 2020, vilka ska införas på ett kostnadseffektivt sätt. Europeiska rådet konstaterade att de uppställda biodrivmedelsmålen bör vara bindande, förutsatt att produktionen är hållbar, att den andra generationens biodrivmedel blir kommersiellt tillgängliga, och att Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen ⁽⁴⁾ ändras så att ändamålsenliga inblandningsnivåer tillåts. Europeiska rådet upprepade vid sitt möte i mars 2008 att det är synnerligen viktigt att utveckla och uppfylla effektiva hållbarhetskriterier för biodrivmedel och att sörga för att andra generationens biodrivmedel finns kommersiellt tillgängliga. Europeiska rådet hänvisade vid sitt möte i juni 2008 återigen till hållbarhetskriterierna och utvecklingen av andra generationens biodrivmedel och betonade behovet av att bedöma eventuella konsekvenser av biodrivmedelsproduktionen för jordbruksprodukter avsedda för livsmedel och vid behov åtgärda bristerna. Det konstaterade vidare att man ytterligare bör utreda de miljömässiga och sociala konsekvenserna av produktion och användning av biodrivmedel.
- (10) I sin resolution av den 25 september 2007 om färdplanen för energi från förnybara energikällor ⁽⁵⁾ uppmanar Europaparlamentet kommissionen att senast i slutet av 2007 lägga fram ett förslag till en rättslig ram för energi från förnybara energikällor, varvid det anser att det är viktigt att man sätter upp mål för andelen energi från förnybara energikällor på gemenskaps- och medlemsstatsnivå.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa transparenta och entydiga regler för hur man beräknar andelen energi från förnybara energikällor och för att definiera vilka källorna är. I detta sammanhang bör den energi som finns i haven och andra vattenförekomster i form av vågor, havsströmmar, tidvatten, temperaturgradientenergi och saltgradientenergi inkluderas.
- (12) Att använda jordbruksmaterial som t.ex. gödsel och flytgödsel och annat animaliskt och organiskt avfall för att producera biogas ger betydande miljöfördelar, eftersom det har en stor potential att minska växthusgasutsläppen, både vid produktion av värme och kraft och när det används som biodrivmedel. Biogasanläggningar kan, eftersom de är decentraliserade till sin karaktär och har en regional investeringsstruktur, ge ett avgörande bidrag till den hållbara utvecklingen på landsbygden och ge jordbrukarna nya inkomstmöjligheter.
- (13) Mot bakgrund av Europaparlamentets, rådets och kommissionens ståndpunkter är det lämpligt att fastställa som bindande nationella mål att andelen energi från förnybara energikällor ska motsvara 20 % av energianvändningen och 10 % av användningen inom transportsektorn i gemenskapen senast 2020.
- (14) Det viktigaste syftet med bindande nationella mål är att skapa säkerhet för investerarna och främja en kontinuerlig utveckling av sådana tekniker som genererar energi från alla typer av förnybara energikällor. Beslutet om huruvida ett mål ska vara bindande bör därför inte skjutas upp i väntan på en viss framtida händelse.

⁽¹⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 123, 17.5.2003, s. 42.

⁽³⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁴⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽⁵⁾ EUT C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

- (15) Medlemsstaterna har skilda utgångslägen och olika potential för energi från förnybara energikällor, och energimixen varierar mellan medlemsstaterna. Gemenskapsmålet på 20 % måste därför på ett rättvist sätt översättas till individuella mål för varje medlemsstat med hänsyn till medlemsstaternas olika utgångslägen och potential, inbegripet nuvarande andel energi från förnybara energikällor och befintlig energimix. Detta bör ske för det första genom att den nödvändiga totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor fördelas mellan medlemsstaterna genom att alla ökar sin nuvarande andel med en viss faktor, och att denna faktor sedan viktas i förhållande till ländernas bruttonationalprodukt och modifieras för att återspegla deras skilda utgångspunkter, och för det andra, genom att man i samband med redovisningen tar fasta på den slutliga energianvändningen (brutto), med beaktande av de ansträngningar som hittills gjorts av medlemsstaterna för att använda energi från förnybara energikällor.
- (16) Målet på 10 % energi från förnybara energikällor inom transportsektorn bör däremot gälla för varje enskild medlemsstat för att garantera enhetliga drivmedelsspecifikationer och trygga tillgången. Eftersom det finns en välfungerande handel med transportdrivmedel kommer medlemsstater med liten tillgång till de resurser som krävs att utan problem kunna säkra tillgången på biodrivmedel från annat håll. Även om det tekniskt sett vore möjligt för gemenskapen att uppnå sina mål för användningen av energi från förnybara energikällor inom transportsektorn enbart genom inhemsk produktion är det både sannolikt och önskvärt att det sker genom en kombination av inhemsk produktion och import. Kommissionen bör därför övervaka tillgången på biodrivmedel på gemenskapsmarknaden och, när så är lämpligt, föreslå relevanta åtgärder för att skapa balans mellan inhemsk produktion och import, med beaktande av, bland annat, hur multilaterala och bilaterala handelsförhandlingar förloper, miljö-, kostnads- och sociala aspekter samt trygg energiförsörjning.
- (17) En förbättring av energieffektiviteten är ett huvudmål för gemenskapen och målet är att förbättra energieffektiviteten med 20 procent senast 2020. Detta mål kommer tillsammans med befintlig och framtida lagstiftning, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda (1), Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter (2) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster (3), att spela en avgörande roll när det gäller att säkerställa att klimat- och energimålen uppnås till lägsta kostnad och kan också innebära nya möjligheter för EU:s ekonomi. Energieffektivitetspolitiken och energibesparingspolitiken utgör några av de mest effektiva metoderna för medlemsstaterna att öka den procentandel energi som kommer från förnybara energikällor och medlemsstaterna kommer därför lättare att uppnå de övergripande nationella mål och transportmål för förnybara energikällor som fastställs i detta direktiv.
- (18) Det kommer att åligga medlemsstaterna att avsevärt förbättra energieffektiviteten inom alla sektorer för att lättare uppnå sina mål för energi från förnybara energikällor, vilka uttrycks i procentandelar av den slutliga energianvändningen (brutto). Det är synnerligen viktigt med energieffektivitet inom transportsektorn, eftersom ett bindande procentmål för energi från förnybara energikällor sannolikt kommer att bli allt svårare att uppnå på ett hållbart sätt, om den totala efterfrågan på energi inom transportsektorn fortsätter att öka. Därför bör det bindande målet för transportsektorn på 10 procent, som alla medlemsstater ska uppnå, definieras som den andel av den slutliga mängd energi som används inom transportsektorn som ska erhållas från förnybara energikällor, och inte bara från biodrivmedel.
- (19) För att säkerställa att de bindande nationella övergripande målen uppfylls, bör medlemsstaterna sträva efter att följa ett vägledande förlopp i flera steg för att uppnå sina slutliga bindande mål. De bör upprätta nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor med information om olika sektorer, med beaktande av att biomassa kan användas på olika sätt och att det därför är viktigt att börja utnyttja nya biomassaresurser. Medlemsstaterna bör dessutom vidta åtgärder för att nå dessa mål. Varje medlemsstat bör i samband med uppskattningen av den förväntade slutliga energianvändningen (brutto) i sin nationella handlingsplan för energi från förnybara energikällor bedöma i vilken mån energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder kan bidra till uppnåendet av dess nationella mål. Medlemsstaterna bör beakta den optimala kombinationen av energieffektiv teknik och energi från förnybara energikällor.
- (20) Det är tänkbart att användningen av energi från förnybara energikällor ökar snabbare i framtiden tack vare den tekniska utvecklingen och olika stordriftsfördelar och detta bör beaktas i det vägledande förloppet. På så sätt kan man ta särskild hänsyn till sektorer som drabbas oproportionerligt hårt av uteblivna tekniska framsteg och stordriftsfördelar, och som därför förblir underutvecklade, men som i framtiden kan ge ett betydande bidrag till uppfyllandet av målen för 2020.
- (21) Det vägledande förloppet bör fastställas med 2005 som utgångspunkt, eftersom det är det senaste året för vilket tillförlitliga data om de olika ländernas andel energi från förnybara energikällor är tillgängliga.

(1) EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

(2) EUT L 191, 22.7.2005, s. 29.

(3) EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (22) För att målen i detta direktiv ska kunna uppnås är det nödvändigt att gemenskapen och medlemsstaterna anslår betydande ekonomiska resurser till forskning och utveckling avseende teknik för energi från förnybara energikällor. Europeiska institutet för teknik och innovation bör i synnerhet ge hög prioritet åt forskning och utveckling av teknik för energi från förnybara energikällor.
- (23) Medlemsstaterna kan uppmantra lokala och regionala myndigheter att fastställa mål som sträcker sig längre än de nationella målen och involvera lokala och regionala myndigheter i utarbetandet av nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och i åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om fördelarna med energi från förnybara energikällor.
- (24) För att utnyttja biomassans potential fullt ut bör gemenskapen och medlemsstaterna främja befintliga skogsreserver i större utsträckning samt garantera nya skogsbrukssystem.
- (25) Medlemsstaterna har olika potential när det gäller energi från förnybara energikällor och använder på nationell nivå olika system för att stödja sådan energi. En majoritet av medlemsstaterna tillämpar stödssystem där bidrag endast beviljas för energi från förnybara energikällor som produceras på deras territorium. För att de nationella stödssystemen ska fungera korrekt är det synnerligen viktigt att medlemsstaterna kan kontrollera effekten av och kostnaderna för sina nationella stödssystem i förhållande till sin egen potential. Ett viktigt sätt att uppnå målet för detta direktiv är att garantera korrekt fungerande nationella stödssystem så som i enlighet med direktiv 2001/77/EG, för att upprätthålla investerarnas förtroende och ge medlemsstaterna möjlighet att utforma effektiva nationella åtgärder för att uppnå målen. Syftet med detta direktiv är att underlätta gränsöverskridande stöd till energi från förnybara energikällor utan att påverka nationella stödssystem. I detta direktiv införs frivilliga mekanismer för samarbete mellan medlemsstaterna, vilka ger dem möjlighet att enas om i vilken omfattning en medlemsstat ska stödja energiproduktionen i en annan medlemsstat och i vilken omfattning produktionen av energi från förnybara energikällor bör inberäknas i det nationella övergripande målet för den eller den andra medlemsstaten. För att säkerställa effektiviteten i de båda åtgärderna för måluppfyllelse, dvs. nationella stödssystem och samarbetsmekanismer, är det av avgörande betydelse att medlemsstaterna har möjlighet att fastställa huruvida och i vilken utsträckning deras nationella stödssystem omfattar energi från förnybara energikällor som produceras i andra medlemsstater och kan enas om detta genom att tillämpa de samarbetsmekanismer som föreskrivs i detta direktiv.
- (26) Det är önskvärt att energipriset återspeglar de externa kostnaderna för energiproduktion och energianvändning, inklusive miljömässiga kostnader, sociala kostnader och hälsokostnader i tillämpliga fall.
- (27) Offentligt stöd är nödvändigt för att uppnå gemenskapens mål i fråga om utbyggnad av el från förnybara energikällor, särskilt så länge som elpriserna på den inre marknaden inte återspeglar alla miljömässiga och sociala kostnader och fördelar med de energikällor som används.
- (28) Gemenskapen och medlemsstaterna bör arbeta för att minska den totala energianvändningen inom transportsektorn och förbättra transporterens energieffektivitet. De främsta medlen för att minska energianvändningen i transporter är transportplanering, stöd till kollektivtrafik, ökning av andelen elbilar i produktion och produktion av bilar som är mer energieffektiva och mindre i storlek och har svagare motorer.
- (29) Medlemsstaterna bör sträva efter att diversifiera energimixen från förnybara energikällor inom hela transportsektorn. Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet senast den 1 juni 2015 med en beskrivning av möjligheterna att utöka användningen av energi från förnybara energikällor inom varje del av transportsektorn.
- (30) Vid beräkningen av vattenkraftens och vindkraftens bidrag med avseende på detta direktiv bör effekterna av klimatvariationer jämnas ut genom användning av en normaliseringsregel. Elproduktion från pumpkraftverk med hjälp av vatten som tidigare har pumpats upp till en högre nivå, bör dessutom inte anses som el producerad från förnybara energikällor.
- (31) Värmepumpar som möjliggör utnyttjande av aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk värme med en lämplig temperatur kräver el eller annan hjälpenergi för att fungera. Den energi som utnyttjas för att driva värmepumpar bör därför dras av från total användbar värme. Endast värmepumpar vars energitvackning klart överskrider den primärenergi som behövs för att driva värmepumpen bör beaktas.
- (32) I passiva energisystem utformas byggnader så att energi kan tillvaratas. Detta räknas som en energibesparing. För att undvika dubbelt räknande bör energi som tillvaratagits på detta sätt därför inte beaktas vid tillämpningen av detta direktiv.
- (33) Vissa medlemsstater har en stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto). Med tanke på de befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar som förhindrar att biodrivmedel används kommersiellt inom luftfarten, är det lämpligt att bevilja sådana medlemsstater ett visst undantag, genom att de vid beräkningen av sin slutliga energianvändning (brutto) inom den nationella luftfarten får dra av det belopp med vilket de överskrider en och en halv gång gemenskapsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 6,18 %. Cypern och Malta som är östater och ligger geografiskt avlägset är beroende av flyget som ett transportslag som är av avgörande betydelse för deras medborgare och deras ekonomi. Cypern

och Malta har till följd av detta en oproportionellt stor andel luftfart i sin slutliga energianvändning (brutto), dvs. mer än tre gånger genomsnittet i gemenskapen 2005 och är därför oproportionerligt påverkade av befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar. För dessa medlemsstater är det lämpligt att föreskriva att undantaget bör omfatta det belopp med vilket de överskrider gemenskapsgenomsnittet för den slutliga energianvändningen (brutto) inom luftfarten 2005 enligt Eurostat, dvs. 4,12 %.

(34) För att uppnå en energimodell som bygger på energi från förnybara energikällor måste man uppmuntra strategiskt samarbete mellan medlemsstaterna, i vilket även regioner och lokala myndigheter bör medverka när så är lämpligt.

(35) Med vederbörligt beaktande av bestämmelserna i detta direktiv bör medlemsstaterna uppmuntras att bedriva samarbete i alla lämpliga former när det gäller de mål som fastställs i detta direktiv. Ett sådant samarbete kan genomföras på alla nivåer, bilateralt eller multilateralt. Utöver de mekanismer som påverkar beräkningen av mål och måluppfyllelse och som uttryckligen föreskrivs i detta direktiv, nämligen statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt och gemensamma stödssystem, kan samarbete även ske i form av t.ex. utbyte av information och bästa praxis, vilket särskilt tas upp i öppenhetsplattformen som införs genom detta direktiv, och annan frivillig samordning mellan alla typer av stödssystem.

(36) För att göra det möjligt att minska kostnaderna för att uppfylla målen i direktivet är det lämpligt både att stimulera medlemsstaternas användning av energi från förnybara energikällor som producerats i andra medlemsstater och att göra det möjligt för medlemsstaterna att ta med sådan energi från förnybara energikällor som använts i andra medlemsstater vid beräkningen av de egna nationella målen. Därför krävs det flexibilitetsåtgärder, men de kvarstår under medlemsstaternas kontroll för att inte påverka deras förmåga att nå sina nationella mål. Dessa flexibilitetsåtgärder utformas som statistiska överföringar, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna eller gemensamma stödssystem.

(37) Importerad el som producerats från förnybara energikällor utanför gemenskapen bör kunna räknas in i medlemsstaternas mål. För att undvika en nettoökning av växthusgasutsläppen genom att man slutar använda befintliga förnybara energikällor och helt eller delvis ersätter dem med konventionella energikällor, bör endast el som producerats i sådana anläggningar för energi från förnybara energikällor som tagits i drift efter det att detta direktiv har trätt i kraft, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, kunna tas med i beräkningen. För att kunna garantera en adekvat effekt av skiftet från konventionell energi till energi från förnybara energikällor i gemenskapen och i tredjeländer, är det lämpligt att

se till att sådan import kan spåras och redovisas på ett tillförlitligt sätt. Avtal med tredjeländer om hur denna handel med el från förnybara energikällor ska organiseras kommer att övervägas. Om ett beslut som fattas enligt fördraget om energigemenskapen ⁽¹⁾ innebär att de relevanta bestämmelserna i detta direktiv blir bindande för parterna i det fördraget, kommer de bestämmelser om samarbete mellan medlemsstaterna som föreskrivs i detta direktiv att vara tillämpliga på dem.

(38) När medlemsstaterna tillsammans med ett eller flera tredjeländer genomför gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor, är det lämpligt att dessa gemensamma projekt endast gäller nybyggda anläggningar eller anläggningar med nyligen ökad kapacitet. Detta kommer att hjälpa till att garantera att andelen energi från förnybara energikällor i tredjelandets totala energianvändning inte minskas på grund av importen av energi från förnybara energikällor till gemenskapen. Vidare bör de berörda medlemsstaterna underlätta det berörda tredjelandets inhemska användning av elproduktionen från de anläggningar som omfattas av det gemensamma projektet. Det berörda tredjelandet bör även uppmuntras av kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en policy för energi från förnybara energikällor med ambitiösa mål.

(39) Det är tydligt att projekt av stort europeiskt intresse i tredjeländer, t.ex. solenergiplanen för Medelhavet, kan behöva en lång ledtid innan de är fullt anslutna till gemenskapens territorium. Det är därför lämpligt att underlätta utvecklingen av dem genom att tillåta att medlemsstaterna i sina nationella mål tar hänsyn till en begränsad mängd el producerad genom sådana projekt under den tid som sammankopplingen byggs.

(40) Det förfarande som används av den förvaltning som bär ansvaret för godkännande, certifiering och licensiering av anläggningar för energi från förnybara energikällor bör vara objektivt, transparent, icke-diskriminerande och proportionellt vid tillämpningen av bestämmelserna på enskilda projekt. Det är i synnerhet lämpligt att undvika alla onödiga bördor som kan uppstå när projekt för energi från förnybara energikällor klassificeras som anläggningar som innebär stora hälsorisker.

(41) Bristen på transparenta regler och samordning mellan olika organ för godkännande har visat sig hindra utvecklingen av energi från förnybara energikällor. Särskild hänsyn bör därför tas till den speciella strukturen hos sektorn för energi från förnybara energikällor när nationella, regionala och lokala myndigheter ser över sina administrativa förfaranden för att ge tillstånd till uppförande och drift av anläggningar, med tillhörande nätförstruktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller

⁽¹⁾ EUT L 198, 20.7.2006, s. 18.

- kyla eller transportdrivmedel från förnybara energikällor. Administrativa godkännandeförfaranden bör följa transparenta tidsplaner för anläggningar som utnyttjar energi från förnybara energikällor. Bestämmelser och riktlinjer som gäller planering bör utformas med tanke på sådan kostnadseffektiv och miljövänlig utrustning för värme, kyla och el som utnyttjar förnybara energikällor.
- (42) För att energi från förnybara energikällor snabbt ska kunna tas i bruk och med tanke på dess kvalitet, dvs. att den generellt sett är mycket hållbar och gynnsam för miljön, bör medlemsstaterna vid tillämpning av administrativa bestämmelser, planeringsstrukturer och lagstiftning som syftar till att ge licenser till anläggningar såvitt avser utsläpmsminskningar och utsläppskontroll i industrianläggningar, till att motverka nedsmutsning av luften och till att förebygga eller minimera utsläpp av farliga ämnen i miljön, beakta förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke förnybara energikällor.
- (43) För att stimulera enskilda medborgares bidrag till de mål som fastställs i detta direktiv bör de relevanta myndigheterna överväga möjligheten att ersätta godkännanden med en enkel anmälan till det behöriga organet när små decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor anläggs.
- (44) Överensstämmelsen mellan målen i detta direktiv och gemenskapens övriga miljölagstiftning bör säkerställas. Särskilt under förfarandena för bedömning, planering och licensiering av anläggningarna för energi från förnybara energikällor, bör medlemsstaterna beakta all miljölagstiftning på gemenskapsnivå samt förnybara energikällors bidrag för att uppfylla miljö- och klimatmål, särskilt i jämförelse med anläggningar för energi från icke-förnybara energikällor.
- (45) Nationella tekniska specifikationer och andra krav som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster ⁽¹⁾ när det gäller t.ex. kvalitetsnivå, testmetoder eller användningsvillkor, bör inte leda till handelshinder för utrustning eller system för energi från förnybara energikällor. Stödsystem för energi från förnybara energikällor bör därför inte föreskriva nationella tekniska specifikationer som avviker från gällande gemenskapsstandard eller innebära krav på att den utrustning eller de system för vilka stöd beviljas ska certifieras eller testas på en särskild plats eller av en viss angiven enhet.
- (46) Medlemsstaterna bör överväga mekanismer för att främja fjärrvärme och fjärrkyla från energi från förnybara energikällor.
- (47) På nationell och regional nivå har bestämmelser och skyldigheter beträffande minimikrav för användning av energi från förnybara energikällor i nya och renoverade byggnader lett till en betydligt ökad användning av denna typ av energi. Dessa åtgärder bör också främjas som föredömen i ett vidare gemenskapsomhändertagande, samtidigt som man genom ändrade byggregler och byggnormer främjar energieffektivare anordningar för energi från förnybara energikällor.
- (48) För att underlätta och påskynda fastställandet av miniminivåer för användningen av energi från förnybara energikällor i byggnader, kan det vara lämpligt att medlemsstaterna förskriver att sådana nivåer ska uppnås genom att en faktor för energi från förnybara energikällor tas med för att uppfylla minimikraven för energiprestanda i enlighet med direktiv 2002/91/EG, i samband med en kostnadsoptimal minskning av koldioxidutsläppen per byggnad.
- (49) Det bör informeras och utbildas mer, särskilt inom värme- och kylbranschen, för att främja användningen av energi från förnybara energikällor.
- (50) I den mån som tillträde till eller utövande av yrket installatör är en reglerad yrkesverksamhet fastställs villkoren för erkännande av yrkeskvalifikationer i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽²⁾. Tillämpningen av det här direktivet påverkar därför inte tillämpningen av direktiv 2005/36/EG.
- (51) Direktiv 2005/36/EG innehåller krav på ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer för bland annat arkitekter, men det krävs också att arkitekter och planerare ingående överväger en optimal kombination av energi från förnybara energikällor och högeffektiv teknik när de gör upp planer och ritningar. Medlemsstaterna bör därför ge tydliga riktlinjer om detta. Detta bör göras utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/36/EG, särskilt artiklarna 46 och 49.
- (52) Vid tillämpning av detta direktiv är ursprungsgarantiernas enda funktion att visa för slutkunden att en viss andel eller mängd energi har producerats från förnybara energikällor. En ursprungsgaranti kan, oberoende av vilken energi det gäller, överföras från en innehavare till en annan. I syfte att garantera att en enhet från förnybara energikällor endast kan överlämnas en gång till en kund bör emellertid dubbelt räknande och dubbelt överlämnande av ursprungsgarantier undvikas. Energi från förnybara energikällor vars åtföljande ursprungsgaranti sålts separat av producenten bör inte överlämnas eller säljas till slutkunden som energi från förnybara energikällor. Det är viktigt att skilja mellan miljöcertifikat som används för stödsystem, och ursprungsgarantier.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (53) Det är lämpligt att låta den framväxande konsumentmarknaden för el från förnybara energikällor bidra till uppbyggnaden av nya anläggningar för energi från förnybara energikällor. Medlemsstaterna bör därför ha möjlighet att kräva att elleverantörer som informerar slutkunderna om sin energimix i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG tar med en minsta procentandel av ursprungsgarantier från nybyggda anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor, förutsatt att ett sådant krav är förenligt med gemenskapslagstiftningen.
- (54) Det är viktigt att tillhandahålla information om hur den el som fått stöd fördelas till slutkunderna i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG. För att förbättra kvaliteten på denna information till konsumenterna, särskilt när det gäller den mängd energi som kommer från förnybara energikällor och som producerats av nya anläggningar, bör kommissionen utvärdera effektiviteten hos de åtgärder som medlemsstaterna vidtar.
- (55) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi ⁽¹⁾ föreskrivs ursprungsgarantier för att visa ursprunget av den el som produceras i högeffektiva kraftvärmeverk. Sådana ursprungsgarantier kan inte användas för att redovisa användningen av energi från förnybara energikällor i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, eftersom det skulle kunna resultera i dubbelt räknande eller dubbel redovisning.
- (56) Ursprungsgarantierna innebär inte någon automatisk rätt till stöd från nationella stödssystem.
- (57) Det behövs stöd för integration av energi från förnybara energikällor i transmissions- och distributionsnätet och för utnyttjande av system för lagring av energi för integrerad kortvarig produktion av energi från förnybara energikällor.
- (58) Utvecklingstakten bör ökas när det gäller projekt för energi från förnybara energikällor, inklusive "projekt för energi från förnybara energikällor av europeiskt intresse" inom ramen för programmen avseende transeuropeiska energinät (TEN-E). Därför bör kommissionen också analysera hur finansieringen av sådana projekt kan förbättras. Särskild uppmärksamhet bör ägnas sådana projekt för energi från förnybara energikällor som kommer att bidra till att ge gemenskapen och dess grannländer en väsentligt tryggare energiförsörjning.
- (59) Sammankopplingar av olika länders nät gör det lättare att integrera förnybara energikällor. Förutom att sammankopplingar leder till att variationer jämnas ut kan de också
- minska balanseringskostnaderna, stimulera konkurrensen – vilket leder till lägre priser – och främja nätets utveckling. Genom att man delar på överföringskapaciteten och utnyttjar den maximalt kan man också undvika ett överdrivet behov av att ny kapacitet byggs.
- (60) Prioriterad och garanterad tillgång till el från förnybara energikällor är viktigt för integrering av förnybara energikällor i den inre marknaden för el i linje med artikel 11.2 och är en ytterligare utveckling av artikel 11.3 i direktiv 2003/54/EG. Krav angående upprätthållande av tillförlitlighet och säkerhet när det gäller nät och inmatning kan skilja sig åt beroende på det nationella nätets särdrag och dess säkra drift. Prioriterad tillgång till nätet ger anslutna producenter av el från förnybara energikällor säkerhet om att de vid varje tidpunkt kan sälja och överföra el från förnybara energikällor i enlighet med anslutningsreglerna närhelst källan blir tillgänglig. Om el från förnybara energikällor integreras på spotmarknaden, säkerställer garanterad tillgång att all el som säljs och stöds får tillgång till nätet, vilket möjliggör maximal användning av el från förnybara energikällor från anläggningar som är uppkopplade till nätet. Detta innebär emellertid inte någon skyldighet för medlemsstaterna att stödja eller införa köpskyldighet för energi från förnybara energikällor. I andra system bestäms ett fast pris för el från förnybara energikällor, i allmänhet i kombination med köpskyldighet för systemoperatören. I ett sådant fall har prioriterad tillgång redan givits.
- (61) Det är i vissa fall omöjligt att fullt ut säkra transmission och distribution av el från förnybara energikällor utan att negativt påverka nätets tillförlitlighet eller säkerhet. I sådana fall kan det vara motiverat att ekonomiskt kompensera de berörda producenterna. Målen i detta direktiv kräver dock en varaktig ökning av transmissionen och distributionen av el som producerats från förnybara energikällor utan att detta påverkar nätsystemets tillförlitlighet eller säkerhet. I detta syfte bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att möjliggöra större genomträngning av el från förnybara energikällor, bland annat genom att ta hänsyn till särdragen hos variabla energikällor och energikällor som ännu inte kan lagras. I den mån som målen i detta direktiv så kräver, bör anslutning av nya anläggningar för energi från förnybara energikällor tillåtas så snart som möjligt. För att påskynda förfarandena för anslutning till elnätet kan medlemsstaterna ge prioriterad anslutning eller reservera anslutningsmöjligheter åt nya anläggningar som producerar el från förnybara energikällor.
- (62) Kostnaden för att ansluta nya producenter av el och gas från förnybara energikällor till el- och gasnäten bör vara objektiv, transparent och icke-diskriminerande och vederbörlig hänsyn bör tas till den nytta som anslutna producenter av el från förnybara energikällor och lokala producenter av gas från förnybara energikällor medför för el- och gasnäten.

⁽¹⁾ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (63) Elproducenter som vill utnyttja potentialen hos energi från förnybara energikällor i gemenskapens randområden, särskilt öregioner och områden med låg befolkningstäthet, bör i möjligaste mån ha rimliga anslutningskostnader, så att de inte oräntvist missgynnas jämfört med producenter i mer centrala, mer industrialiserade och mer tätbefolkade områden.
- (64) I direktiv 2001/77/EG fastställs en ram för hur el från förnybara energikällor ska anslutas till elnätet. Den faktiska anslutningsgrad som uppnåtts varierar dock starkt mellan olika medlemsstater. Det är därför nödvändigt att stärka ramen och regelbundet se över dess tillämpning på nationell nivå.
- (65) Biodrivmedelproduktion bör ske på ett hållbart sätt. De biodrivmedel som används för att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv och de som omfattas av nationella stödssystem bör därför uppfylla hållbarhetskriterier.
- (66) Gemenskapen bör vidta lämpliga åtgärder inom ramen för detta direktiv, inklusive främjande av hållbarhetskriterier för biodrivmedel och utveckling av andra och tredje generationens biodrivmedel i gemenskapen och globalt samt intensifiering av jordbruksforskningen och kunskapsutbygget inom dessa områden.
- (67) Införandet av hållbarhetskriterier för biodrivmedel kommer inte att få önskad effekt om det leder till att produkter som inte uppfyller kriterierna och som i avsaknad av kriterier skulle ha använts som biodrivmedel i stället används som flytande biobränsle inom värme- eller elsektorn. Hållbarhetskriterierna bör därför också tillämpas på flytande biobränslen i allmänhet.
- (68) Vid Europeiska rådets möte i mars 2007 uppmanades kommissionen att lägga fram ett förslag till ett omfattande direktiv om användning av samtliga förnybara energikällor som skulle kunna innehålla kriterier och bestämmelser för att säkerställa en hållbar tillgång och användning av bioenergi. Sådana hållbarhetskriterier bör ingå i ett större system som inte bara omfattar biodrivmedel utan också flytande biobränslen. Sådana hållbarhetskriterier bör därför anges i det här direktivet. För att uppnå överensstämmelse mellan energi- och miljöpolitiken och för att undvika ytterligare kostnader för företagen och konsekvenser på miljöområdet som skulle bli följden av bristande överensstämmelse, är det viktigt att tillhandahålla samma hållbarhetskriterier för användning av biodrivmedel med stöd av det här direktivet som dem som används med stöd av direktiv 98/70/EG. Av samma skäl bör dubbel rapportering undvikas i detta sammanhang. Kommissionen och de behöriga nationella myndigheterna bör dessutom koordinera sina verksamheter inom ramen för den kommitté som är särskilt ansvarig för hållbara aspekter. Kommissionen bör också under 2009 bedöma om även andra tekniska produkter av biomassa bör ingå och hur det ska ske.
- (69) Den ökade globala efterfrågan på biodrivmedel och flytande biobränslen och de stimulansåtgärder för användning av dessa produkter som föreskrivs i detta direktiv bör inte få leda till att landområden med biologisk mångfald förstörs. Dessa ändliga resurser, som i olika internationella fördrag anses vara viktiga för hela mänskligheten, bör bevaras. Konsumenterna i gemenskapen skulle dessutom anse det vara moraliskt oacceptabelt om deras ökade användning av biodrivmedel och flytande biobränslen kunde leda till att områden med biologisk mångfald förstörs. Det är av dessa skäl nödvändigt att fastställa hållbarhetskriterier varigenom biodrivmedel och flytande biobränslen bara kan bli föremål för stimulansåtgärder om man kan garantera att de inte producerats i områden med biologisk mångfald eller, när det gäller områden som utsetts till naturskyddsområden eller till skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, att relevanta behöriga myndigheter visar att produktionen av råvarorna inte inverkar negativt på dessa syften. De hållbarhetskriterier som valts bör betrakta skogar som biologiskt rika när det rör sig om naturskog, enligt den definition som FN:s organisation för livsmedel och jordbruk (FAO) använder i sin globala bedömning av skogsresurserna och som länder allmänt använder för att rapportera om naturskogens utbredning – eller om de omfattas av nationell naturskyddslagstiftning. Områden där uttag av icke träbaserade skogsprodukter förekommer bör ingå, förutsatt att den mänskliga inverkan är liten. Andra typer av skog enligt de definitioner som används av FAO, t.ex. modifierad naturlig skog, halvnaturlig skog och planterad skog bör inte betraktas som naturskog. Med tanke på vissa typer av gräsmark med stor biologisk mångfald, såväl tempererade som tropiska, bland annat savanner med stor biologisk mångfald, stäpper, områden med buskvegetation och prärier, bör biodrivmedel som framställs av råvaror från sådan mark inte kunna bli föremål för stimulansåtgärder enligt detta direktiv. Kommissionen bör, i enlighet med senaste vetenskapliga rön och tillämpliga internationella normer, ta fram kriterier och geografiska avgränsningar för att fastställa vilka områden som utgör sådan gräsmark med stor biologisk mångfald.
- (70) Om landområden som innehåller stora kollager, i mark och vegetation, ställs om till odling av råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränslen kommer normalt sett en del av det bundna kålet att släppas ut i atmosfären i form av koldioxid. Den negativa effekt som detta har på växthusgaserna kan överstiga de positiva effekterna från biodrivmedel eller flytande biobränslen, i vissa fall med bred marginal. När man beräknar hur mycket växthusgasutsläppen minskar tack vare enskilda biodrivmedel och

flytande biobränslen bör man alltså utgå från den totala växthuseffekten av sådana omställningar. Detta är nödvändigt för att garantera att den beräkning som visar hur mycket växthusgasutsläppen minskar baseras på de sammanlagda växthuseffekterna av användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen.

- (71) Vid beräkning av hur mycket förändrad markanvändning påverkar växthusgaserna bör de ekonomiska aktörerna ha möjlighet att använda sig av faktiska värden för kollagren för referensmarkanvändningen och markanvändningen efter omställningen. De bör också kunna använda sig av standardvärden. Arbetet inom FN:s panel för klimatförändringar är den lämpliga utgångspunkten för sådana standardvärden. Detta arbete är för närvarande inte tillgängligt i en form som kan användas direkt av ekonomiska aktörer. Därför bör kommissionen utarbeta vägledning, baserad på detta arbete, som kan tjäna som grund för beräkning av kollagrens förändring i enlighet med detta direktiv, inbegripet sådana förändringar när det gäller beskogade områden med ett krontak på mellan 10 och 30 %, savanner, stäpper, buskvegetation och prärier.
- (72) Det är lämpligt att kommissionen utarbetar en metodik i syfte att bedöma effekterna av dikning av torvmark på växthusgasutsläppen.
- (73) Land bör inte ställas om för produktion av biodrivmedel om minskningen av dess kollager vid omställningen inte inom rimlig tid – mot bakgrund av behovet av att snabbt ta itu med klimatförändringen – kan kompenseras med minskade växthusgasutsläpp på grund av produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen. Detta skulle förhindra att ekonomiska aktörer tvingas utföra onödigt betygande forskning och att man ställer om sådan mark med stora kollager som i efterhand visar sig vara olämplig för produktion av råvaror för biodrivmedel eller flytande biobränslen. Kartläggningar av världens kollager leder till slutsatsen att våtmarker och kontinuerligt beskogade områden med krontak som täcker mer än 30 % av ytan bör ingå i denna kategori. Beskogade områden med krontak som täcker mellan 10 och 30 % bör också ingå, om det inte kan visas att deras kollager är tillräckligt lågt för att motivera en omställning i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Vid hänvisningen till våtmarker bör definitionen i konventionen om våtmarker av internationell betydelse, särskilt "livsmiljö för våtmarksfåglar", som antogs den 2 februari 1971 i Ramsar, beaktas.
- (74) Stimulansåtgärderna i detta direktiv kommer att uppmuntra till ökad produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen. I de fall biodrivmedel och flytande biobränslen framställs ur råvaror som producerats inom gemenskapen, bör de också uppfylla gemenskapens miljökrav på jordbruksområdet, inklusive de krav som

gäller skydd av grundvattnets och ytvattnets kvalitet, samt sociala krav. Det finns emellertid farhågor för att produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i vissa tredjeländer inte respekterar minimikrav på miljöområdet och det sociala området. Det är därför lämpligt att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal och frivilliga internationella och nationella system vilka omfattar centrala miljömässiga och sociala överväganden, i syfte att främja produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen i hela världen på ett hållbart sätt. I avsaknad av sådana avtal eller system bör medlemsstaterna kräva att ekonomiska aktörer rapporterar om dessa frågor.

- (75) Kraven på att införa ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande biobränslen bör bedömas av kommissionen under 2009, med beaktande av behovet av att biomassaresurserna förvaltas på ett hållbart sätt.
- (76) Hållbarhetskriterier kommer endast att fungera, om de leder till förändringar i marknadsaktörernas beteende. Dessa förändringar kommer bara att ske, om biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller dessa kriterier kan säljas till ett högre pris än sådana som inte gör det. Enligt massbalansmetoden för kontroll av efterlevnad finns det en fysisk koppling mellan produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna och användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen i gemenskapen, varigenom man uppnår en jämvikt mellan tillgång och efterfrågan och säkerställer en prismässig fördel som är större än i system där en sådan koppling saknas. Massbalansmetoden bör därför användas för att kontrollera efterlevnad, i syfte att säkerställa att biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna kan säljas till ett högre pris. Detta bör säkerställa att systemet fungerar på ett enhetligt sätt samtidigt som man undviker att industrin belastas orimligt hårt. Andra kontrollmetoder bör dock undersökas.
- (77) När så är lämpligt bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till FN:s miljöbedömning av ekosystem, som innehåller användbara uppgifter för bevarande av åtminstone de områden som i kritiska lägen erbjuder grundläggande ekosystemtjänster, bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd.
- (78) Man bör övervaka effekterna av odling av biomassa, t.ex. genom förändrad markanvändning, bland annat genom förflyttning, införande av invaderande främmande arter och annan inverkan på den biologiska mångfalden samt effekter för livsmedelsproduktionen och det lokala välståndet. Kommissionen bör beakta alla relevanta informationskällor, inbegripet FAO:s hungerkarta. Biodrivmedel bör gynnas på ett sätt som uppmuntrar ökad produktivitet inom jordbruket och användning av skadad mark.

- (79) Det ligger i gemenskapens intresse att försöka få till stånd multilaterala och bilaterala avtal samt frivilliga internationella eller nationella system som fastställer standarder för produktionen av hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen, och som garanterar att produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen uppfyller dessa standarder. Man bör därför föreskriva att sådana avtal och system ska anses tillhandahålla tillförlitliga belägg och uppgifter, under förutsättning att de uppfyller lämpliga standarder avseende tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning.
- (80) Det är nödvändigt att fastställa tydliga regler för hur man ska beräkna växthusgasutsläppen från biodrivmedel och flytande biobränslen liksom deras fossila motsvarigheter.
- (81) Vid beräkningen av växthusgasutsläpp bör samprodukter från produktion och användning av bränslen tas med. Substitutionsmetoden är lämplig för analys av åtgärdernas effekter, men inte i regleringssyfte avseende enskilda ekonomiska aktörer eller enskilda leveranser av transportdrivmedel. I dessa fall är i stället energifördelningsmetoden den mest lämpliga, eftersom den är lätt att tillämpa och förutsägbar på längre sikt samt minimerar kontraproduktiva stimulansåtgärder och ger resultat som generellt sett är jämförbara med resultaten av substitutionsmetoden. När kommissionen i olika rapporter analyserar åtgärdernas effekter bör även resultaten enligt substitutionsmetoden anges.
- (82) För att undvika en orimligt stor administrativ börda bör en förteckning över normalvärden för vanliga produktionskedjor för biodrivmedel fastställas och denna förteckning bör uppdateras och utvidgas, när nya pålitliga uppgifter finns att tillgå. Ekonomiska aktörer bör alltid vara berättigade att tillgodoräkna sig de värden avseende minskade växthusgasutsläpp för biodrivmedel och flytande biobränslen som anges i förteckningen. När normalvärdet för minskade växthusgasutsläpp från en produktionskedja är lägre än det fastställda minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp, bör producenter som önskar visa att de uppfyller minimivärdet ha skyldighet att visa att de faktiska utsläppen från produktionsprocessen är lägre än de som användes då normalvärdena räknades fram.
- (83) Det är lämpligt att de uppgifter som används vid beräkningen av dessa normalvärden tas från oberoende vetenskapliga expertkällor och uppdateras på lämpligt sätt efterhand som dessa källor fortsätter sitt arbete. Kommissionen bör uppmantra dessa källor att inom ramen för uppdateringen av sitt arbete behandla utsläpp i samband med odling, effekterna av regionala och klimatbetingade förhållanden, effekterna av odling med hållbara och ekologiska produktionsmetoder och vetenskapliga bidrag från producenter både inom gemenskapen och i tredjeländer samt från det civila samhället.
- (84) För att undvika att odling av råvaror för biodrivmedel och flytande biobränslen uppmuntras i områden där detta skulle medföra stora växthusgasutsläpp, bör användningen av normalvärden för odling begränsas till regioner där sådana effekter med säkerhet kan uteslutas. För att de administrativa bördorna inte ska bli för tunga, bör medlemsstaterna emellertid fastställa nationella eller regionala medelvärden för utsläpp från odling, inbegripet användning av gödningsmedel.
- (85) Efterfrågan på jordbruksråvaror i världen ökar. Denna ökande efterfrågan kommer delvis att tillgodoses genom att jordbruksarealen utökas. Att återställa allvarligt skadad eller starkt förorenad mark, som följaktligen inte kan användas för jordbruksändamål i sitt nuvarande skick, är en metod för att utöka den areal som kan användas för grödor. Eftersom efterfrågan på jordbruksråvaror kommer att öka om man främjar biodrivmedel och flytande biobränslen, bör hållbarhetssystemet främja utnyttjandet av återställd skadad mark. Även om biodrivmedel framställs av råmaterial från mark som redan används som åkermark, kan den nettoökning av efterfrågan på grödor som uppstått till följd av att biodrivmedel främjats medföra en nettoökning av odlingsarealen. Detta skulle kunna påverka mark med stora kollager, vilket skulle resultera i skadliga förluster av kollager. För att minska denna risk är det lämpligt att införa kompletterande åtgärder i syfte att uppmantra en ökad produktivitet på mark som redan används för odling av grödor, användning av skadad mark och antagande av hållbarhetskrav, jämförbara med dem som fastställs i detta direktiv med avseende på användningen av biodrivmedel i gemenskapen, i andra jurisdiktioner där biodrivmedel används. Kommissionen bör utarbeta en konkret metodik för att minimera växthusgasutsläpp som orsakas av indirekta ändringar i markanvändning. I detta syfte bör kommissionen analysera, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, särskilt möjligheten att inkludera en faktor för indirekta ändringar i markanvändningen vid beräkning av växthusgasutsläpp och behovet att ge incitament till hållbara biodrivmedel som minimerar effekterna av ändringar i markanvändningen och förbättrar biodrivmedlens hållbarhet med avseende på ändringar i indirekt markanvändning. Vid utarbetandet av denna metodik bör kommissionen bland annat ta upp de potentiella indirekta ändringarna i markanvändning som sker till följd av biodrivmedel som producerats av cellulosa från icke-livsmedel samt av material som innehåller både cellulosa och lignin.
- (86) För att uppnå en adekvat marknadsandel för biodrivmedel är det nödvändigt att se till att diesel som innehåller blandningar med större andel biodiesel än vad som anges i standarden EN590/2004 släpps ut på marknaden.
- (87) För att säkerställa att biodrivmedel från nya typer av råvaror görs kommersiellt gångbara bör dessa ges en högre viktning i vad gäller nationella biodrivmedelskyldigheter.

- (88) För att säkerställa att utvecklingen på området energi från förnybara energikällor på nationell nivå och gemenskapsnivå även fortsättningsvis kommer att vara i fokus krävs det en regelbunden rapportering. Det är lämpligt att kräva att en harmoniserad mall används för de nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor som medlemsstaterna bör lämna in. Sådana planer kan innebära de beräknade kostnaderna för och nyttan av de planerade åtgärderna, åtgärder som rör den nödvändiga utvidgningen eller förstärkningen av den befintliga nätinfrastrukturen, de beräknade kostnader för och nyttan av att utveckla energi från förnybara energikällor som överskrider den nivå som krävs i det vägledande förloppet, information om nationella stödsystem och information om deras användning av energi från förnybara energikällor i nya eller renoverade byggnader.
- (89) När medlemsstaterna utformar sina stödsystem har de möjlighet att främja användningen av sådana biodrivmedel som medför extra fördelar – inbegripet de diversifieringsfördelar som är kopplade till biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel, material som innehåller både cellulosa och lignin samt alger, liksom växter som inte behöver bevattnas och som växer i torra områden för att stoppa ökenspridningen – genom att ta hänsyn till de skilda kostnaderna för att producera energi från å ena sidan traditionella biodrivmedel och å andra sidan sådana biodrivmedel som medför extra fördelar. Medlemsstaterna har möjlighet att stimulera investeringar i forskning och utveckling avseende denna och annan teknik för energi från förnybara energikällor, som bara kan bli konkurrenskraftig på längre sikt.
- (90) Genomförandet av detta direktiv bör om relevant återspegla bestämmelserna i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättlig prövning i miljöfrågor, särskilt så som de genomförs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾.
- (91) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (92) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa de metodologiska principer och värden som krävs för att bedöma huruvida hållbarhetskriterierna har uppfyllts när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen, att anpassa energiinnehållet för transportdrivmedel till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, att fastställa kriterier och geografisk räckvidd för gräsområden med stor biologisk mångfald samt att fastställa detaljerade definitioner av allvarligt skadad och kraftig förorenad mark. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (93) De bestämmelser i direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG som överlappar med bestämmelser i det här direktivet bör utgå när den sista dagen för införlivandet av det här direktivet infaller. Bestämmelser som gäller mål och rapportering för 2010 bör fortsätta att gälla till slutet av 2011. Det är därför nödvändigt att ändra direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG i enlighet med detta.
- (94) Eftersom de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 17–19 även har en effekt på den inre marknadens funktion, genom att de harmoniserar hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen för redovisningsmålen enligt det här direktivet, och därigenom underlättar, i enlighet med artikel 17.8, handel mellan medlemsstaterna med biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller kraven, är de baserade på artikel 95 i fördraget.
- (95) Hållbarhetssystemet bör inte hindra medlemsstaterna från att i sina nationella stödsystem ta hänsyn till de högre produktionskostnaderna för de biodrivmedel och flytande biobränslen som har fördelar som överstiger minimivärdena i hållbarhetssystemet.
- (96) Eftersom de allmänna målen för detta direktiv, nämligen att 20 % av gemenskapens slutliga energianvändning (brutto) ska täckas av energi från förnybara energikällor och 10 % av varje medlemsstats energianvändning inom transportsektorn ska täckas av energi från förnybara energikällor senast 2020, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (97) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽³⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.⁽³⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom detta direktiv upprättas en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. Det anger bindande nationella mål för totala andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) och för andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn. Det innehåller bestämmelser om statistiska överföringar mellan medlemsstaterna, gemensamma projekt mellan medlemsstaterna och med tredjeländer, ursprungsgarantier, administrativa förfaranden, information och utbildning samt tillträde till elnätet för energi från förnybara energikällor. I direktivet fastställs dessutom hållbarhetskriterier för biotrivmedel och flytande biobränslen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller de definitioner som anges i direktiv 2003/54/EG.

Dessutom gäller följande definitioner:

- a) *energi från förnybara energikällor*: energi från förnybara, icke-fossila energikällor, nämligen vindenergi, solenergi, aerotermisk energi (luftvärme), geotermisk energi, hydrotermisk energi (vattenvärme) och havsenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsverk samt biogas.
- b) *aerotermisk energi*: energi lagrad i form av värme i omgivningsluften (luftvärme).
- c) *geotermisk energi*: energi lagrad i form av värme under den fasta jordytan.
- d) *hydrotermisk energi*: energi lagrad i form av värme i ytvattnet.
- e) *biomassa*: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.
- f) *slutlig energianvändning (brutto)*: energiprodukter som för energiändamål levereras till industrin, transportsektorn, hushållen, service sektorn, inbegripet offentliga tjänster, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen, inbegripet användningen av el och värme inom energisektorn i samband med el- och värmeproduktion samt inbegripet förluster av el och värme vid distribution och transmission.

- g) *fjärrvärme eller fjärrkyla*: distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från en central produktionskälla, via ett nät, till ett flertal byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen eller processer.
- h) *flytande biobränslen*: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än för transportändamål, inbegripet el, uppvärmning och kylning, som framställs av biomassa.
- i) *biotrivmedel*: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål.
- j) *ursprungsgaranti*: ett elektroniskt dokument som har som enda uppgift att utgöra bevis för slutkunden på att en viss andel eller mängd energi producerats från förnybara energikällor i enlighet med kraven i artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.
- k) *stödsystem*: varje instrument, system eller mekanism som en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater tillämpar och som främjar användning av energi från förnybara energikällor genom att minska kostnaden för denna energi, öka försäljningspriset eller öka försäljningsvolymen av sådan köpt energi, genom införande av kvoter för energi från förnybara energikällor. Detta omfattar, men är inte begränsat till, investeringsstöd, skattebefrielser eller skattelättnader, skatteåterbetalningar, stödsystem med kvoter för energi från förnybara energikällor, inklusive system med gröna certifikat, samt system med direkt prisstöd, däribland inmatningspriser och stödutbetalningar.
- l) *kvoter för energi från förnybara energikällor*: ett nationellt stödsystem där det ställs krav på att energiproducenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de producerar, eller att energileverantörerna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de levererar, eller att energikonsumenterna låter en viss andel energi från förnybara energikällor ingå i den energi som de konsumerar. Detta inbegriper system där sådana krav kan uppfyllas genom användning av gröna certifikat.
- m) *faktiskt värde*: minskningen av växthusgasutsläpp för några eller alla steg i en specifik produktionsprocess för biotrivmedel beräknad enligt den metod som fastställs i del C i bilaga V.
- n) *typiskt värde*: en beräkning av den representativa minskningen av växthusgasutsläpp för en särskild produktionskedja för biotrivmedel.
- o) *normalvärde*: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.

Artikel 3

Bindande nationella övergripande mål och åtgärder för användningen av energi från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska se till att deras andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020, beräknad i enlighet med artiklarna 5–11, minst motsvarar deras nationella övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor under det året, i enlighet med vad som anges i tredje kolumnen i tabellen i bilaga I del A. Dessa bindande nationella övergripande mål stämmer överens med målet om att minst 20 % av gemenskapens slutliga energianvändning (brutto) ska komma från förnybara energikällor 2020. För att de mål som fastställts i denna artikel lättare ska kunna uppnås ska varje medlemsstat främja och uppmuntra energieffektivitet och energisparande.

2. Medlemsstaterna ska vidta effektivt utformade åtgärder som syftar till att säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor är minst lika hög som den som anges i det vägledande förslaget i del B i bilaga I.

3. För att uppnå de mål som fastställs i punkterna 1 och 2 i denna artikel får medlemsstaterna bland annat tillämpa följande åtgärder:

- a) Stödssystem.
- b) Åtgärder för samarbete mellan olika medlemsstater och med tredjeländer i syfte att uppnå sina övergripande nationella mål i enlighet med artiklarna 5–11.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, ska medlemsstaterna ha rätt att i enlighet med artiklarna 5–11 i detta direktiv besluta i vilken omfattning de ska stödja energi från förnybara energikällor som produceras i en annan medlemsstat.

4. Varje medlemsstat ska se till att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter år 2020 är minst 10 % av den slutliga energianvändningen i transporter i medlemsstaten.

Vid tillämpningen av denna punkt ska följande bestämmelser gälla:

- a) Vid beräkningen av nämnaren, dvs. den totala energianvändningen i transporter i enlighet med första stycket, ska endast bensin, diesel, biodrivmedel som används för väg- och tågtransport och el beaktas.
- b) Vid beräkningen av täljaren, dvs. användningen av energi från förnybara energikällor i transporter i enlighet med första stycket, ska alla typer av energi från förnybara energikällor som används för alla former av transporter beaktas.
- c) Vid beräkningen av bidraget från el som produceras från förnybara energikällor och används i alla typer av elfordon får medlemsstaterna, vid tillämpningen av leden a och b, välja att använda antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor för gemenskapen eller andelen el från förnybara energikällor i det egna landet, uppmätt två år före det

ifrågavarande året. Vid beräkningen av användningen av el från förnybara energikällor i eldrivna vägfordon, ska denna användning dessutom anses ha 2,5 gånger energiinnehållet från tillförseln av el från förnybara energikällor.

Kommissionen ska vid behov senast den 31 december 2011 lägga fram ett förslag som på vissa villkor medger att hela mängden el från förnybara energikällor som används för att driva alla typer av elfordon får beaktas.

Kommissionen ska också vid behov senast den 31 december 2011 lägga fram ett förslag till metod för beräkning av bidraget av väte från förnybara energikällor i den sammanlagda bränslemixen.

Artikel 4

Nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor

1. Varje medlemsstat ska anta en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor. De nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor ska fastställa dels medlemsstaternas nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor som används för transporter, el samt värme och kyla år 2020, med beaktande av de effekter som andra energieffektivitetsåtgärder har på den slutliga energianvändningen, dels lämpliga åtgärder för att uppnå dessa nationella övergripande mål, bl.a. samarbete mellan lokala, regionala och nationella myndigheter, planerade statistiska överföringar och gemensamma projekt, nationella strategier för att utveckla befintliga biomassa-resurser och mobilisera nya sådana för olika användningsområden, samt de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i artiklarna 13–19.

Kommissionen ska senast den 30 juni 2009 anta en mall för de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor. Denna mall ska omfatta minimikraven enligt bilaga VI. Medlemsstaterna ska följa denna mall vid presentationen av de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor.

2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2010 till kommissionen anmäla sina handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.

3. Sex månader innan den nationella handlingsplanen för energi från förnybara energikällor ska vara klar, ska varje medlemsstat offentliggöra och till kommissionen anmäla ett prognosdokument som visar

- a) medlemsstatens beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor i förhållande till det vägledande förslaget, vilken kan överföras till andra medlemsstater i enlighet med artiklarna 6–11, samt dess beräknade potential för gemensamma projekt fram till 2020, och
- b) medlemsstatens beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.

Denna information kan inbegripa aspekter rörande kostnader, nytta och finansiering. Prognosen ska uppdateras i medlemsstaternas rapporter i enlighet med artikel 22.1 leden l och m.

4. Om andelen energi från förnybara energikällor i en medlemsstat hamnar under det vägledande förloppet under den närmast föregående tvåårsperiod som anges i del B i bilaga I, ska medlemsstaten lämna in en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybara energi till kommissionen senast den 30 juni följande år, vilken ska innehålla lämpliga och proportionella åtgärder för att göra det möjligt för medlemsstaten att inom en rimlig tid uppfylla det vägledande förloppet i del B i bilaga I.

Om en medlemsstat endast med en begränsad marginal misslyckats med att uppfylla det vägledande förloppet får kommissionen, med vederbörlig hänsyn tagen till de nuvarande och framtida åtgärder som medlemsstaten vidtar, besluta om att medlemsstaten ska befrias från skyldigheten att lägga fram en ändrad nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor.

5. Kommissionen ska utvärdera de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor, särskilt om de åtgärder som medlemsstaten planerar i enlighet med artikel 3.2 är tillräckliga. Kommissionen får utfärda en rekommendation med anledning av en nationell handlingsplan för energi från förnybara energikällor eller en sådan ändrad plan.

6. Kommissionen ska till Europaparlamentet sända in de nationella handlingsplanerna för energi från förnybara energikällor och prognosdokumenten i den form de offentliggjorts på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24.2, tillsammans med eventuella rekommendationer av det slag som avses i punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 5

Beräkning av andelen energi från förnybara energikällor

1. Den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i varje medlemsstat ska beräknas som summan av

- a) den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor,
- b) den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning, och
- c) den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor i transporter.

Vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor ska gas, el och vätgas från förnybara energikällor bara räknas med i ett av alternativen i första stycket led a, b eller c.

Om inte annat föreskrivs i artikel 17.1 andra stycket ska biodrivmedel och flytande biobränslen som inte uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.6 inte tas med i beräkningen.

2. Om en medlemsstat på grund av force majeure anser att det inte är möjligt för den att uppfylla det krav på andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) år 2020 som anges i den tredje kolumnen i tabellen i bilaga I, ska den så snart som möjligt informera kommissionen. Kommissionen ska fatta ett beslut om huruvida force majeure har påvisats. Om kommissionen beslutar att force majeure har påvisats, ska den fastställa vilken justering som ska göras av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor för år 2020.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor beräknas som mängden el producerad i en medlemsstat från förnybara energikällor, dock med undantag av elproduktion från pumpkraftverk som använder tidigare uppumpat vatten.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor ska bara den el som kommer från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

El från vattenkraft och vindkraft ska redovisas i enlighet med normaliseringsreglerna som fastställs i bilaga II.

4. Vid tillämpning av punkt 1 b ska den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor för uppvärmning och kylning beräknas som mängden fjärrvärme och fjärrkyla som produceras i en medlemsstat från förnybara energikällor plus användningen av annan energi från förnybara energikällor i industrin, hushållen, servicesektorn, jordbruket, skogsbruket och fiskerinäringen för uppvärmning, kylning och processer.

I flerbränsleanläggningar som använder både förnybara och konventionella källor ska bara den värme och kyla som producerats från förnybara energikällor tas med i beräkningen. Vid tillämpning av denna beräkning, ska bidraget från varje energikälla beräknas på grundval av dess energiinnehåll.

Aerotermisk, geotermisk och hydrotermisk energi som utvinns från värmepumpar ska beaktas vid tillämpning av punkt 1 b, under förutsättning att den slutliga nyttiggjord mängden energi betydligt överskrider den mängd insatt primärenergi som krävs för att driva värmepumpen. Mängden värme som ska anses utgöra energi från förnybara energikällor enligt detta direktiv ska beräknas i enlighet med den metod som anges i bilaga VII.

Vid tillämpning av punkt 1 b ska värmeenergi från passiva energisystem, där lägre energianvändning uppnås passivt genom byggnaders utformning eller genom värme från icke förnybara energikällor, inte tas med i beräkningen.

5. Energiinnehållet i de transportdrivmedel som anges i bilaga III ska vara det som anges i den bilagan. Bilaga III får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

6. Andelen energi från förnybara energikällor ska beräknas som den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor delat med den slutliga energianvändningen (brutto) från alla energikällor, uttryckt i procent.

Vid tillämpningen av första stycket ska den summa som avses i punkt 1 justeras i enlighet med artiklarna 6, 8, 10 och 11.

Vid beräkning av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) för mätning av om medlemsstaten följer målen och det vägledande förloppet i detta direktiv ska den energimängd som används inom luftfarten anses uppgå till högst 6,18 % av medlemsstatens slutliga energianvändning (brutto). För Cypern och Malta ska den energimängd som används inom luftfarten, i förhållande till de medlemsstaternas respektive slutliga energianvändning (brutto), anses uppgå till högst 4,12 %.

7. Den metod och de definitioner som används vid beräkningen av andelen energi från förnybara energikällor ska vara de som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik⁽¹⁾.

Medlemsstaterna ska säkerställa samstämmigheten i de statistikuppgifter som används vid beräkningen av dessa sektoriella och övergripande andelar samt de statistikuppgifter som lämnas till kommissionen enligt förordning (EG) nr 1099/2008.

Artikel 6

Statistiska överföringar mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna får enas om och vidta åtgärder för statistiska överföringar från en medlemsstat till en annan av bestämda mängder energi från förnybara energikällor. Den överförda mängden ska

- a) dras av från den mängd energi från förnybara energikällor som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1 och 3.2 hos den medlemsstat som genomför överföringen, och
- b) läggas till den mängd energi från förnybara energikällor som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1 och 3.2 hos en annan medlemsstat som tar emot överföringen.

En statistisk överföring ska inte påverka uppnåendet av det nationella målet för den medlemsstat som gör överföringen.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 får gälla under ett eller flera år. De ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av varje år då de gäller. Den information som skickas till kommissionen ska innehålla uppgifter om mängd och pris på den berörda energin.

3. Överföringar ska gälla endast sedan alla medlemsstater som är inblandade i överföringen har anmält överföringen till kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

Artikel 7

Gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Två eller flera medlemsstater får samarbeta om alla typer av gemensamma projekt som rör produktion av el, värme eller kyla från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den andel eller mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som produceras av ett gemensamt projekt på deras territorium, som tagits i drift efter den 25 juni 2009, eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter det datumet, vilket ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i en annan medlemsstat för att mäta efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

3. Den anmälan som avses i punkt 2 ska

- a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,
- b) specificera den andel eller mängd el, värme eller kyla som produceras i anläggningen och som ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i en annan medlemsstat,
- c) ange vilken medlemsstat till vars förmån anmälan görs,
- d) specificera den tid, angivet i fullständiga kalenderår, under vilken den el, värme eller kyla som produceras i anläggningen från förnybara energikällor ska medräknas med avseende på det övergripande nationella målet i den andra medlemsstaten.

4. Den tid som anges i punkt 3 d får inte utsträckas till efter 2020. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2020.

5. En anmälan som görs enligt denna artikel får inte ändras eller återkallas utan ett gemensamt samtycke från den medlemsstat som gör anmälan och den medlemsstat som anges i enlighet med punkt 3 c.

Artikel 8

Resultaten av gemensamma projekt mellan medlemsstaterna

1. Inom tre månader efter utgången av varje år som omfattas av den tid som fastställs enligt artikel 7.3 d, ska den medlemsstat som gjort anmälan enligt artikel 7 upprätta en skriftlig anmälan som anger

- a) den totala mängden el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i den anläggning som var föremål för anmälan enligt artikel 7, och

- b) den mängd el, värme eller kyla som under året producerats från förnybara energikällor i anläggningen och som ska medräknas med avseende på de nationella övergripande målen i en annan medlemsstat i enlighet med villkoren i anmälan.
2. Den anmälade medlemsstaten ska skicka den skriftliga anmälan till den medlemsstat till vars förmån anmälan gjordes och till kommissionen.
3. För beräkning av efterlevnaden av kraven i detta direktiv när det gäller nationella övergripande mål, ska den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som anmälts i enlighet med punkt 1 b
- a) dras av från den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som utfärdar meddelandet enligt punkt 1, och
- b) läggs till den mängd el, värme eller kyla från förnybara energikällor som beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som tar emot meddelandet enligt punkt 2.

Artikel 9

Gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. En eller flera medlemsstater får samarbeta med ett eller flera tredjeländer om alla typer av gemensamma projekt som rör elproduktion från förnybara energikällor. Detta samarbete får inbegripa privata aktörer.
2. El från förnybara energikällor som produceras i ett tredjeland ska beaktas endast vid beräkningen av efterlevnaden av kraven i detta direktiv avseende nationella övergripande mål om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Elen används i gemenskapen, ett krav som ska anses vara uppfyllt när
- i) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har avsatts för den tilldelade överföringskapaciteten av alla berörda systemansvariga för transmissionssystem i ursprungslandet, destinationslandet och, i förekommande fall, varje tredjeland som är transitland,
- ii) en bestämd mängd el motsvarande den redovisade mängden el tydligt har registrerats i balansförteckningen av den berörda systemansvariga för transmissionssystem på gemenskapssidan av en gränsöverföringsförbindelse, och
- iii) den avsatta kapaciteten och produktionen av el från förnybara energikällor i den anläggning som avses i punkt 2 b hänförs till samma tidsperiod.
- b) Elen produceras i en nybyggd anläggning som tagits i drift efter den 25 juni 2009 eller genom ökad kapacitet i en anläggning som renoverats efter detta datum, inom ramen för ett gemensamt projekt enligt punkt 1.
- c) Den producerade och exporterade mängden el har inte erhållit något annat stöd från ett stödssystem i ett tredjeland än investeringsstöd som beviljats anläggningen.
3. Medlemsstaterna får hos kommissionen ansöka om att el från förnybara energikällor, vilken producerats och använts i ett tredjeland, får beaktas vid tillämpningen av artikel 5 i samband med att det anläggs en gränsöverföringsförbindelse med mycket lång ledtid mellan en medlemsstat och ett tredjeland, under förutsättning att samtliga följande villkor uppfylls:
- a) Byggandet av gränsöverföringsförbindelsen ska inledas senast den 31 december 2016.
- b) Gränsöverföringsförbindelsen kan inte tas i drift före den 31 december 2020.
- c) Gränsöverföringsförbindelsen måste kunna tas i drift senast den 31 december 2022.
- d) Gränsöverföringsförbindelsen kommer, efter att den tagits i drift, att i enlighet med punkt 2 användas för export till gemenskapen av el från förnybara energikällor.
- e) Ansökan gäller ett gemensamt projekt som uppfyller kriterierna i punkt 2 b och c och som kommer att använda gränsöverföringsförbindelsen, efter att den tagits i drift, och en mängd el som inte överstiger den mängd som kommer att exporteras till gemenskapen efter det att gränsöverföringsförbindelsen tagits i drift.
4. Den andel eller mängd el som produceras i en anläggning inom ett tredjelands territorium och som ska medräknas i en eller flera medlemsstaters övergripande nationella mål när man beräknar efterlevnaden av artikel 3, ska anmälas till kommissionen. När mer än en medlemsstat är berörd ska fördelningen mellan medlemsstaterna av denna andel eller mängd anmälas till kommissionen. Andelen eller mängden får inte överstiga den andel eller mängd som faktiskt exporterats till och använts i gemenskapen, motsvarande den mängd som anges i punkt 2 a i och ii i denna artikel och som uppfyller de villkor som anges i punkt 2 a. Denna anmälan ska göras av varje medlemsstat när denna andel eller mängd producerad el ska tas med vid beräkningen av dess övergripande nationella mål.
5. Den anmälan som avses i punkt 4 ska
- a) beskriva den föreslagna anläggningen eller identifiera den renoverade anläggningen,
- b) specificera den andel eller mängd el som produceras i anläggningen som ska medräknas i en medlemsstats nationella mål samt motsvarande finansiella arrangemang, med förbehåll för kraven på konfidentialitet,

- c) ange den period, i hela kalenderår, under vilken elen ska anses ingå i beräkningen av medlemsstatens övergripande nationella mål, och
- d) innehålla en skriftlig bekräftelse beträffande b och c från det tredjeland inom vars territorium anläggningen ska tas i drift och andelen eller mängden el som produceras av den anläggning som kommer att användas inom det tredje landet.
6. Den under punkt 5 c angivna perioden får inte utsträckas till efter 2020. Tiden för det gemensamma projektet får utsträckas till efter 2020.
7. En anmälan som gjorts enligt denna artikel får inte ändras eller dras tillbaka utan en gemensam överenskommelse mellan medlemsstaten som gjort anmälan och tredjelandet som bekräftat det gemensamma projektet i enlighet med punkt 5 d.
8. Medlemsstaterna och kommissionen ska uppmantra de relevanta organ som omfattas av fördraget om energigemenskapen att, i enlighet med fördraget om energigemenskapen, vidta de åtgärder som krävs så att de fördragsslutande parterna i det fördraget kan tillämpa de bestämmelser om samarbete som föreskrivs i detta direktiv mellan medlemsstaterna.

Artikel 10

Effekter av gemensamma projekt mellan medlemsstater och tredjeländer

1. Inom tre månader efter utgången av varje år under den period som avses i artikel 9.5 c ska medlemsstaten som gjort anmälan enligt artikel 9 utfärda en skriftlig anmälan, i vilken följande ska anges, nämligen
- a) den totala mängden producerad el under det året från förnybara energikällor i den anläggning som omfattas av anmälan enligt artikel 9,
- b) den mängd el som producerades under det året från förnybara energikällor i den anläggning som ska tas med i beräkningen av landets övergripande nationella mål i enlighet med villkoren i anmälan enligt artikel 9, och
- c) bevis för uppfyllande av villkoren i artikel 9.2.
2. Medlemsstaten ska sända den skriftliga anmälan till det tredjeland som har bekräftat projektet i enlighet med artikel 9.5 d och till kommissionen.
3. För beräkning av efterlevnaden av kraven i detta direktiv när det gäller nationella övergripande mål, ska den enligt punkt 1 b anmälda mängden el producerad från förnybara energikällor läggas till den mängd energi från förnybara energikällor som ska beaktas vid beräkningen av efterlevnaden hos den medlemsstat som utfärdat den skriftliga anmälan.

Artikel 11

Gemensamma stödsystem

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 3, får två eller fler medlemsstater på frivillig basis besluta att slå samman eller delvis samordna sina nationella stödsystem. Då kan en viss mängd energi från förnybara energikällor som produceras inom territoriet för en deltagande medlemsstat beaktas vid beräkning av det övergripande nationella målet för en annan deltagande medlemsstat, om de berörda medlemsstaterna:
- a) gör en statistisk överföring av de angivna mängderna energi från förnybara energikällor från en medlemsstat till en annan medlemsstat i enlighet med artikel 6, eller
- b) fastställer en fördelningsnyckel som godkänts av de deltagande medlemsstaterna och som fördelar mängder av energi från förnybara energikällor mellan de deltagande medlemsstaterna. En sådan fördelningsnyckel ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av det första året då den använts.
2. Inom tre månader efter utgången av varje år ska varje medlemsstat som gjort en anmälan enligt punkt 1 b utfärda en skriftlig anmälan med uppgift om den totala mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor under året och som omfattats av fördelningsnyckeln.
3. I syfte att beräkna efterlevnaden av kraven i detta direktiv om övergripande nationella mål ska den mängd el, värme eller kyla som producerats från förnybara energikällor och som anmälts i enlighet med punkt 2, omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i enlighet med den anmälda fördelningsnyckeln.

Artikel 12

Kapacitetsökningar

I enlighet med artiklarna 7.2 och 9.2 b ska de enheter energi från förnybara energikällor som kan tillskrivas ökad kapacitet i en anläggning, behandlas som om de producerades i en separat anläggning som togs i drift vid den tidpunkt då kapacitetsökningen skedde.

Artikel 13

Administrativa förfaranden, regler och normer

1. Medlemsstaterna ska se till att de nationella reglerna för godkännande, certifiering och licensiering som gäller för anläggningar med tillhörande nätinfrastruktur för transmission och distribution, som producerar el, värme eller kyla från förnybara energikällor och för omvandlingen av biomassa till biodrivmedel eller andra energiprodukter, är proportionella och nödvändiga.

Medlemsstaterna ska särskilt vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa

- a) med förbehåll för skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller administrativ uppbyggnad och organisation, att de nationella, regionala och lokala administrativa organens ansvarsområden för godkännande, certifiering och licensiering, inklusive fysisk planering, är tydligt samordnade och definierade, med transparenta tidsplaner för fastställande av planer och ansökningar om bygglov,
- b) att omfattande information om handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och licensiering för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt om tillgänglig hjälp till sökande görs tillgänglig på lämplig nivå,
- c) att administrativa förfaranden förenklas så långt det är möjligt och genomförs på lämplig administrativ nivå,
- d) att reglerna som styr godkännande, certifiering och licensiering är objektiva, transparenta, proportionella och inte diskriminerar mellan sökandena och är utformade så att de tar fullständig hänsyn till särdragen hos olika teknisklag för energi från förnybara energikällor,
- e) att de administrativa kostnader som ska betalas av konsumenter, planerare, arkitekter, byggare, montörer av utrustning och system samt leverantörer är transparenta och kopplade till faktiska kostnader, och
- f) att förenklade och mindre arbetskrävande godkännandeförfaranden, också i form av enkel anmälan om detta är tillåtet enligt gällande regelverk, fastställs för mindre projekt och för decentraliserade enheter för produktion av energi från förnybara energikällor, när så är lämpligt.

2. Medlemsstaterna ska exakt definiera tekniska specifikationer som måste uppfyllas av utrustning och system för energi från förnybara energikällor för att de ska omfattas av stödsystemen. Om det finns europeiska standarder på området, till exempel miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem fastställda av europeiska standardiseringsorgan, ska de tekniska specifikationerna utformas enligt de standarderna. De tekniska specifikationerna ska inte föreskriva var utrustningen och systemen ska certifieras och bör inte utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion.

3. Medlemsstaterna ska rekommendera alla aktörer, särskilt lokala och regionala administrativa organ, att de vid planering, utformning, byggande och renovering av industri- eller bostadsområden ser till att det installeras utrustning och system för användning av el, värme och kyla från förnybara energikällor samt för fjärrvärme och fjärrkyla. Medlemsstaterna ska särskilt uppmantra lokala och regionala administrativa organ att ta med uppvärmning och kylning från förnybara energikällor i planeringen av stadsinfrastrukturen, när så är lämpligt.

4. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer införa lämpliga åtgärder för att öka andelen energi från alla typer av energi från förnybara energikällor i byggsektorn.

Vid fastställandet av sådana regler eller i sina regionala stödsystem får medlemsstaterna beakta nationella åtgärder till förmån för avsevärt ökad energieffektivitet och med anknypning till kraftvärme och till passiva byggnader eller byggnader med lågt eller inget behov av energitillförsel.

I sina byggregler och byggnormer eller på andra sätt som har motsvarande verkan ska medlemsstaterna, där så är lämpligt, kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor senast den 31 december 2014 används i nya byggnader och i befintliga byggnader som genomgår betydande renoveringar. Medlemsstaterna ska tillåta att dessa miniminivåer uppnås, bland annat genom fjärrvärme eller fjärrkyla som produceras med hjälp av en avsevärd andel förnybara energikällor.

Kraven i det första stycket ska gälla väpnade styrkor endast i den utsträckning som tillämpningen av dem inte strider mot karaktären av och huvudsyftet med de väpnade styrkornas verksamhet, och med undantag för materiel som används endast för militära ändamål.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att nya offentliga byggnader, och befintliga sådana som genomgår betydande renoveringar, på nationell, regional och lokal nivå uppfyller en exemplarisk roll när det gäller detta direktiv från och med den 1 januari 2012. Medlemsstaterna får tillåta att denna skyldighet uppfylls bland annat genom att normerna för byggnader med nollutsläpp följs eller genom att föreskriva att taken på offentliga eller blandade privata-offentliga byggnader används av tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

6. Medlemsstaterna ska i sina byggregler och byggnormer främja användningen av värme- och kylsystem som drivs med energi från förnybara energikällor och system som ger betydande sänkningar av energianvändningen. För att öka användningen av sådana system och sådan utrustning ska medlemsstaterna använda energi- eller miljömärkning eller andra lämpliga certifikat eller standarder utvecklade nationellt eller på gemenskapsnivå, där sådana finns.

När det gäller biomassa ska medlemsstaterna främja omvandlingsteknik med en verkningsgrad på minst 85 % i fråga om användning i hushåll och kommersiella tillämpningar, och minst 70 % i inom industrin.

När det gäller värmepumpar ska medlemsstaterna gynna sådana som uppfyller minimikraven i fråga om miljömärkning i kommissionens beslut 2007/742/EG av den 9 november 2007 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till eldrivna eller gasdrivna värmepumpar och gasdrivna absorptionsvärmepumpar (¹).

(¹) EUT L 301, 20.11.2007, s. 14.

När det gäller termisk solenergi ska medlemsstaterna främja användningen av certifierad utrustning och certifierade system som bygger på europeiska standarder där sådana finns, däribland miljömärkning, energimärkning och andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen.

När medlemsstaterna vid tillämpningen av denna punkt bedömer verkningsgrad samt kostnader/resultat för sådana system och sådan utrustning ska de använda gemenskapsförfaranden, eller, om sådana inte finns, internationella förfaranden, där sådana finns.

Artikel 14

Information och utbildning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om stödåtgärder finns tillgänglig för alla relevanta aktörer, såsom konsumenter, byggare, installatörer, arkitekter och leverantörer av värme-, kyl- och elutrustning och -system och fordon som kan drivas med energi från förnybara energikällor

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om nettofördelarna med, kostnaderna för och energieffektiviteten hos utrustning och system för användning av värme, kyla och el från förnybara energikällor görs tillgänglig av antingen leverantören av utrustningen eller systemet eller av nationella behöriga myndigheter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem senast den 31 december 2012 görs eller finns tillgängliga för installatörer av små pannor och ugnar som drivs med biomassa, solcells- och solvärmesystem, system för ytnära jordvärme samt värmepumpar. Dessa system får i förekommande fall ta hänsyn till befintliga system och strukturer och ska baseras på kriterierna i bilaga IV. Medlemsstaterna ska erkänna certifieringar som andra medlemsstater utfärdat i enlighet med dessa kriterier.

4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till information om certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i punkt 3. Medlemsstaterna får också ge tillgång till förteckningen över installatörer som är kvalificerade eller certifierade i enlighet med de bestämmelser som avses i punkt 3.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla relevanta aktörer, särskilt planerare och arkitekter, ges vägledning så att de kan överväga den optimala kombinationen av energi från förnybara energikällor, högeffektiv teknik och fjärrvärme och fjärrkyla när de planerar, utformar, bygger och renoverar industri- eller bostadsområden.

6. Medlemsstaterna ska, med deltagande av lokala och regionala myndigheter, utveckla lämpliga program för information, ökad medvetenhet, vägledning eller utbildning för att informera medborgarna om fördelarna med att utveckla och använda energi från förnybara energikällor samt de praktiska detaljerna kring detta.

Artikel 15

Ursprungsgaranti för el, värme och kyla som produceras från förnybara energikällor

1. Medlemsstaterna ska, i syfte att för slutkunderna visa hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i energileverantörens energimix, i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG, säkerställa att ursprunget på el som produceras från förnybara energikällor, kan garanteras som sådan i den mening som avses i det här direktivet, i enlighet med objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

2. Medlemsstaterna ska därför säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av el från förnybara energikällor. Medlemsstaterna får arrangera så att ursprungsgarantier utfärdas på begäran av producenter av värme och kyla från förnybara energikällor. Ett sådant arrangemang får kräva en minimikapacitetsgräns. Standardstorleken för en ursprungsgaranti ska vara 1 MWh. Endast en ursprungsgaranti ska utfärdas för varje energienhet som produceras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samma energienhet från förnybara energikällor beaktas endast en gång.

Medlemsstaterna får föreskriva att stöd inte ska beviljas en producent som erhåller en ursprungsgaranti för samma energiproduktion från förnybara energikällor.

Ursprungsgarantin ska inte påverka avgörandet huruvida en medlemsstats uppfyller bestämmelserna i artikel 3 eller inte. Överföring av ursprungsgarantier, separat eller tillsammans med den fysiska överföringen av energi, ska inte påverka medlemsstatens beslut att använda statistiska överföringar, gemensamma projekt eller gemensamma stödsystem för mäluppfyllelsen eller beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i enlighet med artikel 5.

3. En ursprungsgaranti får användas endast inom tolv månader från och med produktionen av motsvarande energienhet. En ursprungsgaranti ska annulleras efter det att den använts.

4. Medlemsstaterna eller utsedda behöriga organ ska övervaka utfärdande, överföring och annullering av ursprungsgarantier. De utsedda behöriga organen ska ha icke-överlappande geografiska ansvarsområden och vara oberoende av produktions-, handels- och leveransverksamhet.

5. Medlemsstaterna eller de behöriga organen som utsetts ska inrätta lämpliga mekanismer för att säkerställa att ursprungsgarantier utfärdas, överförs och annulleras elektroniskt och att de är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägeri.

6. En ursprungsgaranti ska innehålla uppgifter om åtminstone

a) den energikälla energin produceras från samt start- och slutdatum för produktion,

b) huruvida garantin gäller

Artikel 16

Åtkomst till och drift av näten

- i) el, eller
- ii) kyla eller värme,
- c) namnet på den anläggning där energin produceras, var den är belägen, vilken typ av anläggning det rör sig om och dess kapacitet,
- d) huruvida och i vilken omfattning anläggningen har åtnjutit investeringsstöd, huruvida och i vilken omfattning energienheten i någon form har fått något annat stöd genom ett nationellt stödssystem, och typen av stödssystem,
- e) datum då anläggningen togs i drift,
- f) datum och land för utfärdande samt ett unikt identifieringsnummer.

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att utveckla nätinfrastrukturen för transmission och distribution, intelligenta nät, lagringsanläggningar och elsystemet för att möjliggöra en säker drift av elsystemet, eftersom detta tillgodoser ytterligare utveckling av elproduktion från förnybara energikällor, inklusive sammankopplingar mellan medlemsstaterna, och mellan medlemsstaterna och tredjeländer. Medlemsstaterna ska även vidta lämpliga åtgärder för att påskynda godkännandeförfarandena för nätinfrastuktur och samordna godkännande av nätinfrastuktur med hjälp av administrativa förfaranden och planeringsförfaranden.

2. I enlighet med krav som rör underhållet av nätets tillförlitlighet och säkerhet ska medlemsstaterna, på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier som fastställts av de behöriga nationella myndigheterna,

a) se till att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen på sina territorier garanterar transmissionen och distributionen av el från förnybara energikällor,

b) sörja för att el från förnybara energikällor får antingen prioriterad åtkomst eller garanterad åtkomst till elnätet,

c) se till att de systemansvariga för transmissionssystemen då de avgör inmatningsordningen mellan produktionsanläggningarna prioriterar anläggningar som använder förnybara energikällor, i den mån säkerheten för driften av det nationella elsystemet tillåter det och på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga nät- och marknadsrelaterade driftsåtgärder vidtas så att andelen el från förnybara energikällor inte minskas mer än nödvändigt. Om betydande åtgärder vidtas för att minska andelen el från förnybara energikällor för att garantera säkerheten i det nationella elsystemet och en trygg energiförsörjning, ska medlemsstaterna se till att de systemansvariga rapporterar till de behöriga tillsynsmyndigheterna om dessa åtgärder och anger vilka avhjälpande åtgärder de har för avsikt att vidta för att förhindra att andelen el från förnybara energikällor minskas mer än vad som är lämpligt.

7. När en elleverantör ska styrka hur stor andel eller mängd energi från förnybara energikällor som ingår i dennes energimix vid tillämpningen av artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG får leverantören göra detta genom ursprungsgarantierna.

8. Den mängd energi från förnybara energikällor som motsvarar ursprungsgarantierna och som överförs av en elleverantör till en tredje part ska dras ifrån andelen energi från förnybara energikällor som ingår i dess energimix vid tillämpningen av artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.

9. Medlemsstater ska erkänna de ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater i enlighet med detta direktiv, utslutande som bevis för det som avses i punkterna 1 och 6 a-f. En medlemsstat får vägra att erkänna en ursprungsgaranti endast om den har välgrundade tvivel på dess riktighet, tillförlitlighet eller trovärdighet. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om en sådan vägran och skälen till denna.

10. Om kommissionen finner att en vägran att erkänna en ursprungsgaranti är ogrundad, får kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska erkänna den.

11. En medlemsstat får, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, införa objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier för användningen av ursprungsgarantier som uppfyller skyldigheterna enligt artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.

12. När energileverantörer saluför energi från förnybara energikällor till kunder med hänvisning till miljömässiga eller andra fördelar med energi från förnybara energikällor, får medlemsstaterna kräva att dessa energileverantörer tillgängliggör sammanfattad information om mängden eller andelen energi från förnybara energikällor som kommer från anläggningar eller ökad kapacitet som tagits i drift efter den 25 juni 2009.

3. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen utarbetar och offentliggör standardregler för hur kostnaderna för teknisk anpassning ska bäras och fördelas, såsom nätanlutningar och nätförstärkningar, förbättrad drift av nätet och föreskrifter om hur anslutningsreglerna ska tillämpas utan diskriminering, något som är nödvändigt för att integrera nya producenter som levererar el från förnybara energikällor till det sammankopplade nätet.

Reglerna ska baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar särskild hänsyn till samtliga kostnader och fördelar förknippade med anslutningen av dessa producenter till nätet och de särskilda omständigheterna för producenter i avlägsna regioner och i regioner med låg befolkningstäthet. Reglerna får föreskriva om olika typer av anslutningar.

4. När så är lämpligt får medlemsstaterna kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen helt eller delvis bär de kostnader som avses i punkt 3. Medlemsstaterna ska se över och vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra ramarna och reglerna för att bära och fördela de kostnader som avses i punkt 3 senast den 30 juni 2011 och därefter varannat år för att säkerställa integrationen av nya producenter enligt den punkten.

5. Medlemsstaterna ska kräva att de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen ger de nya producenter av energi från förnybara energikällor som vill ansluta sig till systemet de omfattande och detaljerade uppgifter som krävs, däribland

- a) omfattande och detaljerade uppskattningar av anslutningskostnaderna,
- b) en rimlig och exakt tidsplan för mottagande och handläggning av ansökan om anslutning till nätet,
- c) en rimlig vägledande tidsplan för föreslagen anslutning till nätet.

Medlemsstaterna får tillåta att de producenter av el från förnybara energikällor som vill ansluta sig till nätet använder sig av en anbudsförfrågan för anslutningsarbetet.

6. Den kostnadsdelning som avses i punkt 3 ska ske genom en mekanism som baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som tar hänsyn till de fördelar anslutningarna kan innebära för de producenter som ansluter sig i början och de som ansluter sig senare samt för de systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen.

7. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av el från förnybara energikällor, särskilt inte el från förnybara energikällor i avlägsna regioner, till exempel öregioner, och i regioner med låg befolkningstäthet. Medlemsstaterna ska se till att transmissions- och distributionsavgifterna inte innebär diskriminering av gas från förnybara energikällor.

8. Medlemsstaterna ska se till att de avgifter som systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen tar ut för transmission och distribution av el från anläggningar som använder energi från förnybara energikällor motsvarar realiserbara kostnadsfördelar som uppkommer genom anläggningens anslutning till nätet. Sådana kostnadsfördelar kan uppstå genom direkt användning av ett lågspänningsnät.

9. I relevanta fall ska medlemsstaterna göra en bedömning av behovet av en utbyggnad av nuvarande infrastrukturer inom gasnäten för att underlätta integreringen av gas från förnybara energikällor.

10. I relevanta fall ska medlemsstaterna kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen inom sina territorier offentliggör tekniska bestämmelser i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den

26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas⁽¹⁾, särskilt vad avser nätanslutningsbestämmelser som inbegriper krav rörande gasens kvalitet, lukt och tryck. Medlemsstaterna ska även kräva att systemansvariga för transmissions- och distributionssystemen offentliggör avgifterna för anslutning till förnybara gaskällor på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

11. Medlemsstaterna ska i sina nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor göra en bedömning av behovet av ny infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla från förnybara energikällor för att det i artikel 3.1 angivna nationella målet för 2020 ska uppnås. Medlemsstaterna ska i relevanta fall och i enlighet med denna bedömning vidta åtgärder för att utveckla en fjärrvärmeinfrastruktur som lämpar sig för utvecklingen av produktion av värme och kyla i stora anläggningar för biomassa, solenergi och geotermisk energi.

Artikel 17

Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

1. Oavsett om råvarorna odlats inom eller utanför gemenskapens territorium ska energi från biodrivmedel och flytande biobränslen beaktas för följande syften i a, b och c endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna i punkterna 2–6:

- a) Mätning av hur väl kraven i detta direktiv rörande nationella mål uppfylls.
- b) Mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor uppfylls.
- c) Möjlighet att få finansiellt stöd för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställs av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla hållbarhetskriterierna i punkt 2 för att beaktas för de syften som anges i leden a, b och c.

2. De minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska vara åtminstone 35 %.

Från och med den 1 januari 2017 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen för de syften som anges i punkt 1 a, b och c vara åtminstone 50 %. Från och med den 1 januari 2018 ska denna minskning av växthusgasutsläppen vara åtminstone 60 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats i anläggningar vars produktion startat den 1 januari 2017 eller senare.

⁽¹⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

De minskade växthusgasutsläppen genom användning av biodrivmedel och flytande biobränslen ska beräknas i enlighet med artikel 19.1.

För biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008, ska det första stycket tillämpas från och med den 1 april 2013.

3. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna status:

a) Naturskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.

b) Områden som utsetts

i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller

ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel 18.4 andra stycket,

om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

c) Gräsmark med stor biologisk mångfald som är

i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller

ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad, om det inte finns belägg för att insamlande av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark.

Kommissionen ska fastställa kriterier och geografisk räckvidd för de gräsområden som ska omfattas av första stycket c. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

4. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det.

a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.

b) Kontinuerligt beskogade områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när metoden som anges i del C i bilaga V tillämpas, villkoren i punkt 2 i denna artikel skulle uppfyllas.

Bestämmelserna i den här punkten gäller inte om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

5. Biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, om det inte finns belägg för att odling och skörd av detta råmaterial inte medför dränering av tidigare odikad mark.

6. Jordbruksråvaror som odlats i gemenskapen och som används för produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen som beaktas för de syften som anges i punkt 1 a, b och c ska införskaftas i enlighet med kraven och normerna i de bestämmelser som avses under rubriken Miljö i del A och i punkt 9 i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare⁽¹⁾ samt i enlighet med de minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anges i artikel 6.1 i den förordningen.

7. Kommissionen ska, för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till biodrivmedel, eller till råvaror för biodrivmedel, som används i gemenskapen, vartannat år för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om de nationella åtgärder som vidtas för att beakta hållbarhetskriterierna i punkterna 2–5 och för att skydda mark, vatten och luft. Den första rapporten ska överlämnas 2012.

⁽¹⁾ EUT L 30, 31.1.2009, s. 16.

Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken inverkan den ökade efterfrågan på biodrivmedel har haft på den sociala hållbarheten i gemenskapen och i tredjeländer och om vilken verkan gemenskapens biodrivmedelspolitik har haft på tillgången till livsmedel till överkomligt pris, särskilt för människor som lever i utvecklingsländer, samt om bredare utvecklingsfrågor. Rapporterna ska ta upp respekten för markrättigheter. Rapporterna ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor för råvaror till biodrivmedel som används i gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört var och en av följande ILO-konventioner:

- Konvention (nr 29) angående tvångs- eller obligatoriskt arbete.
- Konvention (nr 87) angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten.
- Konvention (nr 98) angående tillämpning av principerna för organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten.
- Konvention (nr 100) angående lika lön för män och kvinnor för arbete av lika värde.
- Konvention (nr 105) angående avskaffande av tvångsarbete.
- Konvention (nr 111) angående diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning.
- Konvention (nr 138) om minimiålder för tillträde till arbete.
- Konvention (nr 182) om förbud mot och omedelbara åtgärder för att avskaffa de värsta formerna av barnarbete.

Dessa rapporter ska för tredjeländer och medlemsstater som är viktiga källor till råvaror för biodrivmedel som används inom gemenskapen ange huruvida landet har ratificerat och genomfört

- Cartagena-protokollet om biosäkerhet,
- konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter.

Den första rapporten ska överlämnas 2012. Kommissionen ska vid behov föreslå korrigerande åtgärder, i synnerhet om det visar sig att produktionen av biodrivmedel i betydande grad påverkar livsmedelspriserna.

8. Med avseende på de syften som anges i punkt 1 a, b och c får medlemsstaterna inte av andra skäl som rör hållbarhet vägra att beakta biodrivmedel och flytande biobränslen som erhållits i enlighet med den här artikeln.

9. Senast den 31 december 2009 ska kommissionen rapportera om kraven på ett hållbarhetssystem för energimässig användning av andra typer av biomassa än biodrivmedel och flytande biobränslen. Rapporten ska i lämpliga fall åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet på ett hållbarhetssystem för annan energianvändning av biomassa. Denna rapport och förslag i rapporten ska bygga på tillgängliga vetenskapliga rön av högsta kvalitet, under beaktande av den senaste utvecklingen inom relevanta innovativa processer. Om den analys som gjorts i detta syfte visar att det skulle vara lämpligt att införa ändringar, vad avser biomassa från skogsbruket, i beräkningsmetoden i bilaga V eller i hållbarhetskraven när det gäller kollager i samband med biodrivmedel och flytande biobränslen, ska kommissionen i lämpliga fall samtidigt lägga fram sådana förslag till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 18

Kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskrakterna för biodrivmedel och flytande biobränslen

1. I de fall biodrivmedel och flytande biobränslen ska beaktas för de syften som anges i artikel 17.1 a, b och c, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna visar att de hållbarhetskrakter som anges i artikel 17.2–17.5 har uppfyllts. För detta syfte ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som

- a) medger att partier med råvaror eller biobränslen med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,
- b) kräver att information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplad till blandningen, och
- c) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

2. Kommissionen ska 2010 och 2012 rapportera till Europaparlamentet och rådet om driften av den massbalansmetod för kontroll av överensstämmelse som beskrivs i punkt 1 och om möjligheten att tillåta andra kontrollmetoder för vissa eller alla typer av råvaror, biodrivmedel eller flytande biobränslen. Kommissionen ska i sin bedömning beakta de kontrollmetoder där information om hållbarhetsegenskaper inte behöver vara fysiskt kopplad till vissa partier eller blandningar. Vid bedömningen ska man beakta behovet av att bibehålla kontrollsystemets integritet och effektivitet, samtidigt som man undviker att lägga en orimligt tung börda på industrin. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet beträffande användningen av andra kontrollmetoder.

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att se till att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information och att de på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för medlemsstaten. Medlemsstaterna ska kräva att de ekonomiska aktörerna ser till att informationen genomgår en tillfredsställande oberoende granskning och att de tillhandahåller bevis på att detta har gjorts. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.

Den information som avses i första stycket ska i synnerhet inbegripa information om hur hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.5 har respekterats och lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att skydda mark, vatten och luft, för att återställa skadad mark, för att undvika överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt lämplig och relevant information om de åtgärder som vidtagits för att ta hänsyn till de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.

Kommissionen ska i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3 upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena. Den ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet.

De skyldigheter som anges i denna punkt ska gälla oavsett om biodrivmedlen eller de flytande biobränslena produceras inom gemenskapen eller importeras.

Medlemsstaterna ska i aggregerad form lägga fram den information som avses i första stycket i denna punkt för kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra denna information på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24 i sammanfattad form, där konfidentialiteten hos kommersiellt känsliga uppgifter bevaras.

4. Gemenskapen ska sträva efter att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer vilka innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier som motsvarar de kriterier som fastställs i detta direktiv. När gemenskapen har ingått avtal vilka innehåller bestämmelser i ämnen som omfattas av de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17.2–17.5, får kommissionen besluta att dessa avtal visar att biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras från råvaror som odlats i dessa länder uppfyller hållbarhetskriterierna i fråga. Vid ingåendet av dessa avtal ska särskild uppmärksamhet ägnas de åtgärder som vidtagits för att bevara områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, indirekta ändringar i markanvändning, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biomassaprodukter innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 17.2 eller visar att leveranserna av biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.3–17.5. Kommissionen får besluta att dessa system innehåller tillförlitliga uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för att skydda områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (bl.a. skydd av avrinningsområden och erosionsskydd), skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket. Kommissionen får också erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, vid tillämpning av artikel 17.3 b ii.

Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp innehåller tillförlitliga uppgifter för de syften som anges i artikel 17.2.

Kommissionen får besluta att mark som omfattas av ett nationellt eller regionalt program för återställande av allvarligt skadad eller kraftigt förorenad mark uppfyller de kriterier som fastställs i del C punkt 9 i bilaga V.

5. För att kommissionen ska fatta beslut i enlighet med punkt 4 krävs det att avtalet eller systemet uppfyller tillfredsställande normer för tillförlitlighet, öppenhet och oberoende granskning. System för att mäta minskningen av växthusgasutsläpp ska också uppfylla de krav på metoder som anges i bilaga V. Förteckningar över de områden med stort värde för den biologiska mångfalden som avses i artikel 17.3 b ii ska uppfylla tillfredsställande normer för objektivitet och överensstämma med internationellt erkända normer samt kunna överklagas på lämpligt sätt.

6. Beslut enligt punkt 4 ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

7. Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett avtal eller system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4, i den utsträckning som omfattas av det beslutet, får en medlemsstat inte kräva att leverantören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterier som fastställs i artikel 17.2–17.5 eller information om de åtgärder som avses i punkt 3 andra stycket i den här artikeln.

8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen undersöka tillämpningen av artikel 17 i fråga om en källa för biodrivmedel eller flytande biobränsle och, inom sex månader från mottagandet av en begäran och i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.3, besluta

om den berörda medlemsstaten får beakta biodrivmedel eller flytande biobränsle från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 17.1 a, b och c.

9. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om

- a) effektiviteten hos systemet för tillhandahållande av information om hållbarhetskriterier, och
- b) huruvida det är genomförbart och lämpligt att införa bindande krav i fråga om skyddet av luft, mark eller vatten, med hänsyn till de senaste vetenskapliga rön och till gemenskapens internationella förpliktelser.

Vid behov ska kommissionen föreslå korrigerande åtgärder.

Artikel 19

Beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel och flytande biobränslen

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 17.2 ska de minskade växthusgasutsläppen genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen beräknas enligt följande, nämligen

- a) genom att använda normalvärdet när ett normalvärde för minskningen av växthusgasutsläppen för en produktionskedja fastställs i del A eller B i bilaga V och när e_p -värdet för dessa biodrivmedel eller flytande biobränslen, som beräknas i enlighet med del C punkt 7 i bilaga V, är lika med eller mindre än noll,
- b) genom att använda ett faktiskt värde som beräknas i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V, eller
- c) genom att använda ett värde beräknat som summan av faktorerna i den formel som avses i del C punkt 1 i bilaga V, varvid de disaggregerade normalvärdena i del D eller E i bilaga V får användas för vissa faktorer, och faktiska värden beräknade i enlighet med den metod som fastställs i del C i bilaga V för alla övriga faktorer.

2. Senast den 31 mars 2010 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport med en förteckning över de områden på deras territorier som klassificeras som nivå 2 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller som en mer disaggregerad Nuts-nivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) ⁽¹⁾, när de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas vara lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken "Disaggregerade normalvärden för odling" i del D i bilaga V till detta direktiv, varvid rapporten ska åtföljas av en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa förteckningen. Metoden ska beakta markegenskaperna, klimatet och förväntad skördenivå.

⁽¹⁾ EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.

3. Normalvärdena i del A i bilaga V för biodrivmedel och de disaggregerade normalvärdena för odling i del D i bilaga V för biodrivmedel och flytande biobränslen får användas endast om råvarorna

- a) odlas utanför gemenskapen,
- b) odlas inom gemenskapen i områden som ingår i de förteckningar som avses i punkt 2, eller
- c) är avfall eller restprodukter som inte härrör från jordbruk, vattenbruk eller fiske.

För biodrivmedel och flytande biobränslen som inte omfattas av led a, b eller c ska de faktiska värdena för odling användas.

4. Senast den 31 mars 2010 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om möjligheten att upprätta förteckningar över områden i tredjeländer där de typiska växthusgasutsläppen från odling av jordbruksråvaror kan förväntas bli lägre än eller lika höga som de utsläpp som rapporterats under rubriken "Odling" i del D i bilaga V, varvid rapporten om möjligt ska åtföljas av sådana förteckningar och en beskrivning av den metod och de uppgifter som använts för att sammanställa dem. Rapporten ska vid behov åtföljas av relevanta förslag.

5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och där efter vartannat år rapportera om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i delarna B och E i bilaga V, med särskilt beaktande av utsläpp från transporter och bearbetning, och får om nödvändigt besluta att korrigera värdena. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

6. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet med en översyn av konsekvenserna av indirekta ändringar av markanvändning på växthusgasutsläppen och möjliga vägar för att minimera dessa konsekvenser. Rapporten ska, vid behov, åtföljas av ett förslag, som grundar sig på bästa tillgängliga vetenskapliga rön, och innehålla en konkret metod för utsläpp från förändringar i kollager som orsakas av indirekta ändringar av markanvändningen, för att säkerställa efterlevnad av detta direktiv, särskilt artikel 17.2.

Ett sådant förslag ska omfatta nödvändiga skyddsåtgärder för att ge säkerhet åt investeringar som gjorts innan denna metod tillämpas. Med avseende på anläggningar som producerade biodrivmedel före slutet av 2013, ska tillämpningen av de åtgärder som avses i första stycket inte, förrän den 31 december 2017, leda till att biodrivmedel som produceras i dessa anläggningar inte anses uppfylla hållbarhetskriterierna enligt detta direktiv om de annars hade gjort det, under förutsättning att dessa biodrivmedel medför en minskning av växthusgasutsläpp på minst 45 %. Detta ska gälla för biodrivmedelsanläggningarnas kapacitet vid slutet av 2012.

Europaparlamentet och rådet ska sträva efter att fatta beslut senast den 31 december 2012 om sådana eventuella förslag som lagts fram av kommissionen.

7. Bilaga V får anpassas till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bland annat genom tillägg av värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel för samma eller för andra råvaror och genom ändring av den metod som fastställs i del C. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

När det gäller anpassning av normalvärdena och den metod som fastställs i bilaga V, ska särskild uppmärksamhet ägnas

- redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,
- redovisningsmetoden för samprodukter,
- redovisningsmetoden för kraftvärme, och
- den status som tilldelas skörderester som samprodukter.

Normalvärdena för biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfall-solja ska ses över så snart som möjligt.

Eventuella ändringar av eller tillägg till förteckningen över normalvärden i bilaga V ska uppfylla följande:

a) Om bidraget till de totala utsläppen från en faktor är litet, om avvikelserna är begränsade eller om det är mycket dyrt eller besvärligt att fastställa de faktiska värdena, ska normalvärdena vara typiska för normala produktionsprocesser.

b) I alla övriga fall ska normalvärdena vara konservativa jämfört med normala produktionsprocesser.

8. Detaljerade definitioner ska fastställas, inbegripet de tekniska specifikationer som krävs för de kategorier som anges i del C punkt 9 i bilaga V. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.4.

Artikel 20

Genomförandeåtgärder

De genomförandeåtgärder som avses i artiklarna 17.3 andra stycket, 18.3 tredje stycket, 18.6, 18.8, 19.5, 19.7 första stycket och 19.8 i det här direktivet ska även fullt ut beakta de syften som anges i artikel 7a i direktiv 98/70/EG.

Artikel 21

Särskilda bestämmelser för energi från förnybara energikällor inom transportsektorn

1. Medlemsstaterna ska se till att allmänheten utförligt informeras om tillgängligheten på samtliga olika källor för energi från förnybara energikällor i transporter och deras miljöfördelar.

Då biobränsleandelen i mineraloljederivat överstiger 10 volymprocent ska medlemsstaterna kräva att det anges vid försäljningsstället.

2. När operatörerna ska visa att de uppfyller nationella kvoter för energi från förnybara energikällor och målet om andelen energi från förnybara energikällor i samtliga transporter enligt artikel 3.4, ska bidraget från biodrivmedel som produceras från avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin räknas dubbelt jämfört med andra biodrivmedel.

Artikel 22

Medlemsstaternas rapportering

1. Varje medlemsstat ska, senast den 31 december 2011 och därefter vartannat år, lämna in en rapport till kommissionen om hur främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor utvecklas. Den sjätte rapporten, som ska lämnas in senast den 31 december 2021, ska vara den sista rapport som krävs.

Rapporten ska särskilt behandla följande:

a) Den sektorsvisa (el, värme och kyla samt transport) och den totala andelen energi från förnybara energikällor under de två föregående kalenderåren samt de åtgärder som vidtagits eller planeras på nationell nivå för att främja tillväxten av energi från förnybara energikällor, med beaktande av det vägläggande förloppet i bilaga 1 del B, i enlighet med artikel 5.

b) Införande och funktionssätt för stödsystem och andra åtgärder för att främja energi från förnybara energikällor samt alla förändringar beträffande de åtgärder som tillämpas jämfört med dem i medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor och information om hur den stödda elen fördelas till slutkunderna i enlighet med artikel 3.6 i direktiv 2003/54/EG.

c) En beskrivning av hur medlemsstaten, i förekommande fall, lagt upp sitt stödsystem för att ta hänsyn till sådana tillämpningar av energi från förnybara energikällor som ger extra fördelar i förhållande till andra, jämförbara tillämpningar, men som samtidigt kan medföra högre kostnader, inbegripet biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.

d) En beskrivning av hur systemet med ursprungsgarantier för el, värme och kyla från förnybara energikällor fungerar, samt vilka åtgärder som vidtagits för att göra systemet tillförlitligt och skydda det mot bedrägerier.

e) Vilka framsteg som gjorts när det gäller att utvärdera och förbättra administrativa förfaranden i syfte att avlägsna lagstiftningsmässiga och icke-lagstiftningsmässiga hinder för utvecklingen av energi från förnybara energikällor.

- f) Vilka åtgärder som vidtagits för att säkra transmission och distribution av energi från förnybara energikällor och för att förbättra systemet eller bestämmelserna för fördelning av kostnader enligt artikel 16.3.
- g) Förändringar när det gäller tillgänglighet och användning av biomassaresurser för energiändamål.
- h) Förändringar när det gäller råvarupriser och markanvändning i medlemsstaten som kan kopplas till den ökade användningen av biomassa och andra former av energi från förnybara energikällor.
- i) Förändringar när det gäller och andel biodrivmedel som framställs av avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- j) Den beräknade effekten av produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen på den biologiska mångfalden, vattenresurserna, vattenkvaliteten och markkvaliteten inom medlemsstaten.
- k) Uppskattad nettominuskning av växthusgasutsläppen till följd av användningen av energi från förnybara energikällor.
- l) Beräknad överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor jämförd med det vägledande förloppet, som kan överföras till andra medlemsstater samt den beräknade potentialen för gemensamma projekt fram till 2020.
- m) Beräknad efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion fram till 2020.
- n) Uppgifter om hur andelen biologiskt nedbrytbart avfall i det avfall som använts för energiproduktion beräknats samt vad som gjorts för att förbättra och verifiera dessa beräkningar.
2. När medlemsstaterna uppskattar hur stor nettominuskning av växthusgasutsläppen som användningen av biodrivmedel lett till, får de, för de rapporter som avses i punkt 1, använda de typiska värden som anges i delarna A och B i bilaga V.
3. I den första rapporten ska medlemsstaten ange huruvida den avser att
- a) inrätta ett enda administrativt organ som ansvarar för godkännande, certifiering och beviljande av tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande,
- b) automatiskt godkänna ansökningar beträffande planering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor, om det ansvariga organet inte i tid tagit ställning till ansökan, eller
- c) ange geografiska områden som är lämpade för produktion av energi från förnybara energikällor i den fysiska planeringen och för uppförande av anläggningar för fjärrvärme och fjärrkyla.
4. I varje rapport ska medlemsstaten ha möjlighet att korrigera uppgifter i tidigare rapporter.

Artikel 23

Kommissionens övervakning och rapportering

1. Kommissionen ska övervaka ursprunget för biodrivmedel och flytande biobränslen som används i gemenskapen samt de konsekvenser som produktionen får på markanvändningen i gemenskapen och i de viktigaste tredjeländer som tillhandahåller produkterna, inklusive konsekvenser som beror på förflyttning. Övervakningen ska grunda sig på medlemsstaternas rapporter, som lämnats in i enlighet med artikel 22.1, och på rapporter från relevanta tredjeländer och mellanstatliga organisationer samt på vetenskapliga studier och annan information av värde. Kommissionen ska också övervaka de förändringar av råvarupriser som är kopplade till användningen av biomassa för energiändamål och dithörande positiva och negativa effekter på livsmedelstryggheten. Kommissionen ska övervaka alla anläggningar som omfattas av artikel 19.6.
2. Kommissionen ska upprätthålla en dialog och utbyta information med tredjeländer, biodrivmedelsproducenter, konsumentorganisationer och det civila samhället beträffande genomförandet av de åtgärder i detta direktiv som gäller biodrivmedel och flytande biobränslen. Den ska härvid vara särskilt uppmärksam på hur produktionen av biodrivmedel påverkar livsmedelspriserna.
3. Kommissionen ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet och rådet på grundval av medlemsstaternas rapporter enligt artikel 22.1 och den övervakning och analys som avses i punkt 1 i den här artikeln. Den första rapporten ska överlämnas 2012.
4. När kommissionen rapporterar om minskningar av växthusgasutsläpp till följd av användning av biodrivmedel ska den använda sig av de värden som medlemsstaterna rapporterat in och samtidigt bedöma om – och i så fall hur – det uppskattade utfallet skulle ändras om även samprodukter räknades in vid användningen av substitutionsmetoden.
5. Kommissionen ska särskilt analysera följande i sina rapporter:
- a) De relativa miljömässiga fördelarna och kostnaderna med olika biodrivmedel, effekterna på biodrivmedelområdet av gemenskapens importlagstiftning, konsekvenserna för försörjningstryggheten samt åtgärder för att uppnå balans mellan inhemsk produktion och import.
- b) Vilka effekter den ökade efterfrågan på biodrivmedel har på hållbarheten i gemenskapen och tredjeländer, med beaktande av ekonomiska och miljömässiga effekter, inbegripet konsekvenserna för den biologiska mångfalden.

- c) Möjligheterna att på ett vetenskapligt objektivt sätt identifiera geografiska områden med stor biologisk mångfald som inte omfattas av artikel 17.3.
- d) Vilka effekter den ökade efterfrågan på biomassa har på de sektorer som utnyttjar den.
- e) Tillgången på biodrivmedel som produceras från avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel samt material som innehåller både cellulosa och lignin.
- f) Indirekta förändringar av markanvändningen i förhållande till samtliga produktionskedjor.

Kommissionen ska, om lämpligt, föreslå korrigerande åtgärder.

6. Utgående från de rapporter som lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.3 ska kommissionen bedöma effektiviteten i de åtgärder medlemsstaterna vidtagit för att inrätta en enda administrativt organ som ansvarar för handläggning av ansökningar om godkännande, certifiering och tillstånd för anläggningar för energi från förnybara energikällor samt hjälp till sökande.

7. För att uppnåendet av det i artikel 3.1 avsedda målet på 20 % ska gå lättare att finansiera och samordna, ska kommissionen senast den 31 december 2010 lägga fram en plan med analys och åtgärder på området energi från förnybara energikällor, i syfte att särskilt

- a) förbättra användningen av strukturfonder och ramprogram,
- b) förbättra och öka användningen av medel från Europeiska investeringsbanken och andra offentliga finansinstitut,
- c) förbättra tillgången till riskkapital, framför allt med hjälp av en analys av genomförbarheten av ett riskdelningssystem för investeringar i energi från förnybara energikällor i gemenskapen, liknande initiativet med den globala fonden för energieffektivitet och energi från förnybara energikällor som är inriktad på tredjeländer,
- d) förbättra samordningen mellan gemenskapsstödet och nationellt stöd samt andra stödformer, och
- e) förbättra samordningen av stödet till initiativ som avser energi från förnybara energikällor vars framgång beror av insatser från aktörer i flera olika medlemsstater.

8. Senast den 31 december 2014 ska kommissionen lägga fram en rapport som särskilt ska behandla följande:

- a) En omprövning av minimisänkningen av växthusgasutsläppen som ska gälla från de datum som avses i artikel 17.2 andra stycket med utgångspunkt i en konsekvensanalys, som

i synnerhet tar hänsyn till den tekniska utvecklingen, tillgänglig teknik och tillgången till den första och andra generationens biodrivmedel som ger en kraftig minskning av växthusgasutsläppen.

- b) En omprövning av följande faktorer med avseende på det mål som avses i artikel 3.4:

- i) Kostnadseffektiviteten hos de åtgärder som ska genomföras för att nå målet.

- ii) Bedömning av om det är möjligt att nå målet samtidigt som biodrivmedelproduktionens hållbarhet säkerställs i gemenskapen och i tredjeländer, och med hänsyn till de ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenserna, inklusive indirekta konsekvenser för den biologiska mångfalden, samt kommersiell tillgänglighet av andra generationens biodrivmedel.

- iii) Konsekvenserna av genomförandet av målet på tillgång till livsmedel till överkomliga priser.

- iv) Den kommersiella tillgången till elfordon, hybridfordon och vätsgasdrivna fordon samt de metoder som valts för att beräkna andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn.

- v) Bedömningen av de specifika marknadsvillkoren, i synnerhet med hänsyn till marknader där transportdrivmedel utgör mer än hälften av den slutliga energianvändningen och marknader som är helt beroende av importerade biodrivmedel.

- c) En utvärdering av genomförandet av detta direktiv, särskilt när det gäller samarbetsmekanismer, för att se till att de gör det möjligt för medlemsstaterna att fortsätta använda de nationella stödssystem som avses i artikel 3.3 och således nå de nationella mål som anges i bilaga 1 när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta, teknisk utveckling, samt av vilka slutsatser som kan dras för att nå målet att 20 % av energin ska komma från förnybara energikällor på gemenskapsnivå.

På grundval av denna rapport ska kommissionen vid behov lägga fram förslag för Europaparlamentet och rådet där ovanstående faktorer tas upp, särskilt följande:

- Såvitt avser faktorerna i led a: ändring av den minimisänkningen av växthusgasutsläppen som anges i det ledet.

- Såvitt avser faktorerna i led c: lämpliga anpassningar av de samarbetsåtgärder som föreskrivs i detta direktiv för att förbättra deras effektivitet att uppnå målet om 20 %. Detta förslag ska varken påverka målet om 20 % eller medlemsstaternas kontroll över nationella stödssystem och samarbetsåtgärder.

9. Kommissionen ska 2018 lägga fram en färdplan för energi från förnybara energikällor för perioden efter 2020.

Denna färdplan ska vid behov åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet för perioden efter 2020. I färdplanen ska det tas hänsyn till de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av detta direktiv samt den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor.

10. Kommissionen ska 2021 lägga fram en rapport med en översyn av tillämpningen av detta direktiv. I rapporten ska det särskilt tas upp vilken roll följande faktorer spelat för att göra det möjligt för medlemsstaterna att nå de nationella mål som anges i bilaga 1 när det gäller det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta:

- a) Arbetet med att ta fram prognoser och nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.
- b) Effektiviteten i samarbetsmekanismerna.
- c) Den tekniska utvecklingen inom området energi från förnybara energikällor, också hur användningen av biodrivmedel inom kommersiell luftfart utvecklats.
- d) Effektiviteten i de nationella stödsystemen.
- e) Slutsatserna i de rapporter från kommissionen som avses i punkterna 8 och 9.

Artikel 24

Öppenhetsplattform

1. Kommissionen ska inrätta en offentlig öppenhetsplattform on-line. Denna plattform ska bidra till att öka öppenheten samt underlätta och främja samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om de statistiska överföringar som avses i artikel 6 och de gemensamma projekt som avses i artiklarna 7 och 9. Dessutom kan plattformen användas till att offentliggöra relevant information som kommissionen eller en medlemsstat anser vara av stor betydelse för detta direktiv och för att uppnå dess mål.

2. Genom öppenhetsplattformen ska kommissionen offentliggöra följande uppgifter, i tillämpliga fall i en aggregerad form där konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter bevaras:

- a) Medlemsstaternas nationella handlingsplaner för energi från förnybara energikällor.
- b) Medlemsstaternas prognosdokument enligt artikel 4.3, så snart som möjligt kompletterade med kommissionens sammanfattning av överskottsproduktion och uppskattad efterfrågan på import.
- c) Medlemsstaternas erbjudanden om samarbete kring statistiska överföringar eller gemensamma projekt på begäran av den berörda medlemsstaten.

d) De uppgifter som avses i artikel 6.2 om statistiska överföringar mellan medlemsstater.

e) De uppgifter som avses i artikel 7.2 och 7.3 och artikel 9.4 och 9.5 om gemensamma projekt.

f) Medlemsstaternas nationella rapporter enligt artikel 22.

g) Kommissionens rapporter enligt artikel 23.3.

Kommissionen ska dock inte offentliggöra de prognosdokument från medlemsstaterna som avses i artikel 4.3 och de uppgifter i medlemsstaternas nationella rapporter som avses i artikel 22.1 led l och m om den medlemsstat som lämnat in uppgifterna begär det.

Artikel 25

Kommittéer

1. Förutom i de fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av kommittén för energi från förnybara energikällor.

2. Såvitt avser frågor som rör hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen ska kommissionen biträdas av kommittén för hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 26

Ändringar och upphävanden

1. I direktiv 2001/77/EG ska artiklarna 2, 3.2 och 4–8 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.

2. I direktiv 2003/30/EG ska artiklarna 2, 3.2, 3.3, 3.5, 5 och 6 utgå med verkan från och med den 1 april 2010.

3. Direktiv 2001/77/EG och 2003/30/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2012.

Artikel 27

Införlivande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.1, 4.2 och 4.3, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 5 december 2010.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

Nationella övergripande mål för andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen (brutto) 2020 ⁽¹⁾

A. Nationella övergripande mål

	Andel energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2005 (S_{2005})	Mål beträffande andelen energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) 2020 (S_{2020})
Belgien	2,2 %	13 %
Bulgarien	9,4 %	16 %
Tjeckien	6,1 %	13 %
Danmark	17,0 %	30 %
Tyskland	5,8 %	18 %
Estland	18,0 %	25 %
Irland	3,1 %	16 %
Grekland	6,9 %	18 %
Spanien	8,7 %	20 %
Frankrike	10,3 %	23 %
Italien	5,2 %	17 %
Cypern	2,9 %	13 %
Lettland	32,6 %	40 %
Litauen	15,0 %	23 %
Luxemburg	0,9 %	11 %
Ungern	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nederländerna	2,4 %	14 %
Österrike	23,3 %	34 %
Polen	7,2 %	15 %
Portugal	20,5 %	31 %
Rumänien	17,8 %	24 %
Slovenien	16,0 %	25 %
Slovakien	6,7 %	14 %
Finland	28,5 %	38 %
Sverige	39,8 %	49 %
Förenade kungariket	1,3 %	15 %

B. Vägledande förlopp

Det vägledande förlopp som avses i artikel 3.2 ska bestå av följande andelar energi från förnybara energikällor:

$S_{2005} + 0,20 + (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2011–2012

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2013–2014

⁽¹⁾ För att det ska vara möjligt att uppnå de nationella målen enligt denna bilaga framhålls att riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd erkänner det fortsatta behovet av nationella stödmekanismer för främjande av energi från förnybara energikällor.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2003})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2015–2016

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2003})$, som ett genomsnitt för tvåårsperioden 2017–2018

där

S_{2005} = medlemsstatens andel 2005 enligt tabellen i del A,

och

S_{2020} = medlemsstatens andel 2020 enligt tabellen i del A.

—

BILAGA II

Normaliseringsregel för att redovisa el från vattenkraft och vindkraft

Följande regel ska tillämpas vid redovisningen av el från vattenkraft i en medlemsstat:

$$Q_{N(\text{norm})} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

där

- N = referensår,
- $Q_{N(\text{norm})}$ = normaliserad el som producerats i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten under år N , för redovisningsändamål,
- Q_i = mängden el som faktiskt producerats i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten under år i , mätt i GWh, med undantag för den produktion i pumpkraftverk som kommer från tidigare uppumpat vatten,
- C_i = den totala installerade kapaciteten, exklusive pumpad lagring, i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten vid slutet av år i , mätt i MW.

Följande regel ska tillämpas vid redovisningen av el från vindkraft i en medlemsstat:

$$Q_{N(\text{norm})} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

där

- N = referensår,
- $Q_{N(\text{norm})}$ = normaliserad el som producerats i samtliga vattenkraftverk i medlemsstaten under år N , för redovisningsändamål,
- Q_i = mängden el som faktiskt producerats i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten under år i , mätt i GWh,
- C_j = den totala installerade kapaciteten i samtliga vindkraftverk i medlemsstaten vid slutet av år j , mätt i MW,
- n = 4 eller det antal år som föregår år N och för vilka uppgifter om kapacitet och produktion finns tillgängliga för medlemsstaten i fråga, beroende på vilket som är lägst.

BILAGA III

Energiinnehåll i transportdrivmedel

Drivmedel	Energiinnehåll per viktenhet (effektivt värmevärde, MJ/kg)	Energiinnehåll per volymenhet (effektivt värmevärde, MJ/l)
Bioetanol (etanol som framställs av biomassa)	27	21
Bio-ETBE (etyltertiärbutyleter som framställs med bioetanol som råvara)	36 (varav 37 % från förnybara energikällor)	27 (varav 37 % från förnybara energikällor)
Biometanol (metanol som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	20	16
Bio-MTBE (metyltertiärbutyleter som framställs med biometanol som råvara)	35 (varav 22 % från förnybara energikällor)	26 (varav 22 % från förnybara energikällor)
Biodimetyleter (dimetyleter som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	28	19
Bio-TAEE (tert-amyletyleter som framställs med bioetanol som råvara)	38 (varav 29 % från förnybara energikällor)	29 (varav 29 % från förnybara energikällor)
Biobutanol (butanol som framställs av biomassa för användning som biodrivmedel)	33	27
Biodiesel (metylester av dieselkvalitet som framställs av vegetabilisk eller animalisk olja, för användning som biodrivmedel)	37	33
Fischer-Tropsch-diesel (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten som framställs av biomassa)	44	34
Vätebehandlad vegetabilisk olja (vegetabilisk olja som termokemiskt behandlats med väte)	44	34
Ren vegetabilisk olja (olja som framställs av oljeväxter genom pressning, extraktion eller liknande metoder, oraffinerad eller raffinerad men kemiskt oförändrad, förutsatt att den kan användas i den typ av motorer det gäller och att den uppfyller utsläppskraven)	37	34
Biogas (bränslegas som framställs av biomassa eller av den biologiskt nedbrytbara delen av avfall, som kan renas till naturgaskvalitet, för användning som biodrivmedel eller vedgas)	50	—
Bensin	43	32
Diesel	43	36

BILAGA IV

Certifiering av installatörer

De certifieringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem som avses i artikel 14.3 ska grundas på följande kriterier:

1. Certifierings- eller kvalificeringsprocessen ska vara transparent och tydligt beskriven av medlemsstaten eller av det administrativa organ som medlemsstaten utsett.
2. Installatörer av anläggningar för biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme och solceller och solfångare ska certifieras genom ett ackrediterat utbildningsprogram eller av en ackrediterad utbildningsleverantör.
3. Ackrediteringen av utbildningsprogrammet eller utbildningsleverantören ska göras av medlemsstaterna eller av de administrativa organ som dessa utsett. Det ackrediterande organet ska se till att det utbildningsprogram som utbildningsleverantören tillhandahåller har såväl kontinuitet som regional eller nationell täckning. Utbildningsleverantören ska ha lämplig teknisk utrustning för att ge praktisk utbildning, inbegripet viss laboratorieutrustning eller liknande. Utbildningsleverantören ska också, förutom den grundläggande utbildningen, tillhandahålla kortare repetitionskurser i aktuella frågor, inbegripet ny teknik, för att möjliggöra livslångt lärande om installationsarbete. Utbildningsleverantören kan vara tillverkaren av utrustningen eller systemet, institut eller organisationer.
4. Utbildningen för att certifiera eller kvalificera installatörer ska innehålla både teoretiska och praktiska moment. I slutet av utbildningen ska installatören ha nödvändiga färdigheter för att installera den utrustning och de system som motsvarar kundens behov av prestanda och funktionssäkerhet, uppvisa god yrkesskicklighet samt följa alla gällande normer och standarder, inbegripet dem som gäller energi- och miljömärkning.
5. Utbildningen ska avslutas med ett prov, och de deltagare som klarar provet ska få ett intyg eller en kvalificering. Provet ska innehålla ett praktiskt moment där deltagarna får visa att de kan installera värmepannor eller kaminer som eldas med biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme, solceller eller solfångare.
6. I de certifieringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem som avses i artikel 14.3 ska följande riktlinjer vederbörligen beaktas:
  - a) Ackrediterade utbildningsprogram bör erbjudas installatörer med yrkeserfarenhet som har genomgått, eller som håller på att genomgå, någon av följande utbildningar:
    - i) För installatörer av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa: utbildning som rörmokare, rörläggare eller värmeingenjör, eller som tekniker med specialisering på sanitets-, värme- eller kylutrustning.
    - ii) För installatörer av värmepumpar: utbildning som rörmokare eller kylingenjör och med grundläggande färdigheter inom el och rörmokeri (kapning av rör, lödning och limning av rörskarvar, värmeisolerings, tätning av kopplingar, läckagetester samt installation av värme- och kylsystem).
    - iii) När det gäller installatörer av solceller och solfångare: utbildning som rörmokare eller elektriker och med färdigheter inom rörmokeri, el och takläggning, inbegripet kunskaper i lödning och limning av rörskarvar, tätning av kopplingar samt läckagetester (rörmokeri), färdigheter när det gäller elinstallation samt kännedom om vanliga takmaterial, stänkbleck o.dyl. samt vanliga tätningmetoder.
    - iv) Yrkesutbildning som ger installatören relevanta färdigheter motsvarande 3 års utbildning i de färdigheter som anges i a, b eller c, inbegripet både teoriundervisning och utbildning på en arbetsplats.
  - b) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa bör ge en överblick över marknadsläget för biomassa och täcka ekologiska aspekter, biodrivmedel, logistik, brandskydd och därtill kopplade stöd och subventioner, förbränningsmetoder, eldningsystem, optimala hydrauliska lösningar, kostnads- och lönsamhetskalkyler, samt utformning, installation och underhåll av värmepannor och kaminer som eldas med biomassa. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för biomassateknik och biodrivmedel, t.ex. pellets, samt om nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning som gäller biomassa.

- c) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av värmepumpar bör ge en överblick över marknadsläget för värmepumpar och täcka geotermiska resurser och marktemperaturer i olika regioner, identifiering av jord- och bergarter med avseende på värmeledningsförmåga, bestämmelser om utnyttjande av geotermiska resurser, möjligheter att använda värmepumpar i byggnader och fastställande av vilket värmepumpssystem som är lämpligast, kunskap om deras tekniska krav, säkerhet, luftfiltrering, sammankoppling med värmekällan och systemets utformning. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för värmepumpar samt om tillämplig nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Installatören ska ha följande nyckelkompetenser:
- i) En grundläggande förståelse av de fysikaliska och operativa principerna för en värmepump, inbegripet egenskaperna hos värmepumpens cirkulationssystem, nämligen förhållandet mellan låg temperatur hos värmesänkan, hög temperatur hos värmekällan, och systemets effektivitet, samt bestämning av värmefaktorn (COP) och årsvärmefaktorn (SPF).
  - ii) Förståelse av de olika komponenterna i värmepumpens cirkulationssystem och deras funktion, inbegripet kompressor, expansionsventil, förångare, kondensor, fixturer och kopplingar, smörjolja, köldmedium samt möjligheterna till överhettning, underkyllning och kylning med värmepumpar.
  - iii) Förmåga att välja och dimensionera komponenter i typiska installationssituationer, inbegripet bestämning av standardvärden för värmelasten i olika byggnader och för varmvattenproduktion på grundval av energianvändningen, beräkning av värmepumpens önskade kapacitet utifrån värmelasten för varmvattenproduktion och byggnadens lagringsmassa samt i händelse av diskontinuerlig strömförsörjning, val av komponenter till ackumulatortanken och beräkning av tankens volym samt integrering av ett extra värmesystem.
- d) Den teoretiska delen av utbildningen för installatörer av solceller och solfångare bör ge en överblick över marknadsläget för solenergi produkter samt kostnads- och lönsamhetskalkyler och täcka ekologiska aspekter, komponenter, egenskaper hos och dimensionering av solenergisystem, val av rätt system och dimensionering av komponenter, beräkning av värmebehovet, brandskydd och därtill kopplade stöd och subventioner samt utformning, installation och underhåll av solceller och solfångare. Utbildningen bör också ge goda kunskaper om samtliga europeiska standarder för teknik och certifiering, t.ex. Solar Keymark, samt om nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning. Installatören bör ha följande nyckelkompetenser:
- i) Förmåga att arbeta säkert med de redskap och den utrustning som krävs, att följa normer och standarder för säkerhet, och att uppmärksamma sådana risker vid rörmokeri, elarbeten m.m. som är förbundna med solenergiinstallationer.
  - ii) Förmåga att identifiera sådana system och komponenter som utmärker aktiva och passiva system, inbegripet den mekaniska konstruktionen, samt bestämma komponenternas läge och hela systemets utformning och sammansättning.
  - iii) Förmåga att avgöra hur stor installationsyta som krävs, riktning och lutning på solceller och solfångare med beaktande av skuggning, solexponering, strukturell integritet, installationens lämplighet för byggnaden och klimatet, val av lämplig installationsmetod för olika typer av tak samt jämvikt för den systemutrustning som krävs för installationen.
  - iv) När det gäller solcellssystem krävs särskilt förmåga att anpassa den elektriska utformningen, inbegripet att bestämma normal belastningsström, välja lämpliga typer av ledare och lämplig märkkapacitet för varje elektrisk krets, bestämma lämplig storlek, märkkapacitet och placering för all ansluten utrustning och alla delsystem samt välja en lämplig sammankopplingspunkt.
- e) Intyget som utfärdas till installatörerna bör vara tidsbegränsat, så att det krävs att man går en repetitionskurs för att få behålla certifieringen.

BILAGA V

Bestämmelser för beräkning av växthusgaspåverkan av biodrivmedel, flytande biobränslen och deras fossila motsvarigheter

A. Typiska värden och normalvärden för biodrivmedel när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidkivalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av sockerbetor	61 %	52 %
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32 %	16 %
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32 %	16 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	45 %	34 %
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	53 %	47 %
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	69 %	69 %
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	56 %	49 %
Etanol av sockerrör	71 %	71 %
ETBE (etyltertiärbutyleter), andel från energiförnybara källor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAEE (tert-amyletyleter), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	45 %	38 %
Biodiesel av solros	58 %	51 %
Biodiesel av sojabönor	40 %	31 %
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	36 %	19 %
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	62 %	56 %
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*)avfallsolja	88 %	83 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	51 %	47 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	65 %	62 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	40 %	26 %
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	68 %	65 %
Ren vegetabilisk olja av raps	58 %	57 %
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	80 %	73 %
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	84 %	81 %
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	86 %	82 %

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (*).

(†) EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. Uppskattade typiska värden respektive normalvärden för framtida biodrivmedel som inte, eller bara i försombar omfattning, finns på marknaden i januari 2008, när de produceras utan några nettoutsläpp av koldioxidkvalenter till följd av förändrad markanvändning

Produktionskedja för biodrivmedel	Typiskt värde för minskningen av växthusgasutsläpp	Normalvärde för minskningen av växthusgasutsläpp
Etanol av vete/halm	87 %	85 %
Etanol av virkesavfall	80 %	74 %
Etanol av odlad skog	76 %	70 %
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	95 %	95 %
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	93 %	93 %
DME (dimetyleter) av virkesavfall	95 %	95 %
DME av odlad skog	92 %	92 %
Metanol av virkesavfall	94 %	94 %
Metanol av odlad skog	91 %	91 %
MTBE (metyltertiärbutyler), andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

C. Metod

1. Växthusgasutsläppen från produktion och användning av transportdrivmedel, biodrivmedel och flytande biobränslen beräknas enligt följande:

$$E = e_{ec} + e_t + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

där

- E = totala utsläpp från användningen av bränslet,
 e_{ec} = utsläpp från utvinning eller odling av råvaror,
 e_t = på år fördelade utsläpp från förändringar av kollagret till följd av förändrad markanvändning,
 e_p = utsläpp från bearbetning,
 e_{td} = utsläpp från transport och distribution,
 e_u = utsläpp från bränsle som används,
 e_{sca} = utsläppsminskningar genom beständig inlagring av kol i marken genom förbättrad jordbruksmetoder,
 e_{ccs} = utsläppsminskningar genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring,
 e_{ccr} = utsläppsminskningar genom avskiljning och ersättning av koldioxid, och
 e_{ee} = utsläppsminskningar genom överskottsel vid kraftvärmeproduktion.

Utsläpp från tillverkning av maskiner och utrustning ska inte räknas med.

2. Växthusgasutsläpp från bränslen, E , ska uttryckas som gram koldioxidkvalenter per MJ bränsle, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Med undantag från punkt 2 får värden för transportdrivmedel som beräknas i form av $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ anpassas för att ta hänsyn till skillnader mellan bränslen när det gäller mängden nyttigt arbete, uttryckt som km/MJ . Sådana anpassningar får bara göras om man kan visa att det finns skillnader i mängden nyttigt arbete som utförs.
4. De minskade växthusgasutsläppen till följd av användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen beräknas enligt följande:

$$\text{UTSLÄPPSMINSKNING} = (E_F - E_B)/E_F$$

där

- E_B = totala utsläpp från biodrivmedlet eller flytande biobränsle,
 E_F = totala utsläpp från den fossila motsvarigheten.

5. De växthusgaser som omfattas av punkt 1 är CO₂, N₂O och CH₄. Vid beräkningen av koldioxidkvaliteter ska följande värden användas för dessa gaser:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Utsläpp från extraktion eller odling av råvaror, e_{ec} , ska omfatta utsläpp från själva extraktions- eller odlingsprocessen, från insamlingen av råvaror, från avfall och utlakning, och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid uttag eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Certifierade minskningar av växthusgasutsläppen från fackling vid oljeproduktionsanläggningar överallt i världen ska dras av. Då man uppskattar utsläppen från odling är det tillåtet att, i stället för faktiska värden, utgå från medelvärden från geografiska områden som är mindre än de som används vid beräkningen av normalvärden.

7. De årliga utsläppen från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning, e_l , beräknas genom att de totala utsläppen fördelas jämnt över 20 år. Följande formel ska användas:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^\dagger\text{)},$$

där

e_l = årligt växthusgasutsläpp från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning (uttryckt som massan koldioxidkvaliteter per enhet biobränsleenergi),

CS_R = kollager per ytenhet för referensmarkanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation). Referensmarkanvändningen är den användning som marken hade antingen i januari 2008 eller 20 år innan råvaran erhöles, beroende på vilket som inträffar senare,

CS_A = kollager per ytenhet för den faktiska markanvändningen (uttryckt som massan kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); om kollagret ackumuleras under mer än ett år ska det värde som tilldelas CS_A vara det beräknade lagret per ytenhet efter tjugo år eller när grödan når mognad, beroende på vilket som inträffar först,

P = grödans produktivitet (uttryckt som mängden energi från biodrivmedel och flytande biobränslen per ytenhet per år), och

e_B = bonus på 29 gCO₂eq/MJ biodrivmedel eller flytande biobränsle, om biomassa erhålls från återställd skadad mark under de förutsättningar som anges i punkt 8.

8. Bonusen på 29 gCO₂eq/MJ ska beviljas om det kan styrkas att marken

a) i januari 2008 inte användes för jordbruk eller annan verksamhet, och

b) faller inom någon av följande kategorier:

i) Allvarligt skadad mark, inbegripet mark som tidigare användes för jordbruk.

ii) Kraftigt förorenad mark.

Bonusen på 29 gCO₂eq/MJ ska vara tillämplig upp till 10 år från och med dagen för omställning av marken till jordbruk, om en regelbunden ökning av kollagret och en betydande minskning av erosionen för mark enligt led i garanteras och markföreningen för mark enligt led ii minskas.

9. Kategorierna i punkt 8 b definieras enligt följande:

a) *allvarligt skadad mark*: mark som under en längre tid antingen har försaltsats i betydande omfattning eller vars halt av organiska ämnen varit särskilt låg och som drabbats av kraftig erosion.

b) *kraftigt förorenad mark*: mark som är olämplig för livsmedels- eller foderproduktion på grund av markförening.

Sådan mark ska inbegripa mark som varit föremål för ett kommissionsbeslut i enlighet med artikel 18.4 fjärde stycket.

([†]) Den kvot som erhålls när molekylvikten för CO₂ (44,010 g/mol) divideras med molekylvikten för kol (12,011 g/mol) är lika med 3,664.

10. Kommissionen ska senast den 31 december 2009 anta riktlinjer för beräkning av kollager på land med utgångspunkt i 2006 års IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories – volym 4. Kommissionens riktlinjer ska ligga till grund för beräkningen av kollager på land vid tillämpningen av detta direktiv.
11. Utsläpp från bearbetning, e_p , ska omfatta utsläpp från själva bearbetningen, från avfall och läckage, och från produktionen av kemikalier och produkter som används vid bearbetningen.

När man ska redovisa användningen av sådan el som inte producerats i bränsleproduktionsanläggningen ska växthusgasutsläppen vid produktion och distribution av denna el antas motsvara de genomsnittliga utsläppen vid produktion och distribution av el i en given region. Med undantag från denna bestämmelse får producenter använda sig av ett genomsnittsvärde för en enskild anläggning för elproduktion när det gäller el som producerats av den anläggningen, förutsatt att den inte är ansluten till elnätet.
12. Utsläpp från transporter och distribution, e_{td} , ska omfatta utsläpp från transport och lagring av råvaror och halvfabrikat och från lagring och distribution av färdigt material. Utsläpp från transporter och distribution som ska beaktas enligt punkt 6 ska inte omfattas av den här punkten.
13. Utsläpp från bränsle som används, e_{iv} , ska antas vara noll för biodrivmedel och flytande biobränslen.
14. Minskade utsläpp genom avskiljning av koldioxid och geologisk lagring, e_{ccs} , som inte redan har redovisats i e_p , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning och upptag av koldioxid med direkt koppling till extraktion, transport, bearbetning och distribution av bränsle.
15. Minskade utsläpp genom avskiljning och ersättning av koldioxid, e_{cc} , ska begränsas till utsläpp som undviks genom avskiljning av koldioxid vars kol kommer från biomassa och som ersätter koldioxid av fossilt ursprung som används i kommersiella produkter och tjänster.
16. Minskade utsläpp genom överskottel vid kraftvärmeproduktion, e_{ev} , ska beaktas i förhållande till överskottel som producerats i bränsleproduktionssystem med kraftvärme, utom då det bränsle som används för kraftvärmeproduktionen är en produkt som erhålles tillsammans med drivmedlet i samma process (samprodukt) och som inte består av skörderester från jordbruket. Vid redovisningen av denna överskottel ska kraftvärmeenheten antas vara så stor som krävs för att precis fylla minimibehovet av värme för bränsleproduktionen. De minskade växthusgasutsläpp som är kopplade till denna överskottel ska antas motsvara mängden växthusgas som skulle släppas ut om en lika stor mängd el producerades i ett kraftverk där samma bränsle användes som i kraftvärmeenheten.
17. Om en bränsleproduktionsprocess både producerar det bränsle för vilket utsläpp beräknas och en eller flera andra produkter (samprodukter), ska växthusgasutsläppen fördelas mellan bränslet (eller dess mellanprodukt) och samprodukterna i förhållande till deras energiinnehåll (fastställt som det lägre värmevärdet när det gäller andra samprodukter än el).
18. Vid beräkningen i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av $e_{cc} + e_i +$ de fraktioner av e_p , e_{td} och e_{ev} som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan "tilldelning" i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från drivmedelsproduktionen.

När det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen ska alla samprodukter, inbegripet el som inte omfattas av punkt 16, tas med i denna beräkning, utom skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal. Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen.

Avfall och skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal, liksom bearbetningsrester, inklusive råglycerin (glycerin som inte är raffinerat), ska anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in.

När det gäller bränslen som produceras i raffinaderier ska analysenheten för beräkningen i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.
19. Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_f till biodrivmedel vara de senaste tillgängliga faktiska genomsnittsutsläppen från den fossila delen av bensin och diesel som förbrukats i gemenskapen enligt rapporteringen i enlighet med direktiv 98/70/EG. Om sådana uppgifter saknas ska värdet 83,8 gCO_{2eql}/MJ användas.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_f till flytande biobränslen som används för elproduktion vara 91 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_f till flytande biobränslen som används för värmeproduktion vara 77 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Vid beräkningen i punkt 4 ska den fossila motsvarigheten E_f till flytande biobränslen som används för kraftvärmeproduktion vara 85 $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

D. Disaggregerade normalvärden för biodrivmedel och flytande biobränslen

Disaggregerade normalvärden för odling: " e_{ec} " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande biobränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Normalvärde för växthusgasutsläppen ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Etanol av sockerbeter	12	12
Etanol av vete	23	23
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	20	20
Etanol av sockerrör	14	14
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, del från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	29	29
Biodiesel av solros	18	18
Biodiesel av sojabönor	19	19
Biodiesel av palmlolja	14	14
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk (*)avfallsolja	0	0
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	30	30
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	18	18
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmlolja	15	15
Ren vegetabilisk olja av raps	30	30
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	0	0

(*) Inkluderar inte animalisk olja som produceras från animaliska biprodukter som klassificeras som kategori 3-material i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): " $e_p - e_{ec}$ " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande biobränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Normalvärde för växthusgasutsläppen ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Etanol av sockerbeter	19	26
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	32	45
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	32	45
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	21	30
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	14	19

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande biobränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	1	1
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	15	21
Etanol av sockerrör	1	1
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	16	22
Biodiesel av solros	16	22
Biodiesel av sojabönor	18	26
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	35	49
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	13	18
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	9	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	10	13
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	30	42
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	7	9
Ren vegetabilisk olja från raps	4	5
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	14	20
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	8	11

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: "e_{td}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för biodrivmedel och flytande biobränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbetor	2	2
Etanol av vete	2	2
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen	2	2
Etanol av sockerrör	9	9
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	1	1
Biodiesel av solros	1	1
Biodiesel av sojabönor	13	13
Biodiesel av palmolja	5	5
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	1	1
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja	5	5
Ren vegetabilisk olja av raps	1	1
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	3	3
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	5	5
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	4	4

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för bi drivmedel och flytande bi bränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av sockerbeter	33	40
Etanol av vete (processbränsle inte specificerat)	57	70
Etanol av vete (brunkol som processbränsle i kraftvärmeverk)	57	70
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i konventionell panna)	46	55
Etanol av vete (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	39	44
Etanol av vete (halm som processbränsle i kraftvärmeverk)	26	26
Etanol av majs, producerad inom gemenskapen (naturgas som processbränsle i kraftvärmeverk)	37	43
Etanol av sockerrör	24	24
ETBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
TAAE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för etanol som används	
Biodiesel av raps	46	52
Biodiesel av solros	35	41
Biodiesel av sojabönor	50	58
Biodiesel av palmolja (processen inte specificerad)	54	68
Biodiesel av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	32	37
Biodiesel av vegetabilisk eller animalisk avfallsolja	10	14
Vätebehandlad vegetabilisk olja av raps	41	44
Vätebehandlad vegetabilisk olja av solros	29	32
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen inte specificerad)	50	62
Vätebehandlad vegetabilisk olja av palmolja (processen i oljefabriken sker med omhändertagande av metan)	27	29
Ren vegetabilisk olja av raps	35	36
Biogas av organiskt kommunalt avfall, i form av komprimerad naturgas	17	23
Biogas från flytande gödsel, i form av komprimerad naturgas	13	16
Biogas från fast gödsel, i form av komprimerad naturgas	12	15

E. Uppskattade disaggregerade normalvärden för framtida bi drivmedel och flytande bi bränslen som inte, eller bara i försumbar omfattning, finns på marknaden i januari 2008

Disaggregerade normalvärden för odling: "e_{cc}" enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för bi drivmedel och flytande bi bränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete/halm	3	3
Etanol av virkesavfall	1	1
Etanol av odlad skog	6	6
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	1	1
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	4	4
DME av virkesavfall	1	1
DME av odlad skog	5	5
Metanol av virkesavfall	1	1
Metanol av odlad skog	5	5
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade normalvärden för bearbetning (inbegripet överskottsel): " $e_p - e_{ee}$ " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för bi drivmedel och flytande bi bränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete halm	5	7
Etanol av trä råvara	12	17
Fischer-Tropsch-diesel av trä råvara	0	0
DME av trä råvara	0	0
Metanol av trä råvara	0	0
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Disaggregerade normalvärden för transport och distribution: " e_{td} " enligt definitionen i del C i denna bilaga

Produktionskedja för bi drivmedel och flytande bi bränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete halm	2	2
Etanol av virkesavfall	4	4
Etanol av odlad skog	2	2
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	3	3
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	2	2
DME av virkesavfall	4	4
DME av odlad skog	2	2
Metanol av virkesavfall	4	4
Metanol av odlad skog	2	2
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

Totalt för odling, bearbetning, transport och distribution

Produktionskedja för bi drivmedel och flytande bi bränslen	Typiskt värde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)	Normalvärde för växthusgasutsläppen (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol av vete halm	11	13
Etanol av virkesavfall	17	22
Etanol av odlad skog	20	25
Fischer-Tropsch-diesel av virkesavfall	4	4
Fischer-Tropsch-diesel av odlad skog	6	6
DME av virkesavfall	5	5
DME av odlad skog	7	7
Metanol av virkesavfall	5	5
Metanol av odlad skog	7	7
MTBE, andel från förnybara energikällor	Lika stor som andelen i den produktionskedja för metanol som används	

BILAGA VI

**Minimikrav för den harmoniserade mallen för den nationella handlingsplanen
för energi från förnybara energikällor**

1. Förväntad slutlig energianvändning

Den slutliga energianvändningen (brutto) för el, transport och värme och kyla för 2020 med beaktande av effekterna av policyåtgärderna för energieffektivitet
2. Nationella sektoriella mål för 2020 och uppskattade andelar energi från förnybara energikällor i el, värme och kyla och transport
  - a) Andel energi som eftersträvas från förnybara energikällor avseende el för 2020.
  - b) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende el.
  - c) Andel energi som eftersträvas från förnybara energikällor avseende värme och kyla för 2020.
  - d) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende värme och kyla.
  - e) Beräknat förlopp för andel energi från förnybara energikällor avseende transport.
  - f) Nationellt vägledande förlopp i enlighet med artikel 3.2 och del B i bilaga I.
3. Åtgärder för att uppnå målen
  - a) Översyn av all policy och alla åtgärder för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.
  - b) Särskilda åtgärder för att uppfylla kraven i artiklarna 13, 14 och 16, inbegripet behovet av att utvidga eller stärka befintlig infrastruktur för att underlätta integreringen av de mängder energi från förnybara energikällor som behövs för att nå det nationella målet för 2020, åtgärder för att påskynda godkännandeförfarandena, åtgärder för att minska icke-tekniska hinder och åtgärder avseende artiklarna 17–21.
  - c) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende el.
  - d) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende värme och kyla.
  - e) Stödsystem som tillämpas av medlemsstaten eller en grupp medlemsstater för främjande av användningen av energi från förnybara energikällor avseende transport.
  - f) Särskilda åtgärder för främjande av användningen av energi från biomassa, särskilt för tillvaratagande av ny biomassa, med beaktande av
    - i) tillgången på biomassa, både inhemsk och importerad,
    - ii) åtgärder för att öka tillgången på biomassa, med beaktande av andra användare av biomassa (jordbruk och skogsbaserade sektorer).
  - g) Planerad användning av statistiska överföringar mellan medlemsstater och planerat deltagande i gemensamma projekt med andra medlemsstater och tredjeländer:
    - i) Den beräknade överskottsproduktion av energi från förnybara energikällor jämfört med det vägledande förloppet som skulle kunna överföras till andra medlemsstater.
    - ii) Den beräknade potentialen för gemensamma projekt.
    - iii) Den beräknade efterfrågan på energi från förnybara energikällor från andra källor än inhemsk produktion.

4. Utvärderingar

- a) Det totala förväntade bidraget från varje enskild teknik för energi från förnybara energikällor till uppnåendet av de bindande målen för 2020 och det vägledande förloppet för andelen energi från förnybara energikällor avseende el, värme och kyla samt transporter.
  - b) Det totala förväntade bidraget från energieffektivitets- och energibesparingsåtgärder till uppnåendet av de bindande målen för 2020 och det vägledande förloppet för andelen energi från förnybara energikällor avseende el, värme och kyla samt transporter.
-

BILAGA VII

Redovisning av energi från värmepumpar

Den mängd aerotermisk, geotermisk eller hydrotermisk energi som avskiljs från värmepumpar och som ska betraktas som energi från förnybara energikällor vid tillämpningen av detta direktiv, E_{RES} , ska beräknas enligt följande formel:

$$E_{RES} = Q_{användbar} * (1 - 1/SPF)$$

där

- $Q_{användbar}$ = uppskattad totalmängd användbar värme som avges från värmepumpar som uppfyller de kriterier som anges i artikel 5.4, tillämpat enligt följande: Endast värmepumpar för vilka $SPF > 1,15 * 1/\eta$ ska beaktas,
- SPF = uppskattad genomsnittlig årsvärmefaktor för dessa värmepumpar,
- η = förhållandet mellan den totala bruttoproduktionen av el och förbrukningen av primäre energi för elproduktion och ska beräknas som ett EU-genomsnitt på grundval av uppgifter från Eurostat.

Senast den 1 januari 2013 ska kommissionen fastställa riktlinjer för hur medlemsstaterna ska uppskatta värdena för $Q_{användbar}$ och SPF för de olika teknikerna och anordningarna för värmepumpar, med beaktande av skillnader i klimatförhållanden, särskilt mycket kalla klimat.

Rapportens lagförslag

Lag (2010:000) om hållbarhetskriterier

Kapitel 1 Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Endast biodrivmedel och flytande biobränslen som är hållbara enligt kriterierna i denna lag får beaktas vid mätning av uppfyllandet av Sveriges nationella mål för andelen energi från förnybara energikällor, vid mätning av hur kvoter för energi från förnybara energikällor uppfylls och för möjlighet att få finansiellt stöd från staten för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen.

Vid beräkningen av minskade utsläpp av växthusgaser från biodrivmedel och flytande biobränslen ska bestämmelserna i denna lag tillämpas.

Definitioner

2 § I denna lag används följande beteckningar med den betydelse som här anges.

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transporter, som framställs av biomassa,

säljställe: försäljningsställe för biodrivmedel där bränslet finns tillgängligt för allmänheten genom en eller flera bränslepumpar avsedda för tankning direkt i det fordon där bränslet är avsett att förbrukas.

Tillsynsmyndighet

3 § Regeringen ska utse en tillsynsmyndighet som ska handlägga de frågor som enligt denna lag, eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, ligger på tillsynsmyndigheten.

Kapitel 2 Hållbarhetskriterier

1 § Ett biodrivmedel eller ett flytande biobränsle är hållbart om kriterierna i 2–6 §§ är uppfyllda. Bränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk är hållbara även om kriterierna i 3–6 §§ inte är uppfyllda.

Tillsynsmyndigheten prövar om hållbarhetskriterierna är uppfyllda.

2 § För att få beaktas för de syften som avses i 1 kap 1 § andra stycket ska biodrivmedel eller flytande biobränslen medföra en minskning av växthusgasutsläppen med minst 35 % i jämförelse med den fossila motsvarigheten. För biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008 gäller bestämmelsen från och med den 1 april 2013.

Från och med den 1 januari 2017 ska biodrivmedel och flytande biobränslen för att vara hållbara medföra minskade växthusgasutsläpp med minst 50 % i jämförelse med den fossila motsvarigheten.

Från och med den 1 januari 2018 ska biodrivmedel och flytande biobränslen för att vara hållbara medföra minskade växthusgasutsläpp med minst 60 % i jämförelse med den fossila motsvarigheten om bränslet producerats i anläggningar vars produktion startat den 1 januari 2017 eller senare.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får utfärda närmare föreskrifter om hur minskningen av växthusgaser ska beräknas.

3 § För att få beaktas för de syften som avses i 1 kap 1 § andra stycket får biodrivmedel eller flytande biobränslen inte produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 eller senare utgjordes av något av följande, oavsett om marken fortfarande har denna beskaffenhet.

1. Skog eller annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.

2. Gräsmark med stor biologisk mångfald som i avsaknad av mänsklig verksamhet skulle förbli gräsmark, med bibehållen naturlig artsammansättning och ekologiska särdrag och processer.

3. Gräsmark som i avsaknad av mänsklig verksamhet skulle upphöra att vara gräsmark och som är rik på arter och inte skadad, om inte insamlandet av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark.

4. Områden som för naturvårdssyften utsetts i lag eller i beslut av behörig myndighet och områden som för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen. Om det finns belägg för att produktionen av råvaror till biodrivmedel och flytande biobränslen inte påverkar dessa naturskyddssyften gäller inte bestämmelsen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får utfärda närmare föreskrifter om ytterligare kriterier och geografisk räckvidd för gräsmark.

4 § För att få beaktas för de syften som avses i 1 kap 1 § andra stycket får biodrivmedel eller flytande biobränslen inte produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 eller senare utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det.

1. Våtmarker, varmed avses mark som under hela året eller en betydande del av året är täckt eller genomdränkt av vatten.

2. Kontinuerligt beskogade områden, varmed avses mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än 5 meter och ett krontak som

täcker mer än 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

3. Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än 5 meter och ett krontak som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att när beräkningsmetoden i 3 kap 2 § tillämpas, kriterierna i 1 § uppfylls.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om marken vid tidpunkten för råvarornas anskaffande hade samma beskaffenhet som den 1 januari 2008.

5 § För att få beaktas för de syften som avses i 1 kap 1 § andra stycket får biodrivmedel eller flytande biobränslen inte produceras av råvaror från mark som var torvmark den 1 januari 2008, om det inte kan visas att odling och skörd av råvaran inte medför dränering av tidigare odikad mark.

6 § Då råvaran till biodrivmedel eller flytande biobränsle utgörs av jordbruksråvaror som odlas i gemenskapen ska denna råvara, för att bränslet ska få beaktas för de syften som avses i 1 kap 1 § andra stycket, framställas i enlighet med kraven och normerna i de bestämmelser som avses under rubriken Miljö i del A och i punkt 9 i bilaga till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd till jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare samt i enlighet med de minimikrav för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden som anges i artikel 6 i den förordningen.

Kapitel 3 Rapportering

1 § Rapporteringsskyldiga enligt denna paragraf ansvarar för att rapportera mängd levererat eller använt bränsle som uppfyller hållbarhetskriterierna i 2 kap. 2–6 §§ samt för att visa att denna mängd uppfyller hållbarhetskriterierna i 2 kap. 2–5 §§.

Skyldig att rapportera är

- den som levererar biodrivmedel till eget eller annans säljställe i Sverige,
- den som yrkesmässigt använder biodrivmedel som inte erhållits via säljställe,
- den som yrkesmässigt använder flytande biobränsle, eller
- den som yrkesmässigt levererar flytande biobränsle till användare i Sverige som inte yrkesmässigt använder flytande biobränsle.

Uppgifter enligt första stycket ska verifieras av en oberoende kontrollör som är ackrediterad för uppgiften enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll och ges in till tillsynsmyndigheten senast den 1 maj året efter det kalenderår som rapporten avser.

Regeringen får utfärda föreskrifter om undantag från rapporterings-skyldighet enligt denna paragraf.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får utfärda närmare föreskrifter om rapportering som avses i denna paragraf.

Prop. 2009/10:164
Bilaga 2

2 § Beräkning av växthusgasminskning som ingår i rapportering som avses i 1 § ska göras enligt metod som regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer utfärdar närmare föreskrifter om.

3 § Rapporteringsskyldig ska, för att visa att mängden biodrivmedel eller flytande biobränsle uppfyller hållbarhetskriterierna enligt 1 §, använda ett massbalanssystem som

a) medger att partier med råvaror eller biobränslen med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,

b) kräver att information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i led a förblir kopplad till blandningen, och

c) fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen ska beskrivas ha samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får utfärda närmare föreskrifter om massbalanssystem.

4 § Den som är rapporteringsskyldig enligt denna lag ska skriftligen anmäla sig för registrering hos tillsynsmyndigheten senast två veckor efter det att rapporteringsskyldigheten inträde.

Tillsynsmyndigheten ska registrera den som anmält sig som rapporteringsskyldig.

5 § Regeringen får utfärda föreskrifter om att myndigheter som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagar där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att gynnas ska, på begäran från tillsynsmyndigheten över hållbarhetskriterier, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringsskyldiga.

Kapitel 4 Tillsyn

1 § Tillsyn över efterlevnaden av lagen och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen utövas av den tillsynsmyndighet som regeringen bestämmer.

2 § Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. En begäran får förenas med vite.

3 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att trygga efterlevnaden av de föreskrifter som omfattas av tillsynen. Ett föreläggande får förenas med vite.

4 § Om det finns anledning att anta att den som omfattas av tillsynen har begått brott, får denne inte föreläggas vid vite att medverka i utredning

Kapitel 5 Straff och skadestånd

1 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligt

1. bryter mot skyldigheten att göra en anmälan enligt 4 kap 2 § kap.
2. inte lämnar en rapport senast det datum som anges i 3 kap. 1 §.

Är ett brott som avses i första stycket att anse som grovt, ska dömas till fängelse i högst två år. I ringa fall döms inte till ansvar.

2 § Till ansvar enligt denna lag döms inte om gärningen är belagd med straff enligt brottsbalken.

3 § Den som har åsidosatt ett vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet.

4 § Rätt till ersättning av staten har den som lider skada på grund av tekniskt fel i datastödet för hantering av detta system.

Ersättningen ska sättas ned med skäligt belopp eller helt falla bort, om en skadelidande har medverkat till skadan genom att utan skälig anledning låta bli att vidta åtgärder för att bevara sin rätt eller om den skadelidande på något annat sätt har medverkat till skadan genom eget vållande.

5 § Utöver vad som följer av 4 § gäller bestämmelserna i 48 § personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

6 § Staten företräds i ärenden om ersättning enligt 4 § av den myndighet som regeringen bestämmer.

Kapitel 6 Överklaganden

1 § Beslut av tillsynsmyndigheten enligt 2 kap 1 § andra stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Regeringen får meddela föreskrifter om överklagande av andra beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 5 december 2010.
2. En anmälan enligt 3 kap. 4 § ska vid lagens ikraftträdande göras senast den 1 april 2011.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2003:113) om elcertifikat att 2 kap. 1 § och 4 kap. 7 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §

Berättigad att bli tilldelad elcertifikat är innehavaren av en enligt 5 § godkänd produktionsanläggning där el produceras med användande av en eller flera av följande förnybara energikällor:

1. vindkraft,
2. solenergi,
3. vågenergi,
4. geotermisk energi, eller
5. biobränslen.

Om flera produktionsanläggningar för vindkraft finns i närheten av varandra och gemensamt matar in el på ledningsnätet, ska de anses som separata anläggningar vid tillämpningen av denna lag.

Om produktionskapaciteten till följd av investeringar i produktionshöjande åtgärder varaktigt ökats i en anläggning som avses i 1 eller 1 a § efter utgången av år 2006, ska den ökade produktionen av förnybar el berättiga innehavaren att bli tilldelad elcertifikat.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med biobränslen i första stycket 5, och
2. villkoren för att tilldelas elcertifikat enligt tredje stycket.

Berättigad att bli tilldelad elcertifikat är innehavaren av en enligt 5 § godkänd produktionsanläggning där el produceras med användande av en eller flera av följande förnybara energikällor:

1. vindkraft,
2. solenergi,
3. vågenergi,
4. geotermisk energi, eller
5. biobränslen.

Om flera produktionsanläggningar för vindkraft finns i närheten av varandra och gemensamt matar in el på ledningsnätet, ska de anses som separata anläggningar vid tillämpningen av denna lag.

Bränslen som omfattas av lagen (2010:000) om hållbarhetskriterier, är berättigade till elcertifikat om de uppfyller den lagens krav på hållbarhet.

Om produktionskapaciteten till följd av investeringar i produktionshöjande åtgärder varaktigt ökats i en anläggning som avses i 1 eller 1 a § efter utgången av år 2006, ska den ökade produktionen av förnybar el berättiga innehavaren att bli tilldelad elcertifikat.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med biobränslen i första stycket 5, och
2. villkoren för att tilldelas elcertifikat enligt tredje stycket.

4 kap.
7 §

Om elcertifikat har tilldelats anläggningens innehavare på grund av oriktiga eller vilseledande uppgifter vid en ansökan om godkännande enligt 2 kap. 5 §, vid rapportering enligt 2 kap. 4 § andra och tredje styckena eller i en ansökan om en förlängd tilldelningsperiod enligt 2 kap. 10 § och om uppgifterna har haft betydelse för innehavarens rätt att få elcertifikat, *skall* anläggningens innehavare betala en sanktionsavgift till staten för de elcertifikat som felaktigt har tilldelats innehavaren.

Frågor om att ta ut en sådan avgift prövas av tillsynsmyndigheten. Därvid *skall* bestämmelserna om kvotpliktsavgift i 5 kap. 1 § andra stycket tillämpas varvid perioden för beräkning av certifikatpriset *skall* vara den tolv månadersperiod som föregår dagen för beslutet. Ett sådant beslut får inte avse elcertifikat som har tilldelats anläggningens innehavare mer än två år före tillsynsmyndighetens beslut.

Om elcertifikat har tilldelats anläggningens innehavare på grund av oriktiga eller vilseledande uppgifter vid en ansökan om godkännande enligt 2 kap. 5 §, vid rapportering enligt 2 kap. 4 § andra och tredje styckena eller i en ansökan om en förlängd tilldelningsperiod enligt 2 kap. 10 § och om uppgifterna har haft betydelse för innehavarens rätt att få elcertifikat, *ska* anläggningens innehavare betala en sanktionsavgift till staten för de elcertifikat som felaktigt har tilldelats innehavaren.

Frågor om att ta ut en sådan avgift prövas av tillsynsmyndigheten. Därvid *ska* bestämmelserna om kvotpliktsavgift i 5 kap. 1 § andra stycket tillämpas varvid perioden för beräkning av certifikatpriset *ska* vara den tolv månadersperiod som föregår dagen för beslutet. Ett sådant beslut får inte avse elcertifikat som har tilldelats anläggningens innehavare mer än två år före tillsynsmyndighetens beslut, *utom då det gäller rapportering enligt 2 kap. 4 § tredje stycket, såvitt avser uppfyllandet av hållbarhetskriterier, då ett beslut får avse elcertifikat som tilldelats anläggningens innehavare mer än sex år före beslutet.*

1. Riksrevisionen
2. Hovrätten över Skåne och Blekinge
3. Kammarrätten i Stockholm
4. Kommerskollegium
5. Sveriges exportråd
6. Skatteverket
7. Statskontoret
8. Statistiska centralbyrån (SCB)
9. Länsstyrelsen i Stockholms län
10. Länsstyrelsen i Kronobergs län
11. Länsstyrelsen i Skåne län
12. Länsstyrelsen i Västra Götalands län
13. Länsstyrelsen i Dalarnas län
14. Länsstyrelsen i Jämtlands län
15. Länsstyrelsen i Norrbottens län
16. SWEDAC
17. Skogsstyrelsen
18. Statens Jordbruksverk
19. Institutet för jordbruks- och miljöteknik (JTI)
20. Sveriges lantbruksuniversitet (SLU)
21. Naturvårdsverket
22. Banverket
23. Forskningsrådet för miljö, areella näringar och samhällsbyggande (Formas)
24. Transportstyrelsen
25. Vägverket
26. Statens väg och transportforskningsinstitut
27. Konkurrensverket
28. Verket för innovationssystem (Vinnova)
29. Tillväxtverket
30. Energimarknadsinspektionen
31. Konsumentverket
32. SIS Miljömärkning
33. Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser
34. Kungliga Skogs- och Lantbruksakademien
35. Sveriges Kommuner och Landsting
36. Svenska Naturskyddsföreningen
37. Svenskt Näringsliv
38. Lantbrukarnas Riksförbund (LRF)
39. Svensk Energi
40. Svensk Fjärrvärme
41. Svenska Petroleum Institutet (SPI)
42. Näringslivets Regelnämnd (NNR)
43. Bil Sweden
44. Agroetanol AB
45. Eco Par AB
46. Fastighetsägarna Sverige
47. Föreningen Sveriges energirådgivare

48. Föreningen Sveriges Skogsindustrier
49. Greenpeace
50. Gröna Bilister
51. Nordisk Etanolproduktion AB
52. Lantmännen
53. Plast- & Kemiföretagen
54. Skogforsk
55. Svensk Bensinhandel
56. Svensk Kollektivtrafik
57. Svenska Bioenergiföreningen (SVEBIO)
58. Svenska Biogasföreningen
59. Svenska Bussbranschens Riksförbund
60. Svenska Gasföreningen
61. Svenska Trädbränsleföreningen
62. Sveriges Energiföreningars Riksorganisation (SERO)
63. Sveriges Tekniska Forskningsinstitut
64. Sveriges Åkeriföretag
65. Teknikföretagen
66. Världsnaturfonden (WWF)

Lagtext

Förslag till lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande bibränslen

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Genom denna lag genomförs vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG.

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande bibränslen måste uppfylla för att energi från dessa energislag ska få beaktas för det syfte som anges i 2 § första stycket (hållbarhets-kriterier).

2 § I lagen används följande beteckningar med den betydelse som här anges.

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

flytande bibränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa,

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process, vars huvudsyfte inte är att producera detta material,

säljställe: försäljningsställe för biodrivmedel där bränslet finns tillgängligt för allmänheten genom en eller flera bränslepumpar avsedda för tankning direkt i det fordon där bränslet är avsett att förbrukas.

3 § Endast energi från biodrivmedel och flytande bibränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i 2 kap. 1–5 §§ får beaktas för uppfyllande av kravet på andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen enligt artikel 3 punkterna 1, 2 och 4 i direktiv 2009/28/EG.

Biodrivmedel och flytande bibränslen som framställts av avfall samt av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk får beaktas även om kriterierna i 2 kap. 2–5 §§ inte är uppfyllda.

Biodrivmedel och flytande bibränslen som uppfyller hållbarhets-kriterierna anses i denna lag som hållbara.

1 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 35 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts. Den minskning som ska ske avser de utsläpp som uppstår under den process som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till förbränningen av bibränslet.

För att biodrivmedel och flytande bibränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2017 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 50 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

För att biodrivmedel och flytande bibränslen som har producerats i anläggningar som togs i drift den 1 januari 2017 eller senare ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2018 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 60 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om hur minskningen av utsläppen av växthusgaser ska beräknas.

2 § För att biodrivmedel eller flytande bibränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 eller senare utgjordes av någon av följande typer av områden, oavsett om marken fortfarande har denna beskaffenhet eller ej:

a) Naturskog eller annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning,

b) gräsmark med stor biologisk mångfald som i avsaknad av mänsklig verksamhet förblir gräsmark och som bibehåller den naturliga art sammansättningen och sina ekologiska särdrag och processer,

c) gräsmark med stor biologisk mångfald som i avsaknad av mänsklig verksamhet skulle upphöra att vara gräsmark och som är rik på arter och inte skadad, och

d) områden som i lag eller genom beslut av en myndighet har utsetts till naturskyddsområden.

Första stycket gäller dock inte

a) om det inom ett område som anges under första stycket c är nödvändigt att samla in råvaror för att bevara markens status som gräsmark och dessa råvaror används för att producera biodrivmedel och flytande bibränslen, eller

b) om produktion av råvaror till biodrivmedel och flytande bibränslen inte påverkar de syften som gäller för ett sådant område som anges under första stycket d.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som anges i första stycket a–c.

3 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark inom områden som den 1 januari 2008 eller senare har utsetts till skyddsområden för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter, som är erkända i internationella avtal eller som ingår i förteckningar som har utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen. Detta gäller oavsett om marken fortfarande har denna beskaffenhet eller ej.

Första stycket gäller dock inte om produktion av råvaror till biodrivmedel och flytande biobränslen inte påverkar de syften som gäller för ett sådant område som anges under första stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som omfattas av första stycket.

4 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 utgjordes av någon av följande naturtyper, men som inte längre gör det när råvarorna skördas eller avverkas.

a) Våtmarker, varmed avses mark som under hela året eller en betydande del av året är täckt eller mättat av vatten,

b) kontinuerligt beskogade områden, varmed avses markområden som omfattar mer än ett hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mer än 30 procent av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, eller

c) markområden som omfattar mer än ett hektar med träd som är högre än fem meter och ett krontak som täcker mellan 10 och 30 procent av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

Första stycket gäller dock inte om ändrad markanvändning inom ett område som anges under c medför att kraven i 1 § uppfylls.

5 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara får inte dessa bränslen produceras av råvaror från mark som den 1 januari 2008 var torvmark, såvida det inte visas att odling och skörd eller avverkning av råvaran inte medför dränering av tidigare odikad mark.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om kriterier och geografisk räckvidd för de områden som avses.

6 § För att biodrivmedel eller flytande biobränslen, som har producerats av jordbruksråvaror som odlats i unionen, ska anses som hållbara ska råvaran vara framställd i enlighet med

a) artikel 6.1 och bilaga III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003, och

b) de rättsakter som anges i bilaga II till förordningen, punkterna 1–5 och 9.

3 kap. Rapportering

1 § Rapporteringsskyldig är den som yrkesmässigt

a) levererar biodrivmedel till ett eget eller någon annans säljställe i Sverige,

b) använder biodrivmedel som inte erhållits via säljställe,

c) använder flytande bibränsle, eller

d) levererar flytande bibränsle till användare i Sverige som inte yrkesmässigt använder flytande bibränsle.

Den som är rapporteringsskyldig ska till tillsynsmyndigheten rapportera den mängd hållbart biodrivmedel och hållbart flytande bi-bränsle, som har levererats eller använts. I rapporten ska den rapporteringsskyldige också visa att de levererade eller använda biodrivmedlen och flytande bibränslena är hållbara.

Uppgifterna i rapporten ska granskas av en oberoende granskare. Den oberoende kontrollen ska säkerställa att uppgifterna är korrekta och tillförlitliga. Det sker genom granskning av det system som de ekonomiska aktörerna använder, en utvärdering av provtagningsmetod samt provtagnings frekvens och tillförlitlighet. Systemet ska vara korrekt, tillförlitligt och skyddat mot bedrägeri. Granskaren ska i ett intyg avge ett utlåtande om rapporten. Intyget ska av den rapporteringsskyldige ges in till tillsynsmyndigheten.

Tillsynsmyndigheten ska i ett särskilt beslut fastställa om de biodrivmedel och flytande bibränslen som omfattas av rapporten är att anse som hållbara.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldigheten enligt andra stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om rapportering enligt andra stycket och granskning enligt tredje stycket.

2 § Den som är rapporteringsskyldig enligt denna lag ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten. En anmälan ska göras senast två veckor efter det att rapporteringsskyldigheten har inträtt.

Den som upphör att vara rapporteringsskyldig ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten senast två veckor efter det att rapporteringsskyldigheten har upphört.

3 § Regeringen meddelar föreskrifter om att myndigheter som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagar där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att gynnas ska, på begäran från tillsynsmyndigheten enligt denna lag, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringsskyldiga enligt denna lag.

4 kap. Tillsyn

1 § Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen utövas av den myndighet som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten).

2 § Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. En begäran får förenas med vite. Prop. 2009/10:164
Bilaga 4

3 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att trygga efterlevnaden av de föreskrifter som omfattas av tillsynen. Ett föreläggande får förenas med vite.

5 kap. Överklagande

1 § Tillsynsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010 i fråga om 3 kap. 2 § första stycket, den 1 januari 2011 i fråga om 3 kap. 1 § andra stycket och i övrigt den 1 augusti 2010.

2. För biodrivmedel och flytande bibränslen som har producerats i anläggningar som var i drift den 23 januari 2008 tillämpas 2 kap. 1 § första stycket från och med den 1 april 2013.

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1, 3 b, 9 och 9 a §§ lagen (2003:113) om elcertifikat ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §¹

Berättigad att bli tilldelad elcertifikat är innehavaren av en enligt 5 § godkänd produktionsanläggning där el produceras med användande av en eller flera av följande förnybara energikällor:

1. vindkraft,
2. solenergi,
3. vågenergi,
4. geotermisk energi, eller
5. biobränslen.

Om flera produktionsanläggningar för vindkraft finns i närheten av varandra och gemensamt matar in el på ledningsnätet, ska de anses som separata anläggningar vid tillämpningen av denna lag.

Innehavaren av en produktionsanläggning enligt första stycket där produktionen sker med användning av flytande biobränslen är berättigad att bli tilldelad elcertifikat endast om biobränslena är att anse som hållbara enligt lagen (2010:000) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Om produktionskapaciteten till följd av investeringar i produktionshöjande åtgärder varaktigt ökats i en anläggning som avses i 1 eller 1 a § efter utgången av år 2006, ska den ökade produktionen av förnybar el berättiga innehavaren att bli tilldelad elcertifikat.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med biobränslen i första stycket 5, och
2. villkoren för att tilldelas elcertifikat enligt *tredje* stycket.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillsynsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. vad som avses med biobränslen i första stycket 5, och
2. villkoren för att tilldelas elcertifikat enligt *fjärde* stycket.

¹ Senaste lydelse 2009:269.

3 b §²

Tillsynsmyndigheten ska, efter ansökan av produktionsanläggningens innehavare, lämna förhandsbesked om möjligheten till godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § tredje stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a §.

Tillsynsmyndigheten ska, efter ansökan av produktionsanläggningens innehavare, lämna förhandsbesked om möjligheten till godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket eller 3 a §.

Ett förhandsbesked, som innebär att ett godkännande enligt 5 § kommer att meddelas efter ansökan, får förenas med villkor och är bindande vid prövning av en ansökan om ett sådant godkännande.

9 §³

För ökad produktionskapacitet i anläggningar som avses i 1 § tredje stycket och 2 § tredje stycket har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då produktionen av förnybar el ökade. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2030.

För ökad produktionskapacitet i anläggningar som avses i 1 § fjärde stycket och 2 § tredje stycket har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då produktionen av förnybar el ökade. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2030.

För anläggningar som avses i 3 a § har producenten inte rätt att tilldelas elcertifikat när femton år har gått från den dag då anläggningen, enligt tillsynsmyndighetens beslut om godkännande enligt 5 §, är att anse som ny. Elcertifikat får inte heller tilldelas efter utgången av år 2030.

Om en ansökan om godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § tredje stycket, 2 § tredje stycket, eller 3 a § kommer in till tillsynsmyndigheten efter det att anläggningens godkännande för tilldelning har återkallats enligt 6 kap. 6 § 3 a, får elcertifikat endast tilldelas från tillsynsmyndighetens nya beslut om godkännande för tilldelning av elcertifikat.

Om en ansökan om godkännande för tilldelning av elcertifikat enligt 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket, eller 3 a § kommer in till tillsynsmyndigheten efter det att anläggningens godkännande för tilldelning har återkallats enligt 6 kap. 6 § 3 a, får elcertifikat endast tilldelas från tillsynsmyndighetens nya beslut om godkännande för tilldelning av elcertifikat.

9 a §⁴

Om en anläggnings godkännande för tilldelning av elcertifikat har återkallats enligt 6 kap. 6 §, får elcertifikat inte tilldelas för samma produktionsanläggning om anläggningen endast har flyttats till en annan plats.

Tilldelning av elcertifikat för ökad produktionskapacitet enligt Tilldelning av elcertifikat för ökad produktionskapacitet enligt

² Senaste lydelse 2009:269.

³ Senaste lydelse 2009:269.

⁴ Senaste lydelse 2009:269.

1 § *tredje* stycket eller 2 § tredje stycket får dock ske trots vad som sägs i första stycket.

1 § *fjärde* stycket eller 2 § tredje stycket får dock ske trots vad som sägs i första stycket.

Prop. 2009/10:164
Bilaga 4

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Härigenom föreskrivs att ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2009:1495

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Föreslagen lydelse

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. *Bestämmelserna i 7 kap. 3 § fjärde stycket och 7 kap. 4 § andra stycket tillämpas dock från och med den 1 januari 2012.*

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2010-03-09

Närvarande: F.d. regeringsrådet Leif Lindstam, f.d. justitierådet Lars Dahllöf och regeringsrådet Carina Stävberg.

Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Enligt en lagrådsremiss den 18 februari 2010 (Näringsdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen,
2. lag om ändring i lagen (2003:113) om elcertifikat, och
3. lag om ändring i lagen (2009:1495) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Bengt Agartz.

Förslagen föranleder följande yttrande av *Lagrådet*:

Förslaget till lag om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

S.k. upplysningsbestämmelser

Den föreslagna lagen innehåller flera bestämmelser som enligt vad som uppgetts vid föredragningen är avsedda att utgöra upplysningar om kommande föreskrifter på lägre nivå än lag. I 2 kap. 1 § fjärde stycket, 2 § tredje stycket och 5 § andra stycket samt i 3 kap. 1 § sjätte stycket anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter i olika ämnen. I 2 kap. 3 § tredje stycket är ordet ”närmare” utelämnat. Enligt 3 kap. 3 § meddelar regeringen föreskrifter om överlämnande av uppgifter från vissa myndigheter till tillsynsmyndigheten

Enligt Lagrådets uppfattning är bestämmelserna i sin helhet och särskilt bestämningen ”närmare” överflödiga och bör därför utgå.

4 kap. 1 §

Enligt paragrafen utövar tillsynsmyndigheten tillsyn över efterlevnaden av lagen och av föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Den föreslagna lagen innehåller endast ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter och det gäller enligt 3 kap. 1 § femte stycket föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldighet. Om avsikten är att tillsynen ska avse efterlevnaden av föreskrifter som meddelats av regeringen eller av myndighet till vilken regeringen delegerat föreskriftsrätt kan i stället för uttrycket ”föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen” användas uttrycket ”föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen”.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar övriga lagförslag utan erinran.

Prop. 2009/10:164
Bilaga 5

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 mars 2010.

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Larsson, Erlandsson, Torstensson, Carlgren, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Borg, Sabuni, Billström, Adelson Liljeroth, Tolgfors, Krantz, Ohlsson.

Föredragande: Statsrådet Torstensson.

Regeringen beslutar proposition 2009/10:164 Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lagen (2010:000) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	2 kap. 1–3 och 5 §§ samt 3 kap. 1 och 3 §§	32009L0028
Lagen (2003:113) om elcertifikat	2 kap. 1 §	

Beställningar:

Riksdagens tryckeriexpedition, 100 12 Stockholm

Tel: 08-786 58 10, Fax: 08-786 61 76

E-post: ordermottagningen@riksdagen.se